EPITAPHIA ANTIQUA ET RECENTIA, HOMINUM, QUI IN S. LITERIS CELEBRANTUR: REGUM ITEM ET PRINCIPUM, ...

Pantaleo Candidus

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO
PANTALEON CANDIDVS
S. P. D.

Iſta ſepulcrorum damus, en, monumenta ſacrorum,
Paucula de multis, optima deq́; bonis:
Vt relegas oculis, animo teneasq́; fideli,
Condecoret Manes gloria quanta pios!
Vt vitam egregijs ornes virtutibus, & pòſt
Fata, colat tumulum poſthuma fama tuum:
Vtq́; fide CHRISTVM *viuas, mortalibus oris,*
Et cœlo tandem ſit tibi læta quies.
Antè Themiſtocles leuior, quùm deìndè videret
Miltiadis, magni clara trophæa Ducis:
Caſtior, in ſomnis vixit, dixitq́;, trophæa
Se ſinere haud ſomnum carpere Miltiadis.
Cui laus, ad laudis, ſtimulos non addit, amorem:
Hic nullo laudis nomine dignus erit.
Cui cœli, in vita hac non eſt habitatio curæ:
Pòſt obitum flagrans, huic domus, Orcus erit.
Ergò buſtorum quùm proſit lectio tantum,
Et vitæ, & mortis, commoneatq́; tuæ,
Doctior & poſsis hinc reddi, Candide lector:
Non liber ingratus debet hic eſſe tibi.

Lectori S.

Hæc omnis generis tibi quid monumenta loquuntur?
Quid te tot tumuli, buſta, rogíque docent?
Ne nimis iſta tibi facies arrideat orbis:
Quæ ſpecies mundi, qui decor, omnis abit.

Heinr. Fabric. Tabern.

1. Corinth. 7.

Παράγει τὸ σχῆμα τȣ̃ κόσμȣ τȣ́τȣ.

Ad Auctorem.

Candide Pantaleon mores narrare ſepultûm
Quid juvat? Officio ſunt ea digna Tuo.
Sic etenim Virtus creſcit laudata: graviq;
Caſtigata notâ ſic fugimus Vitia.
Hæc Tibi cauſa fuit, quâ non eſt juſtior ulla:
Hæc eſt Faſtorum finis amata bonis.

Georg. Keſsler. Bipont.

EPITA-

EPITAPHIORVM
LIBER I.

HOMINVM IN S. BIBLIIS celebratorum.

Manibus Beatis.

FOElices animæ, quæ iam in cæleſtibus oris,
Inter & electos, Angelicoſq; Choros,
Humanas extrà curas, extráque laborem,
In ſolo capitis gaudia læta DEO:
Hanc partâ vobis gratamur pace quietem,
Inq; Abrahæ dulci mollia fata ſinu.
Non purgatrici fornacis in igne calentis,
Eſt opus, elato funere, Spiritibus,
Romulidæ vt perhibent, in Purgatoria Manes
Balnea, mundandos mittere qui ſatagunt:
Vt penitus cunctas exurent vndique labes,
Cum quibus ad cælum ſit rediſſe nefas.
Omnia nam CHRISTVS *purgauit crimina noſtra,*
Cunctorum ſcelerum miſſio ſitq; Fide.
Latro fuit ſcelerum grauium reus in cruce: facta eſt
In cruce cui ſcelerum gratia, latro fuit,
Vna fides cæli ſuſtollit ad aſtra fideles:
Deijcit inferna ad Tartara, nulla fides.
Languida queq; fides licet eſt: tamen illa fides eſt,
Eſt incredulitas, illi, vbi nulla fides.
Non minus eſt homo paruus homo, non eſt minus infans
Paruus, homo: quàm qui corpore magnus homo eſt.

Igne fauilla micat, licet haud ſit maximus ignis,
Eſt aqua, gutta, licet non ſit abyſſus aquæ,
Gutta cadit ſub aquam, cadit ipſa fauilla ſub ignem
Conſortes fidei, quisq; fidelis adit.
Damnantur quicunq; fide caruère, fides ſit
Quantulacunq;, fides ſit modò vera, beat.
Vos igitur, vos, in Domino, qui fata ſubiſtis:
Vos nunc in Domino vita beata manet.
Vos mortalis adhuc induti corporis artus,
Iudicij & motus non caruiſtis ope:
Iam motus vobis præſtò, & ſapientia maior,
Quùm graue membrorum depoſuiſtis onus.
Vos ſincera, DEI *in vobis lucentis imago,*
Fulgetis magni dotibus Archetypi,
Adſpicitisq; DEVM *coràm iam in lumine claro,*
Nec vos iam labes amplius vlla notat.
Innumeri adſtatis cætus in veſtibus albis,
Supremi rerum præſidis antè thronum.
Nam vos deliciæ dulces, vos dulcia cunctis
Planctibus exemtos gaudia ſemper habent.
Vos manibus palmas virides, oleasq; gerentes
Viciſtis valida triſtia quæq; fide.
Vos dulces hymnos Domino, laudemq; ſonorum,
Vos Halleluia concinitisq; DEO.
Vos pro conſeruis facitis vota inclita veſtris,
Quos mundus, mundi perſequiturq; furor.
Vos hic corporeis quondam benè viribus vſæ,
Gaudia nunc ipſum ducitis antè DEVM.
Non meritis proprijs tamen has veniſtis in oras,
Quamuis & laudem quo meruiſtis, erat:
Sed fauor hoc vobis, & ſummi gratia CHRISTI,
Illius & mortis paßio dura dedit.
Ille ſtolas veſtras proprio cum ſanguine lauit:

Crimina deleuit ille cruore ſuo.
Nam qui fidenti comprendit pectore CHRISTVM,
Dum mortalis in hoc corpore vita manet:
Hic habet æternam poſt vltima funera vitam,
In manibus ſummi viuit & ille DEI.
Veſtra cubant tacitis emortua membra ſepulcris,
Circuit & paruos magnus honos tumulos.
Nec prius ex illis membra illa excita reſurgent,
Aut poterunt grata lucis honore frui:
Quàm tuba terribilem ſonitum dabit, æthere ab alto
Quùm medio Iudex aëre CHRISTVS *erit.*
Cernere tunc vacuas ſua corpora reddere tumbas,
Qua Sol exoritur, quaq́; recumbit, erit.
Siue quis horrendis amiſit in ignibus artus,
Siue quis in tumidis membra reliquit aquis:
Omnia virtute extabunt reuocata potenti,
Quando ſuo vocem CHRISTVS *ab ore dabit:*
Surgite mortales ab humo, iam ſurgite ad auras,
Quæ vos cunq́; domus, quæ loca cunq́; tenent.
Corpora tunc animis reddet ſua vera quibusq́;,
Totus vt ex mente & corpore conſtet homo.
Ibitis ad ſummi cum corpore læta Parentis
Gaudia, quîs viuis gaudia CHRISTVS *erat.*
Tunc erit & vita, & perfectior ipſa voluptas,
Quæ vos, quæ demto, corpora, fine manet.
Contrà, qui CHRISTVM *viui ſpreuêre, ſubibunt*
Illi, Acherontæos carne animoq́; lacus:
Supplicia æternúm heîc miſeri patientur & ignes,
Quîs nec temperies, nec modus vllus erit.
At vos ſanctæ animæ, vobis nil tale timendum,
Quîs fuit in vita viuere cura DEO.
Plena repurgato nam corpore gaudia vobis,
Sunt in ſupremo, ſorsq́; parata, polo.

Intereà

Intereà veſtris cupidi reuerenter ad vrnas,
Quod facere extremum poſſumus officium,
Spargemus molles violas, floresq́., roſasq́:
Vltimus hic vobis perſoluëtur honos.

Adami primi hominis, qui obijt Anno Mundi 930. Hieroſolymis.

HAc ego primus homo, de nomine dictus Adamus,
Poſt obitum egeſta ſum tumulatus humo.
Cùm DEVS *ex nihilo, Verbo mediante creaſſet*
Quaq́ ſolo conſtant corpora, quaq́ polo:
Me ſimul humana, ruffa è tellure, figura
Condidit, os, oculos, membra caputq́ dedit,
In me perfecta Archetypi fulgebat imago,
Omnis iuſtitia, ac omnis iudicij:
Hanc niſi fallacis vafra quòd fraude colubri,
Amiſi, heu, lapſu turpiter ipſe meo.
Addidit huic culpa magnam quoq́ fœmina cauſam,
Ipſa meo facta è corpore corpus Eua.
Vnde auerſa DEO *mens, unde auerſa voluntas:*
Vnde repentina mortis aperta via eſt.
At facilis iactura mei foret unius: omne
Si non humanum tangeret illa genus.
Quicquid at eſt, inuenta graui eſt medicina dolori:
Vnde ſalus alijs contigit, unde mihi.
Famineo nobis venturum è ſemine ſemen,
Promiſit latis vocibus ipſe DEVS:
Quodq́ caput Satana obtereret, vitaq́ referret,
Morte ſua CHRISTVS *munera vera, noua.*
Sic ego, ſic Eua afflicta ſolatia menti
Senſimus, accenſa eſt firmaq́ corde fides,

Hacq́

Hacq́ fide CHRISTI, *quod erat traduximus avum:*
Hancq́ docebamus pignora cara fidem.
Cepta coli tellus, me principe, cepta parari
Frugibus è natis prima alimenta ſolo.
Primus in excelſi inquiſiui ſidera cæli,
Quos habeant curſus æthere, quasq́ vices.
Primus & inueni doctas mortalibus artes,
Quis hominum nunquam vita carere poteſt.
De me, deq́ mea, cuncti conſorte creati
Sunt homines: totus quotquot hic orbis habet.
Filius vt fratrem leto contradidit, eheu,
Aſpexi his oculis, ah miſer, ipſe meus.
Nongentos poſtquàm ac triginta vixeram in annos,
Paulatim vires deficerentq́ mihi,
Autor inhalabat membris quam primitus, auram,
Rurſus ad autorem tranſijt aura DEVM:
Olim quo CHRISTVS *perpeſſa morte iacebit,*
Hac mea in hoc volui membra iacere, loco.
Vt viua, in vitam quando de morte reſurget:
Ipſe eadem ſecum CHRISTVS *ad aſtra ferat.*

Pantal. Candid.

Enochi.

ESſe putas buſtum, ſaxum hoc? Non: ſed monumentum eſt
Henochi, referens nomina ſancta patris.
Illius haud etenim in terris eſt corpus humatum,
In cœlo haud expers corporis eſt anima.
Tàm ſanctè in terris membris eſt vſus: vt illa
Iuncta animæ ad cælum vexerit ipſe DEVS.
Significans, aliam reſtare à funere vitam,
Ac animas iterum membra habitura ſuas.

Pantal. Candid.

Mathuſalemi, obijt Anno Mundi 1656.

ætatis 969.

QVo nemo in terris traduxit longius æuum,
Conditus hac ego ſum Mathuſalemus humo.
Pene decem in viuis durando ſecula vici
Annos, ter demas ſi tamen inde decem.
Ipſo diluuij diſceſſi mortuus anno,
Me viuo nequijt obruere vnda malos.

Pantal. Candid.

Nohæ, obijt Anno Mundi 2006.

ætatis 950.

HIc ego Noha pater poſt irrequieta quieſco
Tot fata, & vita dira pericla mea.
Diluuio mundum vidi perijſſe priorem,
Et mundum peperi conditor ipſe nouum:
Tres nati, totidemq́; nurus, ego, fidaq́; coniux,
In terra fuimus tunc hominum omne genus.
Nos Pater omnipotens fluida ſeruauit in Arca,
Cætera cùm magnis turba periret aquis.
Antè DEVM *nam quùm ſcelerate duceret æuum,*
Exitio mundum tradidit ipſe DEVS.
Nec mea, proh, duris caruit domus ipſa querelis,
Degener ex noſtris filius vnus erat.
Autor ego dulcem vini reperi ipſe liquorem:
Intulit autori vim liquor ille ſuo.
Creſcite nati, & tu gaude Semeia proles,
Ex te Meſſias exoriturus erit.

Pantal. Candid.

Abraha-

Abrahami Patriarchæ, obijt An. Mun. 2123. ætatis 175. in Mambre.

IN Meſopotamijs degebam finibus Abras,
Culta fuit ſacris lux Orimaſda meis:
Me DEVS *omnipotens terris diſcedere ab illis,*
Et Canaæ fines iuſſit adire ſoli.
Continuò monitis parens, Dominoq́; vocante,
Deſerui patriam deſeruiq́; meos:
Me pater eſt Thare fraterq́; ſecutus, & vxor,
Iuncta fuit ſterili quæ mihi Sara, toro.
Sarai, dixit DEVS *hinc tua Sara vocetur,*
Antè Abras fueras, pòſt Abrahamus eris.
Spondebat Gnatum Dominus, quem præbuit idem,
Ex quo Meſsiæ ſtirpis origo foret:
Qui meritis omnes poſſit benedicere gentes,
E morte ad ſuperos & reuocare, ſuis.
His adhibens verbis firmam fiduciam, in illa,
Me Domino, ſaluus, iuſtificante, fui.
Hinc ego credentum genitor ſum dictus, & autor,
Si mecum viuant conditione pari.
Et moriens fixa venturo in Semine mente,
In cœli vitam ſede ſuperſtes ago:
Quiq́; meæ fidei conſortes lumina claudunt,
Hos vehet in gremium cœlica turba meum.
Hanc precio terram pro meq́; meisq́; paraui,
Oſſa ſub hac Saræ ſunt tumulata meæ.
Huc etiam iuſſi à vita mea membra recondi,
Separet à prauis nos locus atq́; fides.

Pantal. Candid.

Iſaaci Patriarchæ, obijt Anno Mundi 2228.

ætat. 180. in Mambre.

EX ſterili, fato, natus genitrice ſub auras,
Meſſiæ inſignis ſpes & imago DEI,
Me pater Abramus Moriæ ſub montibus altis,
Imperio voluit ſacrificare DEI.
Cara mihi geminos dedit ipſa Rebecca puellos,
Ex quibus Eſaus hic, ille Iacobus erat:
Ex quibus electus fuit hic, fuit ille relictus,
Ex aluo quamuis prodijt ille prior.
Per varios caſus, varia & diſcrimina rerum,
Tranſegi vitæ tempora dura meæ.
Quo pater & genitrix poſt fata ſuprema teguntur,
Iſacus hoc etiam contegor in tumulo.

Pantal. Candid.

Iacobi Patriarchæ.

in Mambre.

QVem DEVS *innumeris exercuit vndiq; fatis,*
A pueris ſummi ad caniciem ſenij,
Hoc mea Iacobus poſt vltima fata ſepulchro
Iſacides natis oſſa locanda dedi.
Præripui primogenituræ munera fratri,
Auſpicio matris conſilioq; meæ.
Illius hinc odio terram Bathuelis adiui
Atq; greges paui, care Labane, tuos.
Qui mihi mercedis ne fruſtra ſeruolus eſſem
In fœdus natas connubiale duas
Iunxiſti, mihi quæ lecti duodena dederunt
Pignora, de noſtro ſtemmate progeniem.
Hæc totidem poſt me Patriarchas nomine dicent
Quòd baſis, electi, ſint generisq; patres.

Si nume-

Si numeres ſtellas cœli, numerabis & horum
Progeniem, ſumma hæc gloria ſtirpis erit.
In patriam rediturus eram vi Numinis actus,
Heu quibus occurri tunc miſer ipſe malis?
Me ſocer inuaſit turmis: cùm milite frater
Eſauus voluit nos iugulare ſuo.
Ipſe metu trepidans DOMINVM *magno ore vocaui:*
Cum DOMINO *mihi quàm lucta ibi dura fuit?*
Vici tunc aliud nomenq́; reporto, Iacobus
Antè, ſed Iſraël poſtmodo, dictus eram.
Placatum vidi fratrem, Canaaq́; ſubiui
Limina cum gregibus pignoribusq́; meis.
Heu mihi ſed quantum natusq́; & nata dolorem
Turpibus admiſſis, heu, peperêre ſuis?
Cara puerperij languore Rahelis obiuit
Beniamium puerum: ſed tamen antè dedit.
Lugebam natum, vt rebar, malè obiſſe Ioſephum,
Ante alios ſoboles cara Ioſephus erat.
Compertum eſt Pharijs illum regnare ſub oris,
Inualuit toto triſtis in orbe fames:
Illùc cum natis & cum natabus adiui,
Solamen ſenio res fuït illa meo:
Ac ibi bisſeptem poſt annos funere ſancto
Oppetij in vera fata ſuprema fide.
Hùc poſtliminio monumenta ad auita relatus,
Expecto quo me tempore, CHRISTE, *voces,*
Et tecum æthereas cum corpore ducar ad arces:
Siue vbi deuicta morte reſurgis humo:
Siue ad iudicium, cùm mundi in fine redibis:
Sic fuit in CHRISTO, *mors mihi grata, mori.*

Pantal. Candid.

Aaronis. in Deſerto.

SVmmus in hac ſitus eſt Aaron tellure Sacerdos,
Placatus populo eſt, quo mediante DEVS.
Sacra celebratas holocauſta cremauit ad aras,
Fecit & æterno vota precesq́; DEO.
Et quid quæq́; ſuo ſignaret imagine ritus,
Monſtrauit verbis explicuitq́; ſuis.
Ille Sacerdotis ſuprema in ſecula CHRISTI
Eximium ſancto geſſit honore typum.
Quæ ſacra prodibis ſoboles Antiſtitis huius,
Officij diſcas munus obire tui.

Pantal. Candid.

Moſis.

OB meritum, nomenq́; tuum, celeberrime Moſes,
Nos populi Iſraelis concio tota tui,
Pontificale tibi cuperemus ponere buſtum,
Inq́; illo titulos ſcribere magnificos:
Si modò conſtaret, qua ſint in parte locata
Corporis exuuiæ relliquiæq́; tui.
Nam Dominus, ſed vbi, haud notum eſt mortalibus vllis,
Te manibus terræ condidit ipſe ſuis:
Nil tibi opus tumba eſt, pro corpore Biblia tota
Optima virtutis ſunt monumenta tuæ.

Pantal. Candid.

Bileami Syri.

HAc Bileamus ego Syrus, natusq́; Beoris,
Myſta pius iaceo contumulatus humo:
Vt diras genti Hebrææ, cladem q́; precarer
Moabo accitus rege iubente fui:
Pro diris fauſta & bona quæq́; aurita precari
Me docet humana voce locuta, pecus.

Vox

Vox mea venturum Meſsiam nunciat Orbi,
Et populis caſum pluribus edo ſuum.
Turpiter hoc nimium, nimiumq́ procaciter egi:
Conſilium regi triſte latensq́ dedi.
A Moabitis gens inuitata Iacobi,
Idolis facta eſt ſpurcicieq́ rea.
Aſt ego dùm populi ferior iaceoq́ tumultu,
Ipſe tuli ſceleris præmia digna mei.

Pantal. Candid.

Gideonis Ducis Iſraëlis.

C*Vltor agri Gideon populo præfectus Iudæ,*
Auſpicio Domini prævenienté, fui
Dictus Ierubaal, vaſtata ex æde Baalis,
Quem coluit genitor per ſua tecta, meus.
Tercentum eduxi iuuenes, quo milite fudi
Ex Midianitis millia multa viris.
Quin etiam miro vici ſtrategemate eosdem,
Fictilis occultas obtegit olla faces:
Quas manus vna gerit, raucum manus altera cornu,
His armis hoſtes aggredimurq́ feros.
Frangitur olla, facesq́ micant, ſonitusq́ tubarum
Perſtrepit, his ſubitò territus hoſtis abit:
Et rapidum in ſeſe & ſua vertit viſcera ferrum,
Centum & triginta millia ſicq́ cadunt.
Sebus & Orebus, Zeba & Salmana, ducesq́
Illorum, noſtra cæſi obiere manu.
Abſtinui regis clarum mihi ſumere nomen,
Libertas genti ſtat vetus illa meæ.
Quùm quadraginta populus mihi paruit annos,
Fecêre exuuijs hæc monumenta meis.

Pantal. Candid.

Jephte,

Jephte, *Iudic. 12.*

E Iecére domus me infidi è limine fratres,
Aggredior forti pectore Martis opus:
Me Gileadita legerunt denique ciues
In belli ſummum dira per arma, Ducem:
Patre ſatus vinco gentes Ammone rebelles,
Palmam præbenti nuncupo vota DEO,
Quod mactare velim ſacras reuerenter ad aras,
Quod primum occurrit me redeunte domum,
Occurrit bello cariſſima nata regreſſo,
Mactata eſt, eheu, filia cara mihi.
Lædere me volui potius, quàm lædere Diuos,
Non ſuperis fas eſt frangere velle fidem.
Quadraginta hominum, nec non duo millia fudi,
Gens hæc Ephràim perdita clade fuit.
Sic quod detraxit materna infamia laudis:
Addidit hoc belli gloria parta, mihi.

Pantal. Candid.

Hiobi, *Hiob. cap. 19. verſ. 25.*

V Iuit adhuc: nec enim dubito, meus ille Redemtor,
Viuit, & ex putri me reuocabit humo.
Pelle mea rurſum circumdabor, vltima quùm lux
Ingruet, inq; mea carne videbo DEVM:
Quem mihi ſum viſurus ego: quem lumine claro
Ipſemet aſpiciam poſtmodò non alius.
Mors mea quùm non mors, ſed ſit reparatio vitæ:
Cur animo nolim cum patiente mori?

Pantal. Candid.

Aliud.

SCio, (tuis me territas quid vnguibus,
Et dente, Letum, lurido?)
Scio, meus quòd Liberator æthere
Viuit, die nouiſſimo
Telluris excitabit is me puluere:
Mea, DEVM, datus cute,
Circum-videbo, lætus iſto lumine
Hærebo vultu Numinis,
Oculis meis, & non alius intuens
Noſtræ ſalutis vindicem.

Adam. Siberus.

Heli Sacerdotis.

DVx populi, ſanctusq́. DEI in Siloë Sacerdos,
Hoc Heli poſui mortuo membra ſolo.
Indulſi nimium facientibus impia natis,
Sacra quibus curæ thura adolere fuit.
Non potui verbis hos emendare ſeuerus,
Et duris metui ſubdere verberibus,
Admonuit Vates, Samuel monuitq́. Miniſter,
Et puer, & Vates viluit ille mihi.
Dira fames ſubijt, ſubijt lacrymabile bellum,
In quo mî nati diſperière duo.
Rumor vt hic triſtes ferijt mihi flebilis aures,
Eſt ceruix ſella fracta, ruente, mea.
Non procul à centum mea meſſibus abfuit ætas,
Et quater exegi munia ſacra decem.

Pantal. Candid.

Davidis Regis & Prophetæ.

Hieroſolymis.

HOc mea Dauidis ſunt oſſa recondita buſto,
Iſrælis regi paruit ora mihi.

Iſaio genitus patre ſùm de ſtemmate Iudæ,
Abramides ſanctus quem generabat auus.
Ex humili puer in regem delectus ouili,
Suſcepi Saulis regia ſceptra loco.
Cura fui rerum Domino, celebrisq; futuri
Meßiæ genitor ſanguine, more typus.
Quas merui, ſolui, pœnas, ſeruator & vltor
Affuit in cunctis mi DEVS *ipſe malis.*
AEdificare DEO *volui venerabile templum:*
Sed vetuit nimius fuſus ad arma cruor.
Tu Salomon facturus id es, cariſſime fili,
Sub te perpetuæ tempora pacis erunt.
Compoſui dulces hymnos, dulcisq; ſonoram
Ad vocem digitis eſt lyra pulſa meis.
Dum Dominus Dominum ipſe meum, venientibus annis,
Ad dextram iubeat ritè ſedere ſuam,
Ex leto reducem, deſtructoremq; barathri,
Luce coruſcantem corporis æthereа.
Intereà hìc recubo, meus is me tunc quoq; ſecum,
Transferet ad cœlos inclitus ille nepos.
Quod ſupereſt, mea gens, animo ſpes concipe lætas,
Ac aliquam facili pectore ferto moram:
Quos cecini dulces, recinas, age, tu quoq; Pſalmos:
Quæ feci, facias, tu quoq; vota DEO.

Pantal. Candid.

Salomonis regis.

Hieroſolymis.

HOc opus hæc ingens operoſa gloria molis,
Buſtum magnifici ſe probat eſſe viri.
Quo non ſplendidior, non ditior extitit alter,
Solis in Heſperijs occiduisq; plagis,
Conditus hìc Salomon rex eſt, rex inclitus ille,

Præfuit

Præfuit imperio qui tibi Iuda ſuo.
Cuius doctrina, & gnara ſapientia mentis,
Non habuit toto mundus in orbe parem.
Quod Dominus voluit fieri ſibi nobile templum
Extructum Salomon, cernis vt ipſe, dedit.
Ingens, auguſtum & latè memorabile templum,
Cui nullum ſimile magnus hic orbis habet.
Quæ fuit in terris Regina decora Sabæis,
Egregij pollens dotibus ingenij:
Hunc adijt, magnam illius quo cerneret aulam,
Audiret tanti verbaq́ docta viri.
Turba puellarum deceperat Ethnica regem,
Quorum atheis ſtruxit fana profana DEIS:
Reſipuit tamen, & Meſſiæ in amore quieſcens,
Terrenas liquit cœli & adiuit opes.

Pantal. Caudid.

Roboami Regis Iudæ.

T*Ot Salomonis opum, tam regni diuitis hæres,*
Hoc ingens buſtum rex Roboamus habet.
Rex potuit felix & præſtantiſſimus eſſe,
Illius & regni fine carere decus:
Ni rigidus nimis in ciues durusq́ fuiſſet,
Impoſitum ac illis ni duplicaſſet onus,
Spreuiſſetq́ ſenum conſulta ſalubria, ſtultè
Amplexus iuuenum friuola dicta virûm.
Ierob'oam ſubitis regnum ſibi vendicat armis,
Hunc populi ſequitur maxima turba Ducem.
Inq́ duas regnum ſic ſciſſum eſt nobile partes,
Illa tribus geminas ſubdidit, illa decem.
Ne premite ò nimio ſubiectos pondere reges,
Imperijs duris ardua regna labant.

Pantal. Candid.

Aſæ regis Iudæ.

ASa DEI ſanctos qui reſtaurauit honores,
Suſtulit & matris impia ſacra ſuæ:
Millia qui ſtrauit regis centena Canopi,
Fregit & Iſrælis milite gentis opes:
Hoc poni voluit, ſua mortua membra ſepulchro:
Hanc noxam plorans ſæpè, diuq́; ſuam:
Fædera quòd temerè externis cum regibus icit,
Quòd medici auxilium præpoſuitq́; DEO.
Cùm quadraginta ac vnum regnaſſet in annos,
Fata in Meſſiæ finijt acta fide.

Pantal. Candid.

Ezechiæ vltimi regis Iudæ.

Babylonij.

EN Babylon procul hîc noſtrum tenet Ethnica buſtum.
In Solyma poni debuit vrbe mihi,
Addi debuerant emblemata florida circum
Et tituli nomen magnificare meum:
Nunc fœdas inter gentes, inglorius, exul,
Sum generi labes, & macula atra meo.
At miſer hoc merui, patrijs mihi nuper in oris,
Fracta fides hoſti eſt, fracta fidesq́; DEO.
Comprenſusq́; fuga, & vinclis conſtrictus in arctis
Cum vita amiſi lumina clara mea.
Diſcite iuſtitiam nec fallere fœdera Reges,
Periuros iuſti vindicat ira DEI.

Pantal. Candid.

Ieſu

Ieſu Chriſti Dei & hominis, Epitaphium Sepulcri triduani. Ieroſolymis.

HOc tumulo poſitum corpus requieſcit IESV,
Quem dedit infandæ ſæuus Apella neci.
Spiritus in Patris eſt manibus ſacer illius, illic
Gaudia deſerto corpore læta capit.
Illius at Deitas, quæ replet cuncta, nec ipſum
Corpus, nec potis eſt deſeruiſſe animam.
Mortuus ecce DEVS *iacet hic, non mortuus idem*
Terna iterum vacuam luce relinquet humum.
Crimina noſtra tuo ſunt contumulata ſepulchro:
Viuimus in vita nos quoq́, CHRISTE *tua.*

Pantal. Candid.

EPINIKION eiuſdem.

IAmque triumphe, io, iam iubila læta canamus,
E diro in lucem funere CHRISTVS *ijt:*
Sub pedibus mors victa iacet, ſpoliatur & Orcus,
Ad vitam felix rurſus aperta via eſt.
Mors tua, mors ſcelerum, tua ſit victoria nobis,
CHRISTE *caput vitæ iuſtitiæq́ nouæ.*

Pantal. Candid.

Ieſu Chriſti Salvatoris, qui obijt & reſurrexit, Anno Mund. 3962.

SIſte pedem rapidum, ne tàm properato viator,
Cuius vt hæc diſcas ſint monumenta viri?
Hoc fuerat Dominus ſaxo contectus IESVS,
At nunc hæc eadem vana ſepulcra vides:
Namq́, reſurrexit quùm ter Sol aureus orbi,
A nece reddiderat luce intente diem.
AEthereasq́, potens aſcendit victor ad arces,
Aſſidet & dextra proximus ille Patris.

Quid faciat quæris? noſtras audire paratus
Eſt lacrymas, queſtus, carmina, vota, preces.
Inde reuertetur iuſtus ſuper omnia iudex,
Iudicet vtq; bonos, iudicet vtq; malos.
Poſtq; hanc diſtribuat iuſtiſſima præmia vitam,
Cœlica regna bonis tartara cæca malis.
Ergò tuam vitam ſic dirige ſemper: vt ille
Te poſſit veniens annumerare pijs.

Frideric. Dedekindus.

Stephani Protomartyris.

D*Iſpenſare ſtipem miſeris mandabar egenis,*
Confiteor Chriſti ſed tamen ipſe fidem:
Iudicio ſiſtor, mox condemnatus iniquè,
Intereo lapidum pulſus ab imbre caput.
Eſt mihi qui cœlo CHRISTVS *conſpectus ab alto,*
Me bonus in gremio nunc fouet ille ſuo.
Primus ego CHRISTI *fuſo ſum ſanguine Martyr:*
Impoſita eſt capiti prima corona meo.
Vos eritis quotquot CHRISTO *qui Martyres olim,*
Intrepidam forti pectore ferte necem.

Pantal. Candid.

Epulonis, *Luc, 16. verſ, 19.*

I*Mpius eſt epulo, dùm viuit, & odit egenos,*
Inter & indignas luxuriatur opes.
Mortuus accenſi flammis torquetur Auerni,
Nec lingua guttam quò recreetur habet.
Cyclopes noſtri & Bacchi, crudiq; Thyeſtæ,
Quas Stygio pœnas in Phlegetonte dabunt?

Pantal. Candid.

Laza-

Lazari, *Luc. 16. verſ. 19.*

LAzarus hoc poſui mea ſqualida membra ſepulchro,
Spiritus in gremio viuit, Abrame, tuo.
Pauper in ærumnis ſum mortuus, atqui ego non ſum
Mortuus, eſt mea ſed mortua pauperies.

Pantal. Candid.

Petri Apoſtoli.

SQuammigeræ qui gentis eram piſcator ad vndas,
Piſcatorem hominum me Deus eſſe iubet.
Illius audiui voces, & grandia vidi
Facta, fuit verbis materia illa meis.
Cætera ſuſtinui placidè: ſed proh dolor vna
Cura habuit mentem ſemper acerba meam.
Scis etenim, nec me pudeat commiſſa fateri,
Verterit heu noſtram mollis vt Aula fidem.
Fata mihi furcæ, CHRISTO *fuit exitus idem,*
Fælix ſi Domino commoriare tuo.
Ipſe gregem paui CHRISTO *mandante: Miniſter*
Ritè gregem paſcat quilibet ipſe ſuam

Pantal. Candid.

Pauli Apoſtoli.

Romæ.

PAulus ego celebris Phariſææ gentis alumnus,
Cedebam famulos vndiq́;, CHRISTE *tuos.*
Poſt mihi qui vultu cælo conſpectus ab alto,
Vertebas animos ad meliora meos.
Moxq́; tuli populos præco tua iuſſa per omnes,
Huq́; dedi nomen noſſe & obire tuum.
Dicta refutaui cæleſtibus impia verbis,
Seu tua gentilis ſeu Phariſæe tua.

Multaq́;

Multaq́; quùm CHRISTI *fueram pro nomine paſſus,*
Roma caput ſcapulis abſtulit alta meis.
Verba DEI, *moresq́; pios pius ipſe docebam,*
Doctores, exemplum ritè ſequare meum.

Pantal. Candid.

Andreæ Apoſtoli.

A*Ndreæ celebres audiuit Achaia voces,*
De CHRISTO *patulis quas dedit ille ſonis:*
Impia deſtruxit varias idola per aras
Mœnia quæ nitidis culta fuère Patris:
Præſidis vxorem docuit pia dogmata CHRISTI,
Præſes at iſtorum feruidus oſor erat.
Hic crucis inuerſo ad caua robora corpore fixus,
Andreas lentam pertulit ipſe necem.

Pantal. Candid.

Iohannis Euangeliſtæ ex Nicephoro.

S*E viuum ſepelit, Domino mandante Iohannes,*
Quùm finem vitæ nouit adeſſe ſuæ.
Poſt illo voluit quæri ſua membra ſepulcro,
Nulla ſed in tumulo membra fuère ſuo.
Hoc fuit, hoc olim CHRISTVS *quod protulit, illum*
Iuſſerat aduentum quando manere ſuum:
Scilicet hæc cauſa eſt, ſanctas quod nullibi ſancti
Illius eſt vllas cernere relliquias.

Pantal. Candid.

FINIS LIBRI PRIMI.

EPITAPHIORVM LIBER II.

REGVM ET ILLVSTRIVM *Virorum.*

Nini Aſſyriorum regis, Anno Mundi 1910. reg. 52.

A Semiramide columnæ inciſum.

Mihi pater Iupiter Belus, auus Saturnus Babylonicus, proauus Cus Saturnus Æthiops, abauus Saturnus Ægyptius *(1. Cham.)* atauus Cælus Phænix Ogyges *(1. Noah)* ab Ogyge ad meum auum Sol orbem ſuum circumluſtrauit ſemel ac tricies & centies, ab auo ad patrem ſexies & centies, ab auo ad patrem ſexies & quinquagies, à patre ad me bis & ſexagies.

Columnam, templum, ſtautam Ioui Belo ſocero & matri Rheæ in hoc olympo, Semiramis dicaui.

Xenophon de æquiuocis.

Iſidis Iunonis Ægyptiæ, Anno Mundi 1960.

Ego ſum Iſis Ægypti regina, à Mercurio erudita, quæ ego legibus ſtatui, nullus ſoluet. Ego ſum vxor Oſiridis. Ego ſum prima frugum inventrix. Ego ſum Ori regis mater. Ego ſum in aſtro canis refulgens. Mihi Bubaſtia vrbs condita eſt. gaude, gaude Ægypte, quæ me nutriſti.

Diodor. Sicul. lib. 1.

Sardanapali.

H AEc habui, quæ edi, quæq́; exaturatá libido
Hauſit: at illa iacent multa & præclara relicta.

Anonym.

Senacheribi Aſſyrij.

Statua eius poſita eſt in Niniue cum hac inſcriptione.

E Iς ἐμέ τις ὁρέων ἐυσεβὴς ἔσω.
In me intuens diſcas honeſtè viuere.

Herod. lib. 2.

Phaetontis.

H Ic ſitus eſt Phaëton, currus auriga paterni,
Quem ſi non tenuit, magnis tamen excidit auſis.

Ouid. Met. lib. 2.

Pallantis Evandri F. à Turno occiſi.

F Ilius Euandri Pallas, quem lancea Turni
Militis occidit, mole ſua iacet hîc.

Romæ erutum.

Antenoris.

Patauij.

I Nclitus Antenor, patriam vox niſa quietem,
Tranſtulit hûc Enetum Dardanidumq́; fugas,
Expulit Euganeos Patauinam condidit vrbem.
Quem tenet hic humili marmore caſa domus.

Ex monument.

De Ro-

Digitized by Google

De Romulo conditore vrbis Romæ in cælum translato.

Fortiſſimorum Principem Quiritium,
Vrbisq́; glorioſæ, & orbis arbitræ,
Quæ ſtrauit omnes nationes barbaras
Quas Phœbus vndequaq́; luſtrat, adſpice
Genus Deorum, conditorem Romulum:
Tantum vnus omnes vicit ille Principes
Virtute mentis, corporisq́; robore,
Quantum triumphis prælijsq́; fortibus.
Ne quære buſtum bellicoſi Numinis
Romane, ſedes nanq́; viuo contigit
Cælum, micat ſtellis vbi fœlicibus,
Receptus inter cœlites leſtiſſimos.
Vti decebat Principem Quiritium

Ianus Vitalis Panhormita.

Fabiorum qui idib. Febr. occid. An. Mundi 3489.

HAEc fuit illa dies, in qua Veientibus aruis
Ter centum Fabij ter cecidêre duo.

Ouid. faſt. 2.

Thraſibuli Athenienſ.

Θρασύβουλος μὲν τοι μᾶλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι, οὕτως ἐτελεύτησεν.

Xenoph. lib. 4.

In Annibalis tumulum.

ANnibal hùc victas ſecum Carthaginis arces
Tranſtulit: hac ambos terra Libyſſa tegit.

Iacob Sannazar.

Philippi reg. Macedon. poſt victos Athen. & Theban. ad Cheroneam.

Κλαίει ὁ νικηθεὶς, ϗ ὁ νικήσας ἀπόλωλε.

Spartanorum ad Leuctram.

Euctra mihi ſunt curæ, & mors triſtiſſima, gnatæ
Occiſæ Schedaſi quæ periere duæ.
Hic atrox fiet pugna, & ſæuiſſima cædes,
Fatalis quando venerit illa dies.
Quam prius haud quiſquam norit, quàm Dorica pubes,
Amittet robur militiaq; Duces.

Phil. Melan. ex Pauſan.

Arati Sicionij.

Venit ad Herculeas quanquàm tua fama columnas,
Dùm patriam ſeruas, inclite Arate, tuam:
Nos tamen hanc ſtatuam pro libertate recepta
Virtutis teſtem fecimus eſſe tuæ.
Communis tibi cum Dis Seruatoribus eſto
Hic honor: in patriam nam pia iura refers.

Phil. Mel.

Hipparchi Athenienſ.

Μνῆμα τόδ' ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

Item.

Μνῆμα τόδ' ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα. Plato.

Lacedemonij in Thermopylis occiderunt in quo Simonides.

Dic hoſpes Spartæ nos te hic vidiſſe iacentes,
Dùm ſanctis patriæ legibus obſequimur.

MIATIA-

ΜΙΛΤΙΑΔΗϹ.

ΠΑΝΤΕϹ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΤΑΛΑΡΗΙΑ ΕΡΓΑ ΙϹΑϹΙΝ:
ΠΕΡϹΑΙ ΚΑΙ ΜΑΡΑΘΩΝ ΤΗϹ ΑΡΕΤΗϹΤΕ ΜΕΝΟϹ.

Qui Perſas bello vicit Marathonis in aruis
Ciuibus ingratis & patria interijt.

Romæ in monte Celio. Stephan. Pigius. Antiquit. fol. 65.

CATONIS TVMVLVS.

HIc vbi libertas, magni & iacet vmbra Catonis,
Quàm melius poterant Cæſaris oſſa tegi?

Iac. Sannazar.

Gloriæ Titi Flaminij in templo Delphico.

TYndaridæ fratres quorum fuit inclita virtus,
Cuſtodes inter quos modo Sparta colit.
Leges, libertas & pax, ſunt optima dona:
Hæc Græcæ genti dat Titus AEneades.

Craſſi in Clade Parthica.

CRaſſus ad Euphraten aquilas, natumq́, ſuosq́,
Perdidit, & leto eſt vltimus ipſe datus.

Ouid. Triſt.

Patauij.

PAulus Æmilius Imp. N. Macedoniam terrarũ imperio potitam cœpit, cuius vno die LXXII vrbes vendidit, & jam Indiæ victor per veſtigia Liberi patris atq; Herculis Romana ſigna circumtulit.

Antiquit. Appiani.

M. T. CICERONIS.

in Zacyntho inuentum,

M. TVLLI CICERO
HAVE
ET. TV
TERTIA
ANTONIA.

Ex monumentis.

OCT. AVGVSTI.

IMp. Cæſari diui F. Auguſto pontif. Max. imp. XIIII. Trib. pot. XVIII. S. P. Q. R. quòd eius ductu auſpicijsq; gentes Alpinæ omnes, quæ à mari ſupero ad inferum pertinebant, ſub imperium Po. Ro. ſunt reductæ.

Ex lib. Antiq. Ge. Fabric.

Tiberij Imp. obijt Anno Chriſti xv. ætat. LXXIIX. regni XXIII.

Romæ.

HOc ego Tiberius poſitus ſum marmore, dictus
Conſperſum turpi triſte cruore lutum.

Pantal. Candid.

C. Caligulæ imp. Anno 38. reg. 4. ætat. 28.

Romæ.

NVmen adorari volui, ſtuprata ſoror mi,
Scripta Poëtarum mens abolere fuit.
Ipſe Senatores triſti qui morte peremi,
Hac iaceo triſti morte peremtus humo.

Pantal. Candid.

Claudij

Claudij Imp. Anno XLII. ætat. LXIV. reg. XIII. Romæ.

CLaudius hiſtorias ſcripſi, precioq́; redemi
Imperium, mortem dira venena dabant.

Pantal. Candid.

Domitij Neron. Imp. An. 57. reg. 14. æt. 31.

VXores, matrem, Petrum Paulumq́; peremi,
Chriſtiados miris diripuiq́; modis,
Vrget hians tellus, & ſpectra furentia terrent,
Quos necui, properant mi properare necem.
Territus his, ego me proprijs Nero conficio armis,
Fumet ab interitu terra polusq́; meo.

Pantal. Candid.

Fla. Veſpaſiani Imp. An. 70. reg. 10. æt. 69. Romæ.

COmpoſuit turbas à cæde Neronis obortas
Hinc meriti laudem Veſpaſianus habet.
Vrbs Solymana ſuum tulit hoc ſub Cæſare finem.
Auſpicijs nati nam cadit illa Titi.

Pantal. Candid.

Titi Veſpaſiani Imp. An. 80. reg. 3. æt. 42. Romæ.

DElicias hominum rapiens mors Veſpaſianum,
Triſtitias hominum fert generi eximias.

Pantal. Candid.

Domitiani Imp. An. 82. reg. 15. æt. 41. Romæ.

CHriſtiadum maſtyx, deſes, ſceleratus & exlex,
Cæſus es vxoris, Domitiane, manu.

Pantal. Candid.

Neruæ

Nervæ Imp. Anno 97. reg. 2. ætat. 72.

Romæ.

Ciuibus arua dedi, vana & ſpectacula Nerua
Abſtuli, eram tanti neruus & imperij.

Pantal. Candid.

Vlpiani Traiani Imp. Anno 99. reg. 29. ætat. 64.

Romæ.

Vlpius Hiſpanis genitus Traianus in oris,
Cæſarea geſſi Romula ſceptra manu.
Iuſtitiæ vindex acer, cuſtoſq́; librorum,
Aſſyriæ victor Decebaliq́; fui.
Poſt Agarenæos triſtiſſima bella mouentes,
Dum peto, mors telis me petit atra ſuis.
Structa mihi Romæ fuit alta columna ſub auras:
Iſta meos ſummo vertice habet cineres.

Pantal. Candid.

Ælij Adriani Imp. Anno 139. reg. 19. ætat. 64.

Diua Themis, Muſaq́; piæ mihi corde ſedebant
His decus & ſtudij tempora multa dedi:
Mœniaque obſedi longè Bethoridos alta,
Illic Ben Chochab eſt datus ipſe neci.
Quo poſt fata ferar, quibus vmbra vagabor in oris
Neſcius, inuitam nunc ego linquo animam.

Pantal. Candid.

Aliud.

Animula, vagula, blandula,
Hoſpes comesq́; corporis
Quæ nunc abibis in loca?

Pallidula,

Pallidula, rigidula, nudula,
Nec, vt ſoles, dabis iocos.

Adri. Imp.

Antonini Pij Imp. An. 138. reg. 14. æt. 76.

A*Ntoninus ego non vllis bella paraui:*
Sed repuli quæ ſunt bella parata mihi.
Ciuem vnum volui potius ſeruare, proterua
Hoſtibus è cunctis quàm dare mille neci.

Pantal. Candid.

Antonini Philoſophi, An. 162. reg. 19. ætat. 60.

C*Attos & Parthos fudi, forteſq́ Britannos,*
Et Quadi ſignis terga dedêre meis,
Chriſtiadæ pluuias impetrauêre precantes,
In genus hoc hominum mitior ergò fui.
Præcipuè Vatum mihi erant ſtudia inclita curæ,
Inde pij nomen Principis ipſe tuli.

Pantal. Candid.

Commodi Imp. Anno 181. reg. 13. æt. 32.

E*Necui multos, ſum poſt etiam ipſe necatus*
Commodus, haud vlli commodus, hîc iaceo.

Pantal. Candid.

Seueri Imp. An. 194. reg. 18. ætat. 66.

Romæ.

P*Eſcenium vici, vici Albinumq́, volebant*
Hi bello imperium præripuiſſe mihi.
Omnia quùm fuerim, retuli nihil inde, Seuerus
Vicinus morti dixit, & interijt.

Pantal. Candid.

Aliud.

ΠΑντα ἐγενόμην, ϰ̓ ὐδὲν ἐμοὶ λυσιτελεῖ.
Omnia fui, & nihil mihi prodeſt.

Seuer. Imp.

Baſſiani Caracallæ Imp. An. 212. re. 7. æt. 29.

TVrpis & inceſtus, ſæuusq́; Tyrannus & exlex,
Cæſus ab aſſeclis ſum Caracalla meis.

Pantal. Candid.

Varij Heliogabali Imp. An. 229. reg. 4. ætat. 18.

OBſcenè vixi, cœno reuolutus obiui,
In Tybrim abiectus ſumque Heliogabalus.

Pantal. Candid.

Alexandri Seueri Imp. An. 223. reg. 14. æt. 30.

FVmos vendentes fumò punire ſueui,
Vlpius eſt chlamide tectus & ipſe mea:
Puniui in bello delicta admiſſa ſeuerè,
Inde mihi nomen tale, Seuerus, erat.
Inferri templis aurum, ditesq́; vetabam,
Victus & eſt forti milite Perſa mihi.
Poſt Moguntiaca dirè ſum cæſus in vrbe,
Hoc Vates Druidæ præcinuêre mihi.

Pantal. Candid.

Maximini Imp. An. 236. reg. 3. ætat. 65.

THrax ego quadratus, celerum præcurſor equorum
Maxminus regni ſceptra verenda tuli.
Cædibus indulgens triſti ſum cæde peremtus.
Fortis enim Tygris eſt, & tamen opprimitur.

Pantal. Candid.

Aliud.

Aliud.

ELephas grandis eſt & occiditur:
Leo fortis eſt & occiditur:
Tygris fortis eſt & occiditur:
Caue multos, ſi ſingulos non times.

Mimus quidam.

Gordiani Imp. An. 229. reg. 6. æt. 22.

GOrdanus iuuenis Perſas ſuperauit, & ipſe
Heu miſer indigno vulnere caſus obit.

Pantal. Candid.

Philippi Arabis Imp. An. 245. reg. 5.

INclita baptiſmi ſuſcepi ſacra Philippus,
Perdidi ob hoc vitam protinus ipſe meam.

Pantal. Candid.

Decij Imp. An. 250. reg. 2. æt. 50.

PErcuſſi Gotos, & ſum percuſſus ab illis.
Nam vitam putrida linquo palude meam.
Qui Decius decies afflixi Chriſtiada gentem,
Manibus affligor nunc ego tartareis.

Pantal. Candid

Valeriani Imp. An. 254. re. 15. æt. 77.

HVmanum fudi, facio dum ſacra, cruorem,
Obiecíq; viris omnia dira pijs.
A Sapore & victus, tritus pede, tum cute caſſus:
Ad manes miſer (heu) Valerianus eo.

Pantal. Candid.

Galieni Imp.

HOs Galienus ego è multis ſum nactus honores:
Obſtitit aſt Franca Poſthumus ipſe manu.

Qui ſimul vt perijt, perij quoq; protinus ipſe,
Factaque multorum eſt tunc lanièna Ducum.

Pantal. Candid.

Flauij Claudij Imp. An. 269. reg. 2.

D*Eleui Gotos in Theſſala regna ruentes,*
Claudius: ex auro ſic clypeumq; tuli.

Pantal. Candid.

Valerij Aureliani Imp. An. 271. reg. 5.

D*Eleui Francos Marcomannum atq; Sueuum,*
Mogi ad aquas illos: hos ſed in Italia.
Zenobiam vinxi, fortes repuliq; Bohemos:
Militia & ſtatui iura ſeuera mea.
Sic odium meritus ferali cæde peremtus,
Trudor ad infernas Aurelianus aquas.

Pantal. Candid.

Valerij Probi Imp. obijt An. 277. reg. 6. ætat. 76.

HIC PROBVS IMPERATOR VERE PROBVS SITVS EST. VICTOR OMNIVM GENTIVM BARBARARVM. VICTOR ETIAM TYRANNORVM.

Pop. Rom.

Aliud.

A *Gallis Francos repuli, Proculumque peremi:*
Atq; Alemannorum plurima ſigna tuli:
Victus & eſt diro ſuſpenſus fune Bonoſus:
Succubuit Gotus Sarmatiusq; mihi.
Miles me occidit, quod eum fodere arua coegi.
Sed data ſunt buſto talia ſcripta meo:
Hoc Probus ille, probus verè, qui barbara vicit
Arma, Ducesq; feros, eſt ſitus in tumulo.

Pantal. Candid.

Cari Imp. Anno 282. reg. II.

SArmatas & Perſas domui propè Tygridis amnem,
Abſumtis Carus viribus occubui.

Pantal. Candid.

Diocletiani Imp. An. 285. reg. 20. æt. 71.

DAlmata felici cum Marte Diocletianus
Carinum vici: nam meus hoſtis erat.
Conſortem ſceptris delegi Maxminianum:
Vt facerem, moles compulit imperij.
Iungimus hinc alios nobis: AEgyptia vici
Spicula ego: Gallos ille ſed agricolas.
Maxminus Perſas, Francos Conſtantius acres,
Collega, ingenti fudit vterque manu.
Mens mihi Chriſtiadas eſt tollere, millia quorum
Vno litaui plurima quoq; die.
Vltrices ſtimulos nequeo perferre, palamq;
Ipſe mihi diras infero ſponte manus.

Pantal. Candid.

Maximiani & Maxmini Impp.

MAxminus, tum Maxminianus vterq; Tyrannus:
Hic ferro: at diris vermibus ille perit.

Pantal. Candid.

Conſtantini M. Imp. An. 306. reg. 31. æt. 66.

VExauit Chriſti Maxentius ipſe fideles,
Et dedit illorum millia multa neci:
Ipſe ego Conſtantinus eum feralibus vndis
Immerſi: eſt medio crux mihi viſa polo,
Victricem ſpondens palmam, per ſæua Tyrannum
Maxminum vicit prælia Licinius.

Phtyriaſi perit ille, ſed hic quùm triſtia latè
Inferret placidis tormina Chriſtiadis:
Illum ego cœleſti confiſus Numine fudi,
Et templa & pacem reſtituiq́, pijs.
Autor Feudorum primus legumq́, bonarum,
Hinc Magni nomen contribuêre mihi.
Vrbs reparata mihi Conſtantinopolitana,
Nomina Bizanti geſſerat illa prius.
Concilio in magno membrum prælùſtre ſedebam
Chriſte, probabâris verus vbi eſſe DEVS.
Egregij mea vos olim paradigmata reges,
Iuuerit aſſerta Relligione, ſequi.

Pantal. Candid.

Conſtantini ſecund. Imperat.

CONſtanti fratri bellum infero Conſtantinus,
Eripuit vitam qui mihi, frater erat.

Conſtantis frater Imperat.

CVi tribùi vitam, vitam Magnentius aufert,
Auguſta factus Cæſar in vrbe, mihi.

Conſtantij Frat. Imp.

IVnior egreditur ſæuis Conſtantius armis,
Induperatorem pellat vt ille nouum,
Prælio in hoc omnes Romano in corpore vires
Irreparabilibus ſic cecidêre modis:
Facta ſit externis vt peruia gentibus, omnis
Italia, ac omnis Gallia & Heſperia:
Quas cohibere dein vis nulla, aut pellere quiuit.
O ſtrages tanti, caſus & Imperij.
Sic minimus fratrum tenuit regna omnia ſolus:
Ambitio & luxus ſuſtulerat reliquos.

Æmulum

Æmulum & Imperij Iulianum vincere quùm vult,
Vltimâ cùm mæſto funera obit Genio.

Pantal. Candid.

Iuliani Apoſtatæ Imp. An. 361. reg. 2. æt. 30.

QVi Chriſtum edoctus, poſt abiurauit eundem,
Exhibuit ſancto probraq̃ multa gregi:
Quiq̃ graui tactus dira ad præcordia telo,
Ad cœlum ſparſo tabe, ita victus ait:
Viciſti tandem Galilæe, ita Chriſte vocando
Te, ſtomachabundo nequiter ore, DEVS*,*
Iulius hic Chriſti maſtyx, maſtyxq̃ piorum
Oſſa habet, illius, at Styx habet atra animam.

Pantal. Candid.

Theodoſij I. Imp. An. 383. reg. 12. æt. 60.

ATalarice meis vltrò te ſubijcis armis,
Cæſus es Imperio, Maxime ſæue, meo.
Eugenium vici, Chriſto Duce, grataq̃ læta
Reſtitui pacis munera Chriſtigenis.
Bile calens, fateor, lttaui funere ciues,
Agnoui culpam ſed, doluiq̃ meam.
Orbis & Imperium tenui poſtremus vtrunq̃,
Facta dein præda eſt gentibus Oenotria.
Vtq̃ ſacræ fontem accepi Theodoſius vndæ:
In Chriſti ſubij fata ſuprema fide.

Pantal. Candid.

Arcadij Imp. An. 395. reg. 13. æt. 32.

VIs mihi Ruffini victa eſt, victaq̃ rebellis
Caiani fraudes, Eutropijque dolus:
Vt tredecim faſces omnis Orientis habebam,
Mutaui terram cum meliore loco.

Pantal. Candid.

FL. STILICHONI. VC.

Romæ.

FL. STILICHONI. INLVSTRISSIMO VIRO. MAGISTRO E-QVITVM PEDITVMQVE. COMITI DOMISTICORVM TRIBVNO PRAETORIANO. ET AB INEVNTE AETATE PER GRADVS CLARISSIMAE MILITIAE AD COLVMEN GLORIAE SEMPITERNAE ET REGIAE ADFINITATIS EVECTO PROGENERI DIVI THEODOSI. COMITI DIVI THEODOSI AVGVSTI IN OMNIBVS BELLIS ATQVE VICTORIIS. ET AB EO IN AFFINITATEM REGIAM COOPTATO ITEMQVE SOCERO DOM. NOST. HONORI AVGVSTI. AFRICA. CONSILIIS EIVS ET PROVISIONE LIBERATA. EX SENA. C.

Inſcriptionum Antiq. f. L X V I.

Honorij Imp. An. 408. reg. 15. ætat. 40.

OCciduas regni poſſedit Honorius oras,
Arcadij frater,Cæſaris ille fuit.
Gotus & inuaſit Romanam Alaricus in vrbem,
Nuptaq́, Placidia eſt Rex Adaulphe tibi.
Tu Gallos vaſtas, vaſtas & Iberidos arua:
Eſt data Conſtanti Placidia inde tibi.
Poſt ſex humana luſtra exit Honorius auras,
Imperij, & cœlo regna beata capit.

Pantal. Candid.

Theodoſij II. Imp. An. 423. reg. 26. æt. 50.

IN Conſtantini Theodoſius vrbe Monarcha,
Octo per luſtra, ac amplius ipſe fui.
Pacem cum Gotis, gente & cum Perſide feci,
Collecta eſt ingens Bibliotheca mihi:
Impius eſt ſub me damnatus Neſtoris error,
Vera mihi cura relligio ipſa fuit,
Sicut auo patriq́, fides fuit vna mihique,
Vrna ſepulturæ ſic fuit vna tribus.

Pantal. Candid.

Eudoxiæ Theodoſij 2. Imp. Vxoris.

Eudocia hic iaceo Theodoſi Cæſaris vxor,
Cecropiæ doctor mi pater vrbis erat:
Culta mei Domini de Marte poëmata ſcripſi,
Fæmina ſum multis anteponenda viris.

Pantal. Candid.

Valentiniani vltimi Imp. in occidente.

Hacce Valentinianus ego qui ponor in vrna,
Vltimus occidua rector in vrbe fui.
Dum Venere & Baccho Romæ bona tempore perdo:
Intereà prædam barbarus hoſtis agit.
Genſericus miſeros inuadit & occupat Afros,
Atila Gallorum milite inundat agros.
Qui vicit diros, mihi carus Aëtius Hunnos,
Pertulit is iuſſu triſtia fata meo.
Cuius ego allexi pellaci fraude maritam,
Maximus eſt leti maxima cauſa mei.

Pantal. Candid.

Maximi qui rapuit Imp. occidentis.

Maximus occidui rapui quia munia regni,
Genſerico occiſus, Romam adeunte, fui.
Qui verò hoc poſt me voluêre capeſſere regnum,
Vulneribus quiuis interiêre ſuis.
Ex illo Italiæ Odoacer ſibi ſumſit honores,
Deijcis hunc armis, Theodorice, tuis.
Sceptra diu poſt te Goti Romana gerebant,
Quorum Rex Teias vltimus ille fuit.

Pantal. Candid.

Martiani Imp. An. 450.

EVtychis errorem Synodus celeberrima damnat,
Me duce, qui Martis nomine dictus eram,
Vandala gens pacem me dante, & Perſia cepit,
Nupta mihi virgo Pulceriana fuit.
Poſt regni ſuperos moriens ſeptennium adiui,
Hocq; meum poſui corpus inane loco.

Pantal. Candid.

Leonis Imp. An. 457. reg. 17.

THrax Leo Byzanti regno potiebar in vrbe:
Italiæ faſces Anthemioq; dedi.
Quùm ſeptem decies ſua ſigna reuiſit Apollo,
Sunt mea membra ſolo reddita, mensq; polo.

Pantal. Candid.

Zenonis Imp. An. 474. reg. 17.

SEditione potens miſerè Baſiliſcus obiuit:
Dùm Zeno in magno rex Oriente fui.
Me mea (ſentio adhuc) viuum temetoq; rigentem,
Obruit effoſſa nobilis vxor humo.

Pantal. Candid.

Anaſtaſij Imp. An. 491. reg. 9.

CAEſar Anaſtaſius, quæ dogmata vera probarat,
Abnegat, & telo fulminis ictus obit.
Illius hoc tumulo poſiti ſunt corporis artus,
In Styge, an in cœlo ſit ne anima? ambiguum eſt.

Pantal. Candid.

Iuſtini Imp. Anno 515. reg. 9.

THrax pater armentarius eſt: ego Cæſar obiui

Cum

Cum ſancta, munus, relligione meum.
Præcidi linguam de Chriſto falſa docenti
Iuſtinus, cælo eſt mens mea, corpus humo.

Pantal. Candid.

Iuſtiniani Imp. An. 527. reg. 37.

IVſtinianus ego tot magna volumina legum
Contraxi in formam diſpoſuiq́ breuem.
Grandibus vndantem muniui turribus Iſtrum,
Ingreſſus prohibens barbara turba tuos.
Aſſeruêre ſuis Aſiam & regna Itala ſignis,
Quos habui magnos Marte manuq́ Duces:
Eſt celebrata mihi Synodus Byzantide terra,
Quæ numero ex magnis ordine quinta fuit.

Pantal. Candid.

Attilæ Hunnorum Regis.

QVid tot conſpiciens, viator, altum
Erecta ad tumulum trophæa, totq́
Victorum exuuias, Ducum Vrbiumq́
Tot cadauera, totq́ de ſubactis
Triumphos populis, ſtupes anhelus?
Rex ille Attila, Numinum flagellum
Tu noſti reliqua: hic iacet, Viator.
Cerne, vt nunc etiam cinis ſuperbus
Spiret imperium, minas, furorem:
Hinc caſus niſi narium ſoluta
Vena, dum thalamus nouaq́ nuptæ
Indulget nimis, abſtuliſſet: orbis
Euerſus, titulos decusq́: monſtro
Fatali cumularet & trophæa.

Anton. Vulpius.

Totilæ Gotorum Regis.

HAEc Totilæ effigies, quo iuncta leguntur in vno
Et decor & robur & pudor & pietas.
Miſcetur decori robur, pudor emicat armis,
Quàm forti apparet pectore, tàm pius eſt.
Vrbem terrarum Dominam capit, attamen vrbis
Seruat captiuæ templa, Deosq́; colit.
Semiuir aſt illum valido domat agmine Narſes
Infractum bellis omnibus antè virum
Flebilior ſors nulla fuit: nam contigit illi
(Heu) propè fœmineâ procubuiſſe manu.

Anton. Francif. Rainerius Mediolan.

Mauricij Imp.

PLacaui Perſas Longobardosq́; ſubegi
Inde ſed aſperior languidiorq́; fui.
Captiuos auro ſoluiſſe ex hoſte negaui,
Incluſi diris carceribusq́; meos,
Ipſe dedi meritas (nec enim emanet vltio) pœnas,
Impius occidit meq́; meosq́; Phocas.
Agnoui culpam, Chriſto veniamq́; rogaui:
Inq́; fide firma ſupplicium omne tuli.
Diſcite iuſtitiam atq́; æſtum compeſcere mentis
Vos quibus infenſa eſt lubrica Diua, Duces.

Pantal. Candid.

Coſroë Perſarum regis.

PErſicus en ego rex Coſroë, potentibus auſis
Qui cepi turres vrbs Solymæa tuas:
Mens abolere mihi fuerat noua dogmata CHRISTI,
Quò minus hoc poſſem reſtitit ipſe DEVS.

Nam

Nam vitam Siroë mihi filius abſtulit, idem
Intulit & fratri fata ſeuera ſuo.

Pantal. Candid.

Heraclij Imp.

P*Acem cum Perſa firmaui Heraclius almam,*
Quam rapuit ſanctam reddidit ille crucem:
Eheu, Cæſare me Machometica factio cepit,
Quæ vomit in Verum probra nefanda DEVM.

Pantal. Candid.

Mahometi Antichriſti, reg. 9. obijt Anno 632.

E*X Arabum Mahometus ego ſum gente creatus,*
Quæ vocitata prius gens Agarena fuit.
Poſt Abrahæ à Sara voluit ſe nomine dici:
Dos fuit vxoris innumeranda meæ.
Magna meis iuſſis morem manus addita geſſit
Quis ſtipem & belli munera multa dedi:
Horum ego dux factus, leges & dogmata ſcripſi
Militibus, quæ non diſplicuiſſe queant.
Plurima ſubieci victricibus oppida ſignis
Quà Damaſceni conſpiciuntur agri.
Magnetem in templo abſcondens infraq́; ſuperaq́;
Inſtarent aui cum propè fata mei.
Ex ferro feretrum fieri, ac exanguia in illud
Ipſe meos iuſſi membra locare mea:
Non ſuprà aut infrà, media ſed in æde ſepulchrum
Pendet, & hac noſtrum Numen imago probat.
Faſcinum vbiq́; valet: vos qui ſucceditis, omni
Imperij fines amplificate modo.

Pantal. Candid.

Amiræ Mahometani.

SVccedens Amiras Damaſci ſubdidit vrbem
Ille tuus fuerat, Rex Mahomete, gener:
Ingentem & Gazam bello, Solymæaq; vicit
Mœnia, ſucceſſus obtinuitq; bonos.

Pantal. Candid.

Ahumari & Muhauiæ.

AEgypti ingentes Ahumar prædiuitis oras
Cæſaream cepit mœnia Muhauias.
Idem Coſroe natum deuicit, & inde
Adiecit regnis Perſica regna ſuis.

Pantal. Candid.

Muthauiæ, Anno 655.

AFrica Muthauia victa eſt, qui claſſe per æquor
Inuectus cepit Marte potente Rhodum:
Poſt Aſiæ Saraceni fera bella parârunt:
Et terræ inſtabant Heſperia ampla tuæ.
Omnia præcipiti peragrant vafra dogmata curſu:
Quod placet id facilè credere quisq; ſolet.
Horum magnificus ſunt indita corpora buſtis:
Aſt animæ ſtygijs excruciantur aquis.
Quisquis enim Chriſti ſanctum non Numen honorat:
In ſummo ſedem non habet ille polo.

Pantal. Candid.

Conſtantini Copronymi Imp.

COpronymus ſacras fœdo baptiſmatis vndas:
Inde mihi ratio nominis huius erat.
Cum ſtatuis bellum diuina per atria geſſi,
Tractaui ſanctum verberibusq; virum.

Luſtraq;

Luſtraq́; poſt ſeptem regnum vitamq́; reliqui,
Inq́; polo vita iam meliore fruor.

Pantal. Candid.

Leonis quarti Imp.

LVſtrum vbi regnaſſem, puerum regemq́; creaſſem:
Hic mea depoſui corporis oſſa, Leo.

Pantal. Candid.

Leonis Iſaurici Imp.

REppulit Iſaurus Byzanti à mœnibus hoſtem,
Et Saracenas obruit ille rates:
Iuſsit & è templis Diuûm ſimulacra moueri,
Romani ſubijt Præſulis ergò minas:
Sic ad Gallorum facta inclinatio Reges
Paulatim, Auſonij Pontificisq́; fuit.
Quumq́; Leo poſtquam regnaſſet luſtra, ſubiuit
Corporis vrna ſolum, pectoris aura polum.

Pantal. Candid.

Conſtantis Imp.

VIginti ſeptem regnum moderatus in annos:
Romanum incluſi carcere Pontificem.
A Saraceno magnam ſum milite cladem
Paſſus, ab Italia dum Siculosq́; ſequor:
Perfuſus calida Conſtans ego ſtrangulor vnda,
Infelix & in hac ſum tumulatus humo.

Pantal. Candid.

Conſtantini Imp.

COnſtantinus ego Biſantia mœnia texi,
Annos dum ſeptem ſceptra decemq́; gero:
Et Saracenas, ſpeculis mira arte cauatis
Excuſsi incenſas igne cremante rates.

Doctrinam

Doctrinam in Synodo veram, quibus optime polles
CHRISTE, voluntates aſſeruiq́; duas.
Pace data terris, placidè ſuprema ſubiui
Fata, polo reddens ſpiritum, at oſſa ſolo.

Pantal. Candid.

Philippi & Artemij Impp.

SEcretas tenui qui res Artemius aulæ
Vt raperem Domini ſceptra verenda mei:
Induperatorem priuaui luce Philippum,
Et titulos geſſi, ſic ego Cæſareos,
Quos iterum amitto Monachorum ad ſepta repulſus:
Et quia ad imperium tento redire, necor.
Et Scriba & Doctor, Monachusq́; & deniq́; Cæſar
Miles &, hoc vno tot recubant tumulo.

Pantal. Candid.

Irenæ Imperatricis & Conſtantini Imp. eius filij.

IMperium denos Irena regebat in annos
Cùm nondum pubes filius ipſe foret:
Póſt oculis mater regem priuauit eundem
Reſtituit ſacris & ſimulacra locis.
Romani cædem & regnum muliebre peroſi
Cùm peteret proprios Itala terra Duces:
Carole, regnorum ad faſces te, Magne, vocarunt
Sic decus imperij Teutonis ora capit,
Quæ propter vita caſſos, ſua lumina viuis
Abſtulit Irena hic lucis egena cubat.

Pantal. Candid.

Cuiuſdam ſepulti in longis Thraciæ muris (erant contra Barbarorum incurſus extructi) in cuius arca lapidea hæc verba aureæ laminæ inſcripta inuenta ſunt. Anno 782.

CHRISTVS

CHristvs naſcetur ex virgine Maria & credo in eum: ſub Conſtantino & Eirene Imperatoribus: O Sol iterum me videbis.

Anal. & Palmenus.

Modoadi Archiepiſcopi Treuir.

HOc eſt ſanctuarium Deo dilecti Treuirorum Archiepiſcopi Modoadi: Cuius ſanctitatem Chriſto deuotus rex Dagobertus, ſicut in præcepto eius de Eccleſia Treuirenſi continetur, verbis magnificauit, & circa Rhenum & fluuium Ligerim rebus magnificè ditauit.

Treuiris in Paulino templo.

DAGOBERTI REGIS FRANCIÆ

Arcui inſcriptum.

CY GIST DAGOBERT. PREIER FONDATEVR. DE. CEANS. II. ROY EN. L' AN. 632. IVSQVE AN. 645.

Ludouicus Rex filius Dagoberti.
Carolus Martellus Rex.

1 Berta Regina vxor Pipini.
2 Pipinus Rex, pater Karoli Magni.

Kallomannus Rex filius Pipini.
Hirmintrudis Reg. vxor Karoli Magni.

CAROLI MARTELLI AVI CAroli Mag. ob. DCCXLI.

In æde Dionyſ.

ILle Brabantinus Dux primus in orbe triumphans
Malleus in mundo ſpecialis Chriſticolarum

Dux, Dominusq́ Ducum, Regum quoq́ Rex fore ſpernit,
Non vult regnare, ſed regibus imperat ipſe.

Anonym.

Caroli Magni.

Aquisgrani.

Arcus ſuprà tumulum eius deauratus, cum imagine & titulo extructus eſt, cum tali inſcriptione.

SVb hoc conditorio ſitum eſt corpus Caroli Magni & orthodoxi Imperatoris, qui regnum Francorum notabiliter auxit, & per annos 46. feliciter rexit.

In Monaſterio S. Maximini, Choriq́ ibidem medio in ſolo ſtratum ex candido nigroq́ marmore ingenioſa & eleganti varietate diſtinctum.

ADA ANCILLA CHRI-
TI, SOROR KAROLI
MAGNI.

Rolandi Sororij Caroli M. ob. DCCC.

TVpatriam repetis, triſti nos orbe relinquis:
Te tenet aula nitens, nos lacrymoſa dies.
Sed qui luſtra geris octo & binos ſuper annos,
Ereptus terris iuſtus ad aſtra redis.

Carol. Mag. Imp.

Ludouici Pij Imp. ob. An. 841.

FIlius imperij cepit Ludouicus habenas,
Nomen ab inſigni qui pietate tulit.
Hic ſtudium pacis, cum bella peroſus amaret:
Marte tamen clarus militiaq́ fuit.
Cymbrica ſedato pacauit regna tumultu,
Exitium fratri fratre mouente ſuo.
Compulit & ſumptis abſiſtere Britonas armis,
Stricta iubens ſaua ponere tela manu.

Expulit

Expulit Auſonios & Tybridis vrbe Quirites,
Qui caput exortæ ſeditionis erant.
Fœlix, ſi ſterili ſobolem natura negaſſet,
Nullus & vxoris cognitus eſſet amor.
Quos genuit natos, crudeles repperit hoſtes,
A quibus (heu) captus vincula ſæua tulit.
Mox tamen ereptus fatali carceris antro,
Cepit honorata reddita ſceptra manu.
Emeritam clauſit ſupremo fine ſenectam,
Mogus vbi Rheni cornua miſcet aquis.

Geor. Sabinus.

Gotifredi Bilionij Regis Hieroſolymæ obijt Anno M.

GOtifrede pijs Solymos dùm ſubijcis armis,
Et renuis capiti regia ſerta tuo.
Nil vnquam humano diuinius exijt ore
Regali quàm quod exijt ore tibi.
Laurea non hominem geſtare, nec aurea Regem
Fas, vbi rex Diuûm ſpinea ſerta tulit.
Macte Heros tàm voce hac, quàm victricibus armis,
Qua Babylon, omnisq́; horruit Aſſyria.

Anto. Franciſ. Rainer.

Conradi I. Imp. ob. 919.

MArte ferox Scythicis Conradus reſtitit Hunnis,
Atq́; neci victor millia multa dedit:
Oenus ab Alpina præceps vbi rupe volutus,
Humectat gelidis Norica rura vadis:
Francorum veteri poſtremus origine Cæſar,
Stirpe fuit gentis deficiente ſua.

Conradi 2. Imp. ob. 1039.

Spiræ.

F*Ilius hîc, pater hîc, auus hîc, proauus iacet iſthîc*
Hic proaui coniux, hîc Henrici ſenioris.

FRIDERICI I. Imperatoris.

E*Xciſa Italiæ cupiens penſare ruinas,*
Vel ſaltem in pulcra quærere morte decus
AEnobarbe, Aſiæ fines irrumpis, & hoſti
Eripis auectas Relligionis opes.
Inuidit captis fortuna inimica ſecundis:
Nam dum te in nitido proluis amne, cadis.
Mactè animus ingens, Aſia digniſſime campis,
In quibus illuſtres tot cecidêre viri:
Hinc Vatum calamos & marmora & æra fatigas,
Hinc meritò claris annumerare viris.

Antonij Vulpij.

Aliud.

S*Veuus eram, mea me bellax audacia cœlo*
Suſtulit aſtrigero.
Norica Pannonijs coniunxi ſaxa colentes,
Fœdere pacifico.
Inſubres domui, & Danum parêre coegi
Legibus imperij.
Europæ impoſui frænos, Aſiæq́; ſuperbis:
Africa me timuit.
Ipſe tamen cuius vires animosq́; feroces
Senſit vterq́; Polus:
Captiui tenero nati deuinctus amore,
(Ceperat hunc Venetus,)
Non aſſueta iugo ſubmiſi colla ſupremi
Pontificis pedibus.

Et tan-

Et tandem Armeniæ merſantem flumine membra
Me tulit vnda rapax.

Georgius Iodocus Berganus.

Beatricis Coniugis Friderici I. Barbaroſſæ Imp. obijt 1192. Spiræ.

HOc altare ſacrum gemmis auroq́, decorum
Fecit peccatrix non re ſed voce Beatrix.

N. N.

Friderici II. Imp. Anno 1250. Panormi.

SI probitas, ſenſus virtutum, gratia, cenſus,
Nobilitate orti poſſent obſiſtere morti:
Non foret extinctus Fridericus qui iacet intus.

Conradini Suevi, capite plexi, Anno M. CC. LXIIX.

ASturis vngue leo Pullum rapiens Aquilinum,
Hic deplumauit acephalumq́, dedit.

Anonym.

Adolphi Naſſovij Imp. obijt 1298. Spiræ.

ANno milleno trecentis bis minus annis,
In Iulio menſe Rex Adolphus cadit enſe.

Tamerlani Scythar. Imp. obijt Anno M. CCCC. II.

ILle nouus Xerxes, orientis victor, & ingens
Quacunq́, permearet horror gentium.
Compleuit totos Scythico qui milite campos,
Sub hac iacet tellure trux Tamerlanes.

Cuius ad aduentum ſtupefactis mœnibus vrbes
Ipſumq́ terræ contremiſcebat ſolum.
Ipſi adeò montes, ipſæ per deuia valles,
Vim barbarorum non ferebant agminum.
Quare ab Caucaſeis Aſiam conuallibus omnem
Ad vſq; Nili flumina armis ſubdidit.
Euphratem & Tigrim, & rapidum tranauit Orontem,
Vi, vaſtitate, cæde, cuncta proterens:
Vtq́ olim fœda cum tempeſtate coorta
Erumpit atra nube fulmen igneum.
Obuia quæq́ cadens perrumpit, & alta ſonanti
Templa atq́ ſolidas ſtrage turres disijcit.
Subſidit vaſto tellus labefacta fragori
Humilisq́ mentes ſternit humanas pauor.
Haud ſecus ille viam ferro molitus & igni,
Euertit arces, oppida æquauit ſolo.
Regem Aſiæ horribili captum impete Baiazeten
Caueaq́ clauſum ferrea circumtulit.
Hæc agitantem illum & ſpirantem immania iuſſa,
Quæ cunctus vndiq́ orbis expaueſceret.
Exiguo cæcæ domitum molimine febris,
Fatalis vno ſoluit hora triduo.
Deq́ tot inſanis opibus, de tot modò regnis
Reliqua vna paruo gleba texit puluere.

Gabriel Faernus.

Vladiſlai Poloniæ regis, qui ad Varnam perijt A. 1444.

Romulidæ Carras, ego Varnam clade notaui,
Diſcite mortales non temerare fidem:
Me niſi Pontifices iuſſiſſent rumpere fœdus,
Non ferret Scythicum Pannonis ora iugum.

Anonym.

Alphon-

Alphonſi x. Hiſpan. obijt A. 1458.

Neapoli.

INclitus Alphonſus qui regibus ortus Iberis,
Hic regnum Auſoniæ primus adeptus, adeſt.

Ex monum.

Georgij Caſtrioti Scanderbechi, Epiri Principis, obijt An. M.CCCCLXVI. æt. LXIII.

TVrcarum clades, Otomanni nominis horror
Epiri tutela, illo iacuêre ſepulchro,
Quo quondam inuicti cubuerunt oſſa Georgi.
Nunc & membra viri, & diſiectum in fruſta ſepulchrum
Interijt, ſparſi manes, conciſa vagantur
Oſſa, nec in gelida nunc ſaltem morte quieſcunt.
Nanq; vt is aſſertum toties cum laude paternum
Imperium, exacta moriens ætate reliquit,
Illicet immanes tenuerunt omnia Turcæ.
Tùm clari Herois venerati nobile buſtum
Oſſaq;, marmoraq;, inuictum condentia corpus
Abſtulerant, ſibi quiſq; in partes ſecta minutas,
Tanquam ijs bellica vis, & Martius ardor ineſſet:
Et genium præſtare bonum, ſortemq; valerent.
Sic quæ alijs tumulum virtus parat, abſtulit illi
Atq; eadem diro venerandum præbuit hoſti.

Gabriel Paernus.

Friderici Palatini Victorioſi.

Fridericus Victorioſus Palatin. obijt Anno 1477. 12. octob. æt. 51. ſepultus in cœnobio fratrum Minorum Haidelbergæ, in Sacello quod adhuc viuens extruxerat, Sarcophagoq; imaginem ſuam ſpecie Principis Electoris pulcrè incidi fecit, & ſtatuas quatuor Eccleſiæ Catholicæ Doctorum (quæ in quatuor angulis aut cornibus Sarcophagum fulcirent) lapideas erigi

erigi iuſſerat: Sed neſcio qua ſuperſtitione, vna quatuor illarum imaginum ſiue D. Ambroſiū, ſiue doctum Auguſtinū repræſentans, adempta eſt, & in eius locum effigies cuiuſdam fratricelli, quem Franciſcum vocant, ſurrogata.

Inſcriptio Sepulchri ſic habet.

FRIDERICO MAGNANIMO BAVARIAE DVCI, PATRIAE PATRI COMITATVS RHENI PALATINI AVGVSTO, TRIVM, ILLSTRIVM HEROVM VICTORI: PHILIPPVS BAVARIAE DVX ET COMES RHENI PALAT. NEPOS, PATRVO AC TVTORI FIDELISSIMO.

Caroli Burgundiæ Ducis, qui occubuit Anno M. CCCC. LXXVII. ætat. XLIV.

Vidiſtine vt Pyrrhi effigies armata Sariſſam
Vibret, & à ſummo ſpargantur funera ferro?
Vtq́; ferus Lybicam contorqueat Annibal haſtam:
Hũc ſimul ac conuerte oculos, fulgentiaq́; arma
Egregij Ducis, ac latè mucrone coruſco
Inſpice turbatos vultus, ſpirantiaq́; ora
Martis adhuc triſtes pugnas, atq; horrida bella.
Hos olim inſignes habitus atq́; ora gerebat,
Illum ſanguineis quum formidauit in vndis
Et Liger, & trepidi ſpectator Sequana belli,
Infractæ Gallorum acies, & Belgica paſſim
Agmina letiferæ ſenſerunt fulmina dextræ.
Heu miſer, heu nimium pugnandi dira cupido,
Heu laudis veſanus amor, quem Gallia diues,
Belgarumq́; omnes procerum tremuêre cohortes,
Contempsêre rudes populi, gens Barbara victrix
Funeribus ſtrauit medijs victumq́; trophæis,
Expoliat cunctis, nudumq́; relinquit arena,
Vix tandem inuentus parua hac requieſcit in Vrna.

Paul. Iouius Iunior.

Mahome-

Mahometis II. Turcar. Imp. obijt Anno M. CCCC. XXCI.

QVi vici innumeros populos, tot regna, tot vrbes
Solus & immenſi qui timor orbis eram,
Me rapuit, quæ cuncta rapit Mors improba: ſed ſum
Virtute excelſa ductus ad aſtra tamen.
Maior Alexander non me fuit, Annibal & non
Fuderit Auſonios tot licet ille Duces.
Vici victores Danaos, domuiq́; feroces
Caoniæ populos Sauromatasq́; truces.
Pannonius ſenſit quantum ſurgebat in armis
Vis mea, quæ Latio cognita nuper erat:
Arſacida ſenſère manus has, ſenſit Arabsq́;
Et mea ſunt Perſæ cognita tela Duci.
Mens fuerat bellare Rhodum, ſuperare ſuperbam
Italiam: ſed non fata dedère modum
Heu mihi: nam rapuit mors aſpera, quæq́; ſub alto
Pectore condideram, vertit & hora breuis.
Sic hominum faſtus pereunt: ſic ſtemmata, ſicq́;
Imperium, atq́; aurum, quicquid & orbis habet.

Leonard. Griffius.

Caroli IIX. Gallor. Regis.

IMpiger aërias Carolus dùm tranſilit Alpes,
Parthenopen ſtricto dùm petit enſe ferox,
Horruit illum omnis bello clariſſima tellus
Itala, & inuicti frena ſuperba tulit:
Victorem ſed ne hunc æternum ſecla viderent
Noſtra ducem: antè annos inuida mors rapuit.

Landrianus Mediolanenſ.

Matthiæ Coruini reg. Vngariæ A. 1490. re. 33. æt. 47.

Coruini breuis hæc vrna eſt, quem magna fatentur
Facta fuiſſe Deum, fata, fuiſſe hominem.

Anton. Thebaldus.

Ferdinandi Hiſpan. ob. A. 1494.

Neapoli.

Ferrandus ſenior, qui condidit aurea ſecla,
Italiæ hic felix viuit in ore virum.

Ferrandus An. 1498.

Ferrandum mors ſæua diu fugis arma gerentem,
Mox poſitis, quænam gloria? fraude necas.

Anonym.

Ladiſlai regis.

Miraris niueis pendentia ſaxa columnis
Hoſpes, & hunc acri qui ſedet altus equo.
Quid ſi animos, roburq́; Ducis, præclaraq́; noſſes
Pectora, & inuictas dura per arma manus?
Hic capitolinis deiecit ſedibus hoſtem
Bisq́; triumphata victor ab vrbe redit,
Italiamq́; omnem bello concuſſit & armis,
Intulit Hetruſco ſigna tremenda mari.
Neue foret Latio tantum diademate felix,
Ante ſuos vidit Gallica ſceptra pedes:
Cumq́; rebellantem preſſiſſet pontibus Arnum,
Mors vetuit ſextam claudere Olympiadem.
I, nunc, regna para, faſtosq́; attolle ſuperbos,
Mors etiam magnos obruit atra Viros.

Iac. Sannazar.

Mar-

Marchionum Auſtriæ.

in Melk Monaſt.

LEopoldus I. cum vxore ſua Reichart.
Hainricus filius eius, cum vxore Svvinhild.
Albertus filius Heinrici, cum vxore Adelhaide.
Domina Frovviſa vxor Leopoldi ſecundi.
Arneſtus filius Alberti Marchionis cum vxore Mechtilde, & filia Iuditha.
Leopoldus tertius Arneſti filius, cuius vxor in Græcia mortua, ſepelitur ibidem.

Ex Apiano.

Alexandri VI. Pontif. M. veneno obijt An. M. D. III.

FOrtaſſe neſcis, cuius hic tumulus ſiet,
Adſta viator ni piget:
Titulum quem Alexandri vides, haud illius
Magni eſt, ſed huius: qui modò
Libidinoſa ſanguinis captus ſiti
Tot ciuitates inclitas,
Tot regna vertit, tot duces letho dedit
Natos vt impleat ſuos:
Orbem rapinis, ferro, & igne funditus
Vaſtauit, hauſit, eruit:
Humana iura, nec minus cœleſtia
Ipſosq́ ſuſtulit Deos:
Vt ſcilicet liceret (heu ſcelus) patri
Natæ ſinum permingere,
Nec execrandis abſtinere nuptijs
Timore ſublato ſemel.
Et tamen in vrbe Romuli hic vel vndecim
Præſedit annis Pontifex.

I nunc Nerones, vel Caligulas nomina
Turpes vel Heliogabalos.
Hoc ſat viator: reliqua non ſinit pudor
Tu ſuſpicare, & ambula.

Iacob. Sincer. Sannaz. Epig. lib. 2.

Aliud.

NOmen Alexandri ne te fortaſſe moretur:
Hoſpes, abi, iacet hic & ſcelus & vitium.

Sannazar.

Aliud.

DIc vnde, Alecto, pax hæc effulſit, & vnde
Tàm ſubitò reticent prælia? Sextus obit.

Sannazar. lib. 2. Epig.

Aliud.

BEllo, inimicitijs, furtisq́, & cædibus hauſtam
Italiam cernis Sexte, & obire potes?

Sannaz. lib. 2. Epig.

Aliud.

DIc in amicitiam coeant & fœdera iungant
Mortales: dixit Sextus, & ocubuit.

Lucretiæ.

COnditur hoc tumulo Lucretia nomine, ſed re
Thais: Alexandri filia, ſponſa, nurus.

Sannaz.

MAXI-

MAXIMILIANI Imp. Aug. pij.

DEO
OPT. MAX.
TRINO ET VNI
SACRVM
NOBILISSIMO CÆSARI MAXIMILIANO
P. F. INVICTO. AVG.
DIVI FRIDERICI AVSTRII FILIO. IMP.
MAX. GERM. POT. P. P. LIBERALISSIMO

Et in omni fortuna modeſtiſsimo, fortiſsimoq́ue Principi. Optimo, pijſsimo, clementiſsimo apud Anaſanam VVelſam Præmagno omnium luctu, iniquiſsimis fatis erepto, Anno à Chriſtiana ſalute M. D. XVIIII. pridiè eidus Ian. vixit annos LVIIII. Menſ. IX. D. XIX.

Imperauit ann. XXXI. menſ. XI. di. XXI. nulli Augg. & Cæſſ. iuris & æquitatis obſeruantia, belli & pacis arte, ſapientia, temperantia, placabilitate, innocentia, religione aliâue virtute inferior.

Publicæ Germanorũ ſalutis curatori, libertatis aſſertori, quietis fundatori MICHAEL HVMELBERGIVS Rauenſpurgenſis Numini Maieſtatiq́; eius deuotus, religioſa mentis atq́; animi pietate poſuit.

Benè valeas, quisquis ades, faues, legis & monimentum obſignas. Malè pereas, quisquis abes, marces, liues & monimentum diſſignas.

Franciſci Ferdinandi Davali Piſcarij.

QVid ſceptra ad tumulum, vincti quid compede reges?
Quidué tot inuicta ſigna relata manu?
Quid galeæ, quid ſcuta nitent, quid gæſa, quid enſes?
Quid viret æternis Laurus opaca comis?

Num Mars, num Daualus tumulo iacet? hic ſitus, hic eſt,
Heu Daualus, quin Mars cum Daualo ipſe iacet.

Anonym.

D. Alphonſi Dauali Marchionis Piſcarij.

QVis iacet hoc gelido ſub marmore? maximus ille
Piſcator, belli gloria, pacis honos,
Nunquid & hic piſces cepit? non, ergo quid? vrbes,
Magnanimos reges, oppida, regna, duces.
Dic quibus hæc cepit Piſcator retibus? alto
Conſilio, intrepido corde, alacriq; manu.
Qui tantum rapuêre Ducem? duo Numina, Mars, Mors,
Vt raperent quid nam compulit? inuidia.
Nil nocuere tamen: viuit nam fama ſuperſtes,
Qua Martem & Mortem vincit, & inuidiam.

Cœlius.

Coſmu Medices I.

Florentiæ.

COSMVS MEDICES HIC SITVS EST.
DECRETO PVBLICO
PATER PATRIÆ.

Antonij Leuæ.

SEquana victori parêret victus Ibero,
Tu niſi ſublatus funere Leua fores.

Geo. Sabin.

Aliud.

QVum ſemper vincas, totis licet, artubus æger,
Conſilio non vi vincere, Leua, doces.

Anto. Vulpius.

Aliud.

Aliud.

HIc Leua eſt, Leua Heſperiæ laus maxima terræ
Quà Bætis tumidas in mare fundit aquas,
Implicitus cunctis morbo artubus, horrida bella
Artibus & ferro geſſit & explicuit.

Rainerius.

Catharinæ Reginæ Suetiæ: Guſtaui A. 1524. in regem Suetiæ electi coniugis.

QVam velut orba ſuam deplorat Suecia matrem,
Vxor in hoc tumulo regis humata iacet:
Quattuor adiecto vix luſtra peregerat anno,
Clauſit vbi ſummum funere rapta diem,
Nec vitale tamen lumen ſine prole reliquit,
Vno factatori pignore mater erat.
Nunc æterna capit cœleſtis gaudia vitæ,
Sincera coluit quod pietate Deûm.

Geo. Sabin.

Ludouici reg. Vngar. occubuit cont. Turc. A. 1526. æt. 20. die 29. Aug.

NAtus ab antiquo Ludouicus ſanguine Regum,
Pannoniæ geſſi ſceptra potente manu.
Occubui, patriam dum protego fortibus armis,
Thrace fero regnum depopulante meum:
Nec tamen aduerſo cecidi quod Marte peremtus,
Patria quod mecum concidit ipſa, queror.

Geo. Sabin.

Margaritæ filiæ Maximil. II. Imp. ob. An. 1530. Bruxell.

LVſtra decem vitæ Lacheſis modò neuerat, & mox
Stamina Parca ferox fatalia rupit, iterq;

Ire

Ire perobſcurum nulli remeabile iuſsit.
At vos plebeio geniti de ſanguine, quando
Ferrea nec nobis didicerunt fata, nec vllis
Parcere nominibus, patientius ite ſub vmbras.

Ioh. Secund. Hagien.

Annæ vxoris Ferdi. Imp. Vladislai Vngar. & Bohem. regis F. ob. Anno 1547.

COniugij ſpecimen caſti, ſanctiq́ pudoris
Dimidiumq́ animæ, rex generoſe, tuæ,
Filia quæ regis, regis quæ nupta, parensq́,
Hæc eadem regum, regis & ipſa ſoror,
Vſq́ ab auis atauisq́ genus de ſanguine regum
Et Diuum numen nunc quoq́ & ipſa nouum,
Deliciæ Anna hominum, miſerorum portus & aura,
Secli infelicis vnica gemma fui:
Bis duo quæ pueros, bis quinq́ enixa puellas
AEternæ Auſtriacæ fulcra futura domus,
Poſtremo, heu, rapta eſt fœcunda puerpera partu,
Lenior, hoc ſaluo mors ſibi dura fuit.
Quas vicit candore, roſæ hinc & lilia vernent,
Semper & huic tumulo pax ſit & alma quies.

Frid. Nauſea Epiſc. Vien.

Ruperti Palatini Filij Stephani Palat.

ANte Moguntina tu Relligioſus in vrbe
Miles eras ſacri, Duxq́ Ruperte, Chori.
Poſt Martis Geticos præfortus miles in hoſtes,
Verteris in caſtris alta Vienna tuis.
Inde triumphali in patriam cum laude reuerſus,
Accipis imperijs debita iura tuis.
Qui fuit & fratris natus VVolfgangus, es illi
Tutela & rerum Duxq́ paterq́ datus.

Natus

Natus erat Ianus tibi cumq; Georgius hæres,
Præſecuit vitæ ſtamina Parca tuæ.

Pan. Can.

Franciſci I. regis Galliæ, ob. A. 1547. æt. 53.

FRanCIsCVs GaLLIs: HenrICVS Verò BrItannIs,
RoMano regI Cara qVoqVe VXor obIt.

Aliud.

TRes ſVnt eCCLIpſes: RegIna & GaLLVs & AngLVs
DeCeDVnt, HeſſVs SaXoqVe Marte CaDVnt.

Sigiſmundi I. reg. Poloniæ, ob. An. 1548. æt. 81. re. 42.

POſt regnI patrII rex SIgIsMVnDVs honores
ReX pIVs & fortIs regna beata ſVbIt.

Philippi Comitis Palatini, & Ducis vtriuſq; Bauariæ, qui deceſſit Anno Domini 1549.

CAEtera qui circum luſtras monumenta Viator,
Hæc quoq; non longa eſt, perlege pauca, mora.
Si Ducis audita eſt forſan tibi fama Philippi,
Clara Palatinæ quem tulit aula domus.
Qui modò Pannonicam defendit ab vrbe Viennam,
Et ſoluit trepidos obſidione viros.
Tunc cùm Threicij vaſtarent omnia Turcæ,
Et tremerent ſubito Norica regna metu.
Mox etiam impleuit magnum virtutibus orbem,
Vtilis hinc armis, vtilis inde toga.
Illius hac tegitur corpus venerabile terra,
Hîc animam, hîc vitam reddidit ille DEO.
Quod te ſi pietas, ſi quid mouet inclyta virtus,
Iunctaq; cum ſumma nobilitate fides.
Huic opta vt cineres placida cum pace quieſcant,
Condita nec tellus durior oſſa premat.

I

Nam pius ad cæli ſublatus ſpiritus arces,
Cum CHRISTO *viuit tempus in omne ſuo.*

Iacob Micyllus. f. 341.

Aliud Eiusdem.

INclytus ille armis Dux & pietate, Philippus,
Clara Palatinæ quem tulit aula domus.
Qui pariter laudis ſtudio flagrauit honeſtæ,
Et vixit ſolidæ relligionis amans.
Virtutum poſtquàm decoratus honore ſuarum,
Rettulit hinc meritis præmia digna ſuis:
Et documenta dedit dextræq́, animiq́, virilis,
Et quid conſilio poſſet, et ingenio.
Hic vbi Pannonicam defendit ab hoſte Viennam,
Et ſoluit trepidos obſidione viros:
Tunc cùm Threicij vaſtarent omnia Turcæ,
Et tremerent magno Norica regna metu.
Contemptis opibus mundi, rebusq́, caducis,
Quas hominum captat futile, inersq́, genus.
Et pacem, qui te profitentur, CHRISTE *, precatus,*
Hoc vitæ ſummum clauſit in orbe diem.
Et nunc æterna quoniam de morte redempti
Per tua, nate DEO, *funera,* CHRISTE, *ſumus.*
Ipſe quoq́, æthereæ procul hinc in ſede receptus,
Aſpectu fruitur lætus, ouansq́, DEI.
Quare age quid dubitas? aut quid circumſpicis hoſpes?
Hic genus, hic virtus, hic iacet omne decus.
Quodq́, diu multis fuit inſuperabile bellis,
Conditur hic modico corpus inane ſolo.
At pius ad cæli ſublatus ſpiritus arces,
Cum CHRISTO *viuit tempus in omne ſuo.*
Illaq́, tantarum rerum per Cæſaris ora,
Per regum, & populi fama ſuperſtes abit.

Iac. Micyll. f. 341.

Aliud Eiuſdem.

DVx inclytus pridem, Palatij Comes
Philippus, vnus qui DEO *& virtutibus*
Aetatem agebat, deditus præ cæteris:
Poſtquàm eſt adeptus gloriæ ſummum decus,
Nomenq́, quod nec longa diminuat dies:
Documenta certa quòd dediſſet patriæ,
Animiq́, conſilijq́, & ingenij ſui,
Aduerſus hoſtem religionis impium:
Tunc cùm Viennam, Pannonum vrbem nobilem
Cinxiſſet obſidione Turcicus furor,
Mundum, relictis rebus & opibus, quibus
Pleriq́ freti vitam agunt ſecuriter,
Valere iuſſit, & obijt diem ſuum,
Precatus pacem Chriſtianis omnibus.
Atq́ vt perenni morte liberatus eſt
Per mortem IESV, *Domini & vnici* DEI:
Ita viuet ex hoc in patris gremio ſui:
Expers mali omnis, & boni omnis conſcius.
Quare quid hic viator tecum cogitas?
Iacet hoc, quidem virtus loco, & genus, & honos,
Corpusq́ terra, obnoxium fato, tegit.
Aſt anima in altum euecta, cælum poſſidet,
Celebrantq́ virtutem, & decus tanti Ducis,
Et Cæſar & reges, & orbis principes.

Iac. Micyl.

Ioachimi I. Electoris Marchionis Brandeburgenſis, ob. An. M. D. XXXV. æt. LI. Fundator Academiæ Francofort.

HIc Ioachime tui ſita corporis oſſa quieſcunt,
Marchio, qui primus nominis huius eras.

Nullus in imperio fuit obſeruantior æqui,
Nec patriæ rexit mitior alter opes.
Sanguine cum paſcant animos & cæde Tyranni,
Quos fera plus hominum bella ſalute iuuant:
Publica tranquillæ tu commoda pacis amaſti,
Nulla tuo ſtrages edita Marte fuit.
Cùm tamen vlciſci tua dextera debuit hoſtem,
Acer eras: quanquam bella peroſus eras.
Autor es, infeſti quod non timet arma latronis,
Per tua qui carpit regna viator iter.
Nam conſueta diu prædis ac viuere rapto,
Te graue ſupplicium vindice turba dedit.
Quinetiam facundus eras: Germania nouit,
Eloquij fuerit gratia quanta tui.
Neſtoris es linguæ dulcedine nomen adeptus,
Vt tuus Aeacide nomen Achillis auus.
Marchia, Cæſareis te legibus auſpice, gaudens,
Suſtulit è patrio barbara iura foro.
Gymnaſiumq́, recens fundaſti, docta iuuentus
In quo Pieridum dulcia plectra mouet.
Ergò prius Sueuus mutabit & Odera curſum,
Per tua qui liquidis regna feruntur aquis:
Cæruleus q; retro ſua cornua flectet Hauelus,
Quàm virtutis erit fama ſepulta tuæ.
At pia nunc animæ concedat gaudia CHRISTVS,
Qui tibi confugium ſpesq́, ſalutis erat.

Geor. Sabin. lib. 4.

Alberti Cardinalis Archiepiſcopi Moguntini & Madeburg. Marchionis Brandenb. ob. 1546.

ALbertus iacet hoc loco ſepultus,
Qui de ſanguine regio creatus,
Lumen Cardinei fuit Senatus:

Qui

Qui virtute potentiaq́ rexit
Magni Saxonicas Othonis vrbes,
Et Moguntiaci fluenta Rheni:
Nil Germania maius hoc habebat.
Nam de litibus arduisq́ rebus
Conuentus vbi Principes agebant,
Verbis promtus & elegante lingua
Ceu Laërtiades regebat alter
Totum conſilio ſuo ſenatum:
Ac tot diſsidijs vbiq́ motis,
Terrarum benè conſulebat orbi.
Pacis ſuaſor erat, quieta pacis
Sæuis ocia præferebat armis:
Quin et iuſtitiæ tenax & æqui
Dignas ſontibus irrogare pœnas
Complectiq́ bonos & innocentes,
Mitis non ſecus ac parens ſolebat,
Nec fuluum ſibi congerebat aurum
Doctos munera conferens in omnes:
Diſpenſabat opes, manuq́ larga
Sacras Pieridum fouebat artes.
Hunc lugubria tectus ora velo
Albis, Rhenus, Hauelus, hunc peremtum
Fontis Pegaſei cohors, & omnis
Eſt Reſpublica proſecuta fletu.

Geor. Sabin.

Friderici Marchionis Brandeburgenſis Archiepiſcopi Magdeburgenſis, qui obijt An. 1552.

Reddidit ante diem Fridericus Marchio vitam,
Factus vbi præſul Parthenopæus erat.
Hunc vbi conſpexit Reſpublica morte ſolutum,
Fleuit, & hæc mæſto pectore verba dedit:

O columen, Friderice, meum, ceu meſſis in herba,
Ah tua ſub primo flore iuuenta perit.
Te vix alter erat præſtantior indole Princeps:
Spes erepta mihi funere quanta tuo?

Ge. Sab. li. Epigram.

Georgij Principis Anhaltini Erneſti F. qui natus eſt An. 1507. præpoſitus Magdeburgenſis, Eccleſiam Dei voce & literarum monumentis pijs erudiuit. ob. An. 1553.

PRincipis Aſcaniæ nati de ſtirpe Georgi
Quem cernis tumulus proximus oſſa tegit,
Huic fuit Erneſtus genitor, qui pacis amore
Promeruit patriæ totius eſſe Pater.
Matris erat caſtæ Monſterbergenſis origo,
Sincera coluit quæ pietate DEVM.
Aſcaniæ gentis virtus eſt clara triumphis,
Ordine quos numerant ſecula longa patrum:
Sed fuit huic fontes doctrinæ diſcere cura,
Quam nobis Gnatus tradidit ipſe DEI.
Hoc ad maiorum decus, addidit inclyta facta,
Præbuit & patriæ commoda magno ſuæ.
Eſdras ceu quondam populo ius dixit, & idem
Interpres Solymæ legis in vrbe fuit.
Principis hic munus ſimul & Paſtoris obiuit,
Ipſius & mentem rexit & ora DEVS:
Iuſtificaq́ fide capiens tua munera CHRISTE,
Solius eſt cuius parta cruore ſalus.
Vera luce DEVM *agnouit, precibusq́ vacauit,*
Numinibus fictis mens inimica fuit:
Nec virtutum vmbras habuit, ſed pectora vexit,
Ipſa DEI *viuens adſimilata λόγος.*
Vrbibus in multis, fluuius quas alluit Albis,
Et quas cærulei præterit vnda Salæ:

Agmina

Agmina collegit CHRISTVM *celebrantia: ſpargens*
Pura Euangelij ſemina voce ſua.
Fidus & ætati venienti teſtis vt eſſet,
De CHRISTO *patriæ publica ſcripta dedit.*
Hic frater lacrymans Ioachimus condidit oſſa,
Viuit in aſpectu mens fruiturq́; DEI.
O DEVS, *Aſcaniam ſtirpem rege, Numine ſerua:*
Nulla venit nobis, te inſidiante, ſalus.

Phil. Mel.

Aliud.

A Scanio Princeps de ſtemmate nate Georgi,
Inter ſidereos gloria rara patres:
Tu CHRISTVM *ſcriptisq́; doces, tu voce fateris,*
Tu celebras docto per ſacra templa ſono.
Extant & meriti monumenta ſalubria tanti:
O rarum ſacri Principis ingenium.
Aſſyrium, tumbam circum, tibi ſpiret amomum,
Creſcat, & in tepido Coſtus eoa ſolo.

Geor. Fabric.

Maurici Ducis Saxoniæ Electoris ob. An. 1553. æt. 33. elect. 6.

H Ic tuba terribilem ſonitum rauco increpet ære,
Et fragor & clangor Martia buſta iuuat:
Mauritius ſitus hic: rurſum da buccina cantum,
Ingemina ſtrepitus, claſsica pulſa ſonent,
Illuſtres animas honor hic, & ſaxa virorum
Arma quibus nomen grande dedêre, decet.
Hic claros fatis, Diuum Electoris honores
Saxonici, magno Cæſare dante, tulit.
At fuerit quantus ſæui certamine Martis,
Senſerunt hoſtes Theutonis ora tui:

Senſerunt

Senſerunt Galli pugnacis lilia, vaſtans
Nec non Germanos miles Iberus agros,
Boſphorus huius adhuc, gelidaq́; Propontidis ora,
Nunc etiam nomen corde micante tremunt.
Nullus ad extremum felix bellator, & armis
Egregijs Mauors inuidet ipſe viris.
Ergò cadit pugnans, & qui iam vicerat hoſtes,
Sulphureo telo læſus ab hoſte perit.
I, nunc magna para, & claros molire triumphos,
Obruit & fati vis inopina Deos.

Adam Siber.

Iohannis Friderici Nati Electoris Sax. ob. An. MDLIV.

Ergo patris Dux, & patrui qui nomen habebas,
Maxima Saxonici fama decusq́; ſoli:
Ergo tibi quoq́; tàm ſubitò fatalia nentes
Fila Deæ fuſos euoluère ſuos?
Non te maior erat quiſquam pietate fideq́;,
Quà videt Arctoum Theutonis ora polum.
Gratia te Chriſti reddentem iura regebat,
Ereptas nemo vi ſibi fleuit opes.
Hoſtis eras fraudum, pietatis nomina falſo
Quæ præfert hoſtis relligionis eras.
Quod colit exploſo Papa Germania CHRISTVM,
Annè negare poteſt muneris eſſe tui?
In nos armaſſet cum magni Cæſaris iram,
Cacus Auentini peſtis acerba iugi:
Pro ſacris pugnans, pro libertate, laboris
Heu tua quàm virtus præmia dura tulit?
Victus es inſidijs & captus tempore luſtri,
Iuſſus & à patrijs exul abeſſe locis.

Nemo

Nemo tuo bonus eſt caſu lætatus: & Albis
Te flerunt auctis Rhenus, & Iſter aquis.
At verò CHRISTVM *quàm forti mente profeſſus,*
Tum fueris conſtans in grauitate tua,
Solis ab occaſu, Solis memoratur ad ortum,
Omnibus & ſeclis fama loquetur anus.
Vt medio rupes quæ ſurgens horrida ponto,
Contemnitq; notos, ſpernit & omne fretum:
Sic non raptus honos, non gratia blanda, minæq;,
Non vis te potuit vna mouere loco.
Hinc maior multo venit tibi gloria laudis,
Clarior exilio famaq; facta tua eſt:
Quam ſua victoris ſi ſub iuga colla dediſſet,
Ante triumphantis Cæſar iturus equos.
Illius ergò etiam virtus tua digna fauore,
Neſcia mensq; doli, ſimplicitasq; fuit.
Reſtituit te ſponte tuis, tibi factus amicus:
Hoc quantum decus eſt, dux Friderice, tibi?
Exceptus plauſu populi, ſtudijsq;, marita
Ipſe tuæ claudis lumina cara manu.
Nec mora, vix decimum cùm Sol emerſerat orbem,
Eius ab interitu, tu quoq; morte cadis.
Nunc pariter iunctis tumulis requieſcitis ambo,
Illa tua oſſa, tuis illius ipſe teris:
Quæq; tibi eripuit fortunæ iniuria, reddit
Fœnore cum magno iam cumulata DEVS.

Adam Siberus.

Aliud.

IOhannes Frid. Dei benignitate electus Martyr Ieſu Chriſti, Dux Confeſſorum fidei, Princeps afflictorum, Comes veritatis, Signifer ſanctæ crucis, Hæres vitæ æternæ, migrauit ex hac miſerri. vita in cœleſtẽ patriam, Anno reparatæ Salut. M. D. L I V. I I I. Die Mart. Vinariæ, poſt Sibyllæ Iuliacenſ. coniugis ſuæ de-

ſideratiſs. fœminæ ſanctiſſimæ fata, die XI. quinquagenario maior menſibus octo cum triduo.

Friderici Comitis Palatini Rheni Ducis vtriuſq; Bauariæ &c. Electoris &c. qui obijt die XVI. Februarij, An. Domini 1556.

ERgò iaces hominum defunctus tu quoq; fatis,
Fama Palatina, Dux Friderice, domus?
At tua facta manent totum victura per æuum,
Iunctaq; cum pulchro Pacis amore fides.

Iac. Micyll. f. 344.

Aliud Eiuſdem.

HVc lachrymas Nymphæ, lachrymas hûc fundite Muſæ,
Heu victus letho, veſter Apollo iacet.
Veſter Apollo iacet, veteris ſtirps clara Palatij,
Auxit qui veſtras pacis amator opes.
Huic igitur lachrymas, lachrymas hûc fundite Nymphæ,
Numinaq; amiſſum flete nouena ducem.

Iac. Micyll. f. 344.

Aliud Eiuſdem.

QVanta igitur vis eſt, quanta eſt tua Parca poteſtas?
Vno quæ violas ſacra, prophana, modo.
Nempè tuo imperio Friderici corpus ademptum
Morte, Palatinos conditur inter auos.
At virtus manet, & geſtarum gloria rerum,
Iunctaq; cum pulchro Pacis amore fides.
Nulla igitur vis eſt, nulla eſt tua Parca poteſtas,
Quæ meliora ſinis ſtare, caduca rapis.

Iac. Micyll. f. 344.

Caroli V. Imperatoris. ob. A. 1559.

CArolus Auſtriacæ gentis lux maxima Cæſar,
Quo longo maior tempore nemo fuit.

Contuſos

Contuſos forti religauit compede bello,
Liligerum Gallum Clauigerumq; Papam.
Intulit arma Getis, acres domuitq; Sicambros,
Diſcinctosq; iugum ferre coegit Afros.
Ante triumphantis pauido Germania collo
Infelix iſſet, quàm propè ſerua rotas?
Quid ſit? nemo armis potuit quem vincere, vicit
Cuncta domans atra Mors truculenta manu.

Adam Siberus.

Ferdinandi Imperatoris, ob. An. D. 1564.

Diſceptant de te Cæſar duo regna ſepulto,
Adſerit Auſtria te nec minus eſſe ſuum.
Caſtiliæ regnum natales vindicat ortus,
Amplexu exanimum terra Bohema fouet.
Dic cælo delapſa anima hûc, cæloq; recepta,
Quæ referat litis terra trophæa ſua.
Sic ego: ſic tenues vox eſt audita per auras,
Vox, animi patrij quæ monumenta gerit.
Huius & huius eram viuus, ſed & illius: hinc &
Mortuus illius, huius & huius ero.

Aliud.

Caſtilia exſultat nato, flet mœſta peremto
Auſtria, triſtatur Boiemia grata ſepulto.
Naſcenti cunas Mondina, Vienna feretrum
Præbuit exſtincto fatis: dat Praga ſepulcrum.

Aliud.

Hoc caput imperij & rerum ſuprema facultas
Fernandus tumulo flebilis vmbra iacet.
Cæſare natus auo, germano fratre Monarcha,
Imperiale decus Cæſar & ipſe tulit.
Quin etiam nato ſceptrum ſublime reliquit,
Qui patris & proaui fert diadema ſui.

Cedite fucato celebres ſplendore triumphi:
Vincitur hoc vno Cæſare veſter honor.
Qui maria & terras fama & virtute repleuit,
Occubitu factus clarior aſtra colit.

Ioan. Cropac.

Aliud.

FErdnandus frater moriens qua Carolus ipſi
Dat nato regni ſceptra tenenda ſuo,
Et triſti ad fratres conſumtus tabe recedit,
Auſtriacum quorum ſanguine ſurgit honos.
Maxime, Dij faciant, nomen virtute parentis
Et proaui cumules, Aemiliane, tui:
Quo felix ſit te Germania Cæſare, legum
Iuraq́; ſub CHRISTI *maximus Orbis eat.*

Adam Siberus.

Aliud.

FErnanDVs Cæſar CaLeſtI ſeDe reCeptVs,
Longè Is terrena ſpe pot Iora CoLIt.

Ioh. Cropac.

Wolfgangi Principis Palatini Bipontini,

ob. M. D. LXIX. Meiſenheimiæ.

WOLFGANGVS PALA. RHENI. LVDO. PALA. ET D. ELISABETHAE LANDGRA. HASS. F. RVPERTI IMP. RO. ATNEP. PRINCEPS IVSTITIA FORTITVD. ET LIBERALITA. INCLYTVS. PROVINCIAS SVAS OPT. LEGIB. ET HONESTISS. DISCIPLINA AN. XXVI. REXIT. PVRAM EVANGELII DOCTRINAM TEMPORE PERICVLOSISS. CONFESSVS ET TVTATVS EST. ECCLESIAS SVAS IDOLOLATRIA PAPISTICA ET ALIIS SECTIS ABOLITIS RECTE DOCERI CVRAVIT. SCHOLAS LAVING. ET HORNBACH. CONSTITVIT. MAX. II. IMP. RO. CONTRA SOLIMANNVM TVRCAM CVM F. D. PHILIP. LVDO. SVIS IN HVNGARIAM STIPENDIIS MILITAVIT. VALIDVM GERMAN. EXERCITVM IN GALLIAM VLTRA LIGERIM DVXIT. ET RELIGIO. NOMINE AFFLICTIS OPEM ET TVRBATO REGNO PACEM ATTVLIT. QVA IN EXPEDITIONE APVD LEMOVICES IN PAGO NESSIN FEBRI MORTALEM HANC VITAM PIE FINIVIT III. ID. IVNII. AN. M. D. LXIX. CVM VIXISSET AN. XLIII. MENS. VIII. D. XXII. CVIVS CORPVS MOESTISS.

MOESTISS. CONIVGIS D. ANNAE ET FF. D. D. PHILIP. LVDO. ET IOHAN. PIETATE, EX GALL. TERRA MARIQVE DEPORTATVM, ET IN HOC D. LVDO. PROAVI SEPVL. ILLATVM EST, IX. CAL. OCTOBRIS AN. M. D. LXXI.

Aliud.

Wolfgangus iacet hic, pia fidelis
Vindex Relligionis, & piorum
Vltor Chriſtiadum, docent paternæ
Vrbes, templa, ſcholæ, boniq́; mores.
Docet Gallia, cui pios dicauit
Nil parcens ſibi, nil ſuis, labores.
Iſtis pro meritis, DEO, *Duciq́;*
Dignas accumula pio ore laudes.

Aliud.

Wolfgangus patriæ laus, Galliæ aſylon, & Orbis
Spes, & honos fidei, mortem obit, heu lacrymæ.

Aliud.

Ille Palatina VVolfgangus origine Princeps,
Tranſcendit meritis inclyta facta Patrum.
Nanq́; ſui Procerum clariſſimus extitit aui,
Virtute, & ſummi dotibus ingenij.
Ille repurgatis CHRISTI *pia dogmata templis*
Plantauit, cultus aſſeruitq́; pios:
Iuſtitiaq́; ſuos & Relligione gubernans,
Ditauit ſummis ſubdita regna bonis.
Teſtis ad Auguſti vox edita Cæſaris ora,
Teſtis & hic aris qui viget Ordo nouis,
Teſtis & extremam Confeſſio facta ſub horam
Famaq́;, quam celebrem maximus orbis habet.
Gallica cumq́; DEI *coleret pia dogmata pubes,*
Romulidæ abiurans impia Sacra DEI:
Bella & ob id longe pateretur atrocia, contrà
Indultum Regis certaq́; pacta ſui:

VVolfgangum auxilio triſti cum voce vocauit,
Promiſſa poſſet quo duce pace frui.
Ergò pio motus Dux hic ſub pectore Zelo
Audiuit querulas, indoluitq́, preces,
Continuoq́, ſuis, & ſe in diſcrimen adact is
Ingenti petijt Gallica rura manu.
Auxiliumq́, tulit, non mens rapere ardua regni
Sceptra, ſed oppreſſos aſſerere vna fuit.
Correptusq́, febri, & CHRISTO ſua funera ſoluens,
Morte ſua pacem condidit ipſe pijs.
Illius hoc poſtliminio ſunt oſſa ſepulcro
Cunctorum, heu, mæſtis condita cum lacrymis.
Gallorum columen, Germanæ gloria gentis
Laudibus æternum non moriture vale. Pan. Cand.

Aliud.

W*olfgangus iacet hic veteris flos ille Palati,*
Quem ſibi Relligio, & patria, & gemit Orbis ademtum.

Aliud.

F*IDeM pIetatIs en VVoLfgangVs aſſerIt.* Pan. Cand.

Aliud.

S*pIrItVs æthereas VVoLfgangI MIgrat aD oras,*
Iunxit vbi ſoles Iunius octo tribus. Ioan Stors D.

Danielis Ranzouij, ob. An. 1569. in Weſtenſe Holſatij.

S*Vecorum iacet hic domitor, terrorq́, pauorq́,*
Spes Charitûm, generis gloria, Martis honos,
Ingenium, pietas, grauitas, facundia, candor,
Cuncta ſub hoc vno marmore clauſa iacent.

Defunctum

Defunctum luget virtus, Rex, patria, fratres,
Sponſa, fides, bonitas, Cypria, Pallas, Hymen.

Maximiliani II. Imp. An. 1576. Octob. 12.

M*Aximus Aemilius, Romanus in Orbe Monarcha,*
Hic moriens poſuit corporis exuuias.
Nominis illius Caſar, fuit ille ſecundus:
Sed nulli meritis ille ſecundus erat.
Caſare deſcendens proauo, patruoq́, Monarcha
Caſare progenitus, Caſar & ipſe fuit.
Inſuper imperij quoq́, nato ſceptra reliquit,
Quo nullum maius geſſit in orbe decus.

Adam Siben.

Aliud.

A*Lta qVIes praLVſtre CapVt, qVoD praeſVIt orbI,*
SVbrVIt, eXCeLLens VIX tegIt Vrna DeCVs.

Iohan. Cropacius.

Aliud.

A*RCe RatIsbonæ profeCtVs In æthera Cæſar,*
Cæſar, aLtIfILI, DIVe RVDoLphe, VaLe.

Anonym.

Ludouici Elect. Palat. ob. An. 1583.

E*LeCtor petIIt LVDoVICVs regIa CœLI*
AtrIa, Vt oCtobrIs qVarta ter orta DIes.

Bened. Roſberg.

Eliſabethæ eius vxoris, An. 1592.

M*ArtIs Vt orta DIes bIs qVInta & qVarta TonantIs,*
Aſtra, tVa, ô Heros, ELIſabetha ſubIt.

Idem.

Lautharinæ Kunigundæ matris, An. 1588.

T*Res Erebi furias ne poſthac dicite Vates:*
Addita nam priſcis eſt modò quarta, tribus.

Quod

Quod ſi tres illas à ſe dimitteret Orcus,
Hac illi fuerit pro tribus vna ſatis.

Aliud in Anagramat.

D*Ira in me regnat Circe, Medea, Thais.*

H. S.

Henrici III. Gall. & Polon. regis ob. An. 1588.

S*Peraram vita cunctis exiſſe periclis,*
Riuale regni mortuo:
Cùm me, neſcio quid, tacitam dicturus ad aurem,
Sicarius myſtes necat.
Quiſquis es, interitu, cædis ſcelerumq́ miniſtros
Antiſtites caue, meo.

Henr. Fabric. Tab.

Stephani Bathori Poloniæ regis.

STephanus magnus Rex Poloniæ, magnusq; Dux Lithuaniæ, Princeps Tranſſyluaniæ.
Natus anno 1533. 5. Cal. Octob.
Exceſſit 1586. Idibus Decemb.
Regnauit annos 10. Menſ. 7. Dies 12.
Iudicia conſtituit. Liuoniam, Poloniamq; Prouincias recepit. Fines Lithuaniæ latiſſimo Veliſienſi agro adiecto, protulit. Perterritis Mahmete primum, ac deinde Aſchlan, Chereis Tartarorum Chamis, Podoliam pacatiorem cultioremq; reddidit, Amurathem Turcarum Imp. vt Tattare pacem, legatione miſſa, peteret, & Benderia à Koſacis deleta, nil moueret, nouaq; Caſtella finibus imponi pateretur, opinione virtutis pernicuit, continuitque &c. vide Chytræum.

S*TephanVs DeI gratIa rex PoLonIæ, GroDnæ*
VIta pIè DefVngItVr.

Annæ

Annæ Wolfgangi Pr. Palatini vxor ob. 1591. die Annæ. Meiſenheim.

INclita quæ fueram VVolfgangi Principis vxor
Anna, Palatinæ quem tulit Aula domus:
Heſſiaco Duce nata fui de patre Philippo,
Laus patriæ & generis prima Philippus erat.
Quinq; Duces natos, totidem natasq; ſub auras
Progenui, cari pignora cara tori.
Ex quo mî meus eſt dominus vi mortis ademtus,
Auxilio Gallis venit vt ille pÿs:
Hactenus in lacrymis, & luctiſonis lamentis,
Tranſegi vitam ſemper acerba meam.
Me niſi relligio quòd ſolabatur, & omnis
Cura in ſupremo ſpesq; locata DEO.
Is iudex viduis, pater ille eſt pupillorum,
Meq; bonus texit hactenus, atq; meos.
Quo carui ad tempus, rurſus ſum iuncta marito,
Corpore hic in buſto, pectore ibi in Domino.

Pan. Cand.

Wilhelmi Ducis Cliuiæ, Iuliæ, Bergæ, Marchiæ, VVeſtphaliæ & Rauenſpurg. ob. An. 1591.

QVis ſitus hic? Dux Iuliacus, qua ſtirpe parentum?
Cliuorum illuſtri ſanguine cretus erat.
Quæ coniunx? Maria illa fuit, quo ſtemmate? magni
Cæſaris, & diuo Cæſare nata ſoror.
Quid iuuenis coluit? Martem, quid adultior annis?
Pacem, quid ſenior? iuſtitiam atq; DEVM.
Quo morbo perÿt? ſenio, cordisq; dolore.
Qualiter? inuicta ſpe, ſtabilita fide,

Ergo fuit? viuit pars prima. quid altera? ſurget,
Vnde? ex hoc tumulo. quando? vocante tuba.

Iohannis Caſimiri Ducis Palatini Adminiſtratoris Elector: qui ob: An: M. D. XCII. VI. Ianuarij.

Poſt obitum Ianus iacet hac CASIMIRVS *in vrna,*
Ille Palatinæ gloria Duxq́ domus.
Gallide qui terra, & Belgio & Germanide terra,
Sincera CHRISTVM *relligione colunt:*
Hos, inimicorum contrà vim, fortibus auſis,
Duris ſe obiectans caſibus, aſſeruit.
Hunc reges, magniq́ Duces, & Cæſaris Aula
Vexerunt magno ſemper honore Ducem.
Electoratum cum nondum aſſumere quires,
Suſtinuit partes, Dux FRIDERICE, *tuas.*
Atq́ gubernator felix & ſtrenuus illum,
Diuina placidè rexit & auxit ope.
Qui ſi viuus adhuc humanas carperet auras,
Vicinis audax prædo vbi ſæuit agris:
Non ille impune hunc ſineret graſſarier hoſtem:
Aut data pax dudum, aut obrutus ille foret.
Pacis opus læta Muſarum, & Apollinis Artes,
Et Themidos ſancta iura piamq́ fidem
Plantauit patrijs & condecorauit in oris:
Hæreſis hinc petijt barbarieſq́ fugam.
Quod ſi Parca hominum meminiſſet parcere cuiquam,
Ipſa tibi certè parcere debuerat
Salue Heros Iane æternum, Caſimire valeq́:
Antè Deum viuis: viuis & ante homines.

Pant. Cand.

Alexan-

Alexandri Farneſij Ducis Parmæ Guberna-
toris Belgij, ob. An. 1592.

FRancia quem metuit, Belgæ coluêre fideles,
Martis honos, nullo conditur in tumulo.
Gloria quæ toto ſe latè fundit in orbe,
Orbem pro tumulo, non locus arctus habet.
Tot domitis Tumulos, victori Belga triumphos
Erige. nam viuit gloria, nec moritur.

Anonym.

FINIS LIBRI SECVNDI.

EPITAPHIORVM
LIBER III.
THEOLOGORVM ET ERVDI-torum Virorum.

ALberti Magni, qui equeſtris ordinis clariſſimis parentibus Lauingæ natus An. 1193. Philoſophiæ & Theologiæ Doctor & Profeſſor Pariſ. & Coloniæ fuit, & Epiſcopus Ratiſbon. factus, ea poſtea dignitate abdicata, ad otium literarium redijt: ob. An. 1382. æt. 87.

Naturæ ſi quid te rerum fortè latebat,
Hoc legis in magno, Teutone magne, DEO.

Petrus Bembus.

Aliud.

NAturæ has violas, ratio hæc tibi lilia paſſim
Ad tumulum ſpargunt, Teutone magne, tuum.
Purpureis quorum tribulos auellis ab hortis:
Et pulcris violis lilia miſta ſeris,

Auiaq́; abſtruſa pandis penetralia cauſa,
Verè igitur magni nomine dignus eras.

Iohan. Vitalis.

Aliud.

QVi docuit rerum Albertus cognoſcere cauſas,
Non rerum oblitus iam iacet in tumulo:
Sed cælo meliore ſui cum parte receptus,
Nunc gaudet melius diſcere, quàm docuit.

M. Anto. Flamin.

IOhannes Huſſus Bohemus audiuit Ioh. VViclefum Anglum, Magiſter Philoſ. factus eſt Pragæ An. 1395. & Sacerdos templi Bethlehemici An. 1400. Rector ibidem An. 1409. Papæ errores oppugnans in Concilio Conſtanſienſi crematus eſt. An. 1415. 6. Iul.

Huſſus ego indignis nunc aſſor ab ignibus anſer,
Contra promiſſam, iuraq́; ſancta, fidem:
Poſt centum cygnus veniet vocalior annos,
Aſſare hunc poterit non ferus ignis auem.

Pantal. Candid.

HIeronymus Pragenſis, artium Magiſter Pariſijs factus, Huſſi collega fuit, eundem in confeſſione & morte animoſiſſimè comitatus eſt. An. 1416. 3. Cal. Iun.

C H R I S T V M *conſtanti ſum voce & corde profeſſus:*
Hinc eſt cur ignes ſpernem ego Papa tuos.

Pantal. Candid.

BEſſario Epiſcopus Tuſculanus, Cardinalis Patriarcha Conſtantinopolitanus, in Græcia natus, in Gallia mortuus, in Italia ſepultus eſt: Monumentum ſibi viuens poſuit Romæ ad SS. Apoſtolos.

Τοῦτ' ἔτι Βησσαρίων ζῶν ἄνυσα σώματι σῆμα,
Πνεῦμα δὲ φευξεῖται πρὸς Θεὸν ἀθάνατον.

Lauren-

Laurentij Vallæ.

Romæ in Laterano.

LAurentio Vallæ, harum ædium Sacrarum Canonico, Alphonſi regis, & Pontificis M. Secretario Apoſtolicoq; Scriptori, qui ſua ætate omnes eloquentia ſuperauit: Catharina filio pientiſſimo poſuit. Vixit An. L. ob. An. 1465. Cal. Auguſt.

Nicolai Vallæ.

Romæ.

NIcolao de Valle leg. D. Baſilicæ Principis Apoſtolorum Canonico: Lælius in memoriam dulciſſimi filij poſuit, hic in vita nulli maledixit, ſine voluntate patris nihil fecit, magno & excellenti claruit ingenio: Iliaden Homeri & Heſiodum Heroico carmine in Latinum vertit. Ob. primo iuuentutis flore, maxima omnium mœſtitia. An. 1473.

Rudolphi Agricolæ Friſij, non procul à Groninga nati, ſtuduit is Ferrariæ ſub Theodoro Gaza, Profeſſor fuit Heidelbergæ, obijt Anno 1485.

INuida clauſerunt hoc marmore fata Rudolphum
Agricolam, Friſij ſpemq; decusq; ſoli.
Scilicet hoc vno meruit Germania, quicquid
Laudis habet Latium, Græcia quicquid habet.

Hermolaus Barbar.

Aliud.

Τύμβος ἔχει Ῥύδολφον ὅδ' Ἀγρικόλαν περὶ πολλῶν
Εὔλογον ἤδε σοφὸν, πνεῦμα πάρεστι Θεῷ.

Ioh. Camerar. Dalburgius,
Præſul Vangion.

Hermolai Barbari Veneti natus eſt. Anno 1459. obijt Anno 1494. ætat. 41.

Romæ in S. Mariæ.

BArbariem Hermoleos Latio qui depulit omnem,
Barbarus hic ſitus eſt, vtraq; lingua gemit:
Vrbs Venetum vitam, mortem dedit inclita Roma,
Non potuit naſci clarius, atq; mori.

Petri Marſi.

Romæ.

QVæ ſola Eloquij ſuperabat gloria, & illam
Perdidimus, tecum vixit & interijt.

Ex monum.

HIeronymus Sauonarola Florentin. Dominicus Concionator, pro religione puriore cum duobus ſocijs ſtrangulatus & crematus eſt, poſtulatu Alex. VI. Pont. An. 1498. æt. 45.

Dum fera flamma tuos Hieronyme paſcitur artus:
Relligio ſanctas dilaniata comas
Fleuit, & ô dixit, crudeles parcite flammæ,
Parcite, ſunt iſto viſcera noſtra rogo.

M. Ant. Flam.

Iani Pannonij Epiſcopi QuinqueEccleſ. Vngar.

HIc ſitus eſt Ianus patrium qui primus ad Iſtrum,
Duxit Laurigeras ex Helicone Deas.
Hunc ſaltem titulum liuor permitte ſepulto,
Inuidiæ non eſt in monumenta locus.

Ex monum.

Ioan-

Ioannis Reuchlini.

Stutgardiæ.

ANno CHRISTI M. D. I. ſibi & poſteritati Capnioniæ Iohannes Reuchlin Phorcenſis. S. An. M. D. XXII.

IOhannes Geiler concionatus Herbipoli Baſileæ & Friburgi, pòſt in ſummo templo Argentin. cum ſumma pietatis, ſedulitatis & ſanctitatis laude: ob. 1510. ætat. 76.

Ex Iconib. Reuſneri.

HVldericus Zvvinglius, Zugij in Heluetia natus, An. 1487. Primus in Heluetia indulgentijs Pontif. ſe oppoſuit, occubuit in bello miniſterio ſuo fungens, An. 1531. æt. 44.

Zuinglius arderet gemino cum ſanctus amore,
Nempe DEI *inprimis, deinde etiam patriæ,*
Dicitur in ſolidum ſe deuouiſſe duobus,
Nempe DEO *inprimis, deinde etiam patriæ:*
Quàm benè perſoluit ſimul iſtis vota duobus,
Pro patria exanimis, pro pietate cinis?

Theodor. Beza.

Aliud.

QVi CHRISTO *& patriæ vixit, docuit, vigilauit,*
Pro CHRISTO *& Patria fortiter occubuit.*
Sed quid rettulerit, qua tandem morte necatur?
Cui, dum viuebat, viuere CHRISTVS *erat.*
Zuinglius occubuit, ſed corpore, cætera nunquam,
Nam meliore ſui parte ſuperſtes erit.
Rumpere liuor edax, vita qui perpete CHRISTO
Quiq; bonis manet, haud mortuus eſſe poteſt,
Mors etiam lucro eſt, multo iam fœnore mentis
Fortius exurgent ſemina ſparſa piæ.

Anonym.

Iohan-

Iohannis Oecolampadij.

Baſileæ.

D. Ioannes Oecolampadius, profeſſione Theologus, trium linguarum peritiſſimus, autor Euangelicæ doctrinæ in hac vrbe primus, & templi huius verus Epiſcopus, vt doctrina, ſic vitæ ſanctimonia pollentiſſimus, ſub breue ſaxum hoc reconditus iacet: ob. An. 1531. æt. 49.

Aliud.

OEcolampadius ſerena nuper,
Lampas, ade ſacra DEI *coruſcans:*
Qualis limpidiorué, puriorué
Vix vllis micuit lucerna ſeclis:
En mortis iacet obrutus tenebris.
At vobis malè ſit malæ tenebræ,
Lucis munere quæ breui fruentes,
Eheû, nos miſeros homunciones
Nocte ſic premitis tenebricoſa.
Sed benè hoc cecidit, nigræ ô tenebræ,
Quod dum ipſam petitis, malæ lucernam:
Laternam tamen obruiſtis vnam,
Laterna vt lateat quidem hic ſepulta,
Ipſa ſed magis emicat lucerna.

Theod. Beza.

Aliud.

CRecopijs quod & ante Solon cordatus Athenis,
Et tibi bellipotens Sparta Lycurgus erat:
Diuinis lubeat rectè ſi legibus vti,
Oecolampadius hoc Baſilæa tibi eſt.

Anonym.

Aliud.

CLara ſacrâ Domini fulgebat lampas in æde,
Oecolampadius tum vbi præco fuit.

Pantal. Candid.

Eraſ-

Eraſmi Roterodami.

Epitaphium, quod exſtat Baſileæ in ſummo templo, his verbis.

CHRISTO SERVATORI S.

DES. Eraſmo Roterodamo, viro omnibus modis maximo, cuius incomparabilem in omni diſciplinarũ genere eruditionem, pari coniunctam prudentiâ poſteri & admirabuntur & prædicabunt: Bonifacius Amerbachius, Hiero: Frobenius, Nic. Epiſcopius, Hæredes, & nuncupati ſupremæ ſuæ voluntatis vindices: Patrono optimo, non memoriæ (quam immortalem ſibi editis lucubrationibus comparauit, ijs tantiſper, dum orbis terrarum ſtabit, ſuper futuro, ac eruditis vbiq; gentium colloquuturo) ſed corporis mortalis, quo reconditum ſit, ergô, hoc ſaxum poſuêre. Mortuus eſt, IIII. Eidus Iulij, iam ſeptuagenarius. anno à CHRISTO nato. M. D. XXXVI.

SAXO SEPVLCHRALI HÆC INSVNT.

ERaſmum Roterodamum amici ſub hoc ſaxo condebant, quarto Eidus Iulias. Anno M. D. XXXVI.

Aliud.

DESID. ERASMVS ROTERO. BATAVVS
NATVS ANNO M. CCCC. LXV.

SVb Alexandro Hegio Doctore primis ſtudiorum Dauentriæ poſitis rudimentis: Colophone dein Louanij & Cantabrigiæ & Bononiæ feliciter impoſito: S. Theologiæ Doctor Taurini creatus: Ob incomparabilem in omni diſciplinarum genere eruditionem, & inexhauſtam ingenij vbertatem, pari coniunctam eloquentiâ & prudentiâ: Quam immortalem ſibi editis lucubrationibus innumeris comparauit, ijs tantiſper, dum orbis ſtabit, ſuperfuturus, ac eruditis vbiq; gentium collocuturus: à ſummis Pontificibus, Cæſaribus, Regibus, atq; Principibus orbis Chriſtiani ſummè expetitus atque honoratus.

PHÆNIX GERMANIÆ.

OMnibus modis vir maximus: & ob ingenij morumq; ſuaui tatem verè ἐράσμιος, ac planè potius Deſiderius. Obijt ſeptua genarius Baſileæ, cuius ille hoſpitio vrbis inprimis maturâ ætate delectatus fuerat. Anno M. D. XXXVI. Eid. Iulias.

Icon. Reuſneri.

Aliud.

EXimium fato functum lugemus Eraſmum,
Hoc duce qui Muſis addita turba ſumus.

H. Eobanus Heſſus.

Aliud.

TVné etiam moreris? ah quid me linquis Eraſme
Antè, meus quàm ſit conciliatus amor?
Tuné etiam? cui tàm paruus fuit orbis, vt altis
Expleres mentis flumina torua tua.
Ergò ſidereis poſtquàm eſt ſubducta quadrigis,
Atq; DEI *læto lingua recepta ſinu:*
Ille ego, qui inſanæ ridebam vulnera mortis,
Conditaq; Aetnæa tela triſulca manu:
Ad quoduis ſtupeo momentum, ac territus adſto,
Maxima cùm videam numina poſſe mori.

Iulius Cæſar Scaliger.

Aliud.

PErdidit ereptum Muſarum munus, Eraſmum:
Perdidit heu quantum Teutona terra decus?
Quo moriente ferunt varios ceſſaſſe liquores:
Et tremuiſſe altis totum Helicona iugis.
Nemo roget cauſam, quam veſper nouit & ortus,
Cuius erit teſtis neſcia fama mori.

Ioan. Stigelius.

Aliud.

DEfunctus vitâ, longiq; laboribus æui,
Hac ſitus eſt tandem doctus Eraſmus humo:

Quem

Quem licet in ſera rapuerunt fata ſenectâ,
Et vita ſaturum ſepijt alta quies:
Nos tamen hunc velut immaturo funere raptum
Flemus, & effuſis diffluimus lacrymis.
Ille igitur perijt: & quondam illa illa diſerta,
Et dulci manans pectore lingua tacet,
Ingeniumq́; ſagax & amans virtutis & æqui,
Omnia ſub paruo condita ſunt tumulo.
Illum igitur canos virtus lacerata capillos
Et Charites lugent, luget & ipſa fides.
Collectaſq́; roſas Permeſsi ad flumina Nymphæ
Inſpergunt ſacro Pierides tumulo.

Aliud. Ioan. Secundus

Magnus Roterodamus ille noſter,
Hæc quo ſecula neminem tulerunt
Maiorem, neq; priſca clariorem
Norunt tempora, nec cui futura
Parem poſteritas habebit: ecce
Sub hoc marmore mortuus quieſcit.

Aliud. Gilbertus Cognatus.

Lacrymarum te rogo, iam ſiſte riuulos,
Viator, & dulcem quietem floribus
Orna, Sabæo tumulum flore confouens:
Vixi ſatis: fati peregi tempora:
Non ocio ſed duris me laboribus,
Vnus quo plurimis prodeſſem, ſubdidi.
Sic docta primùm bella geſsi Palladis:
Vt me diurni mirata ſit Germania
Suum me ſæpius Ciceronem dictitans:
Tandem ſacris ſum literis immortuus:

Hac fata lege ſubire, annón eſt viuere?
Rude donari, niſi forſitan mori putas.

Vitus Coppus

Aliud.

H*Oc quanquam tumulo mortale cadauer Eraſmi,*
Mors claudis, id fermè eſt nihil.
Non huius virtus, ſpes, fama, ſcientia poſſunt
Claudi: quid, ô Mors, hic habes?

Simon Valbamberus.

Aliud.

P*Oſtquam importuno fato conſumtus Eraſmus*
Desijt humanâ conditione frui.
Romani periêre ſales, periêre lepóres,
Et periêre omnes deliciæ & Veneres.
Et periêre nouem decimâ cum Pallade Muſæ,
Et perijt blandis Gratia miſta iocis,
Et ſic vnius perierunt omnia morte:
O grauis, ô doctis mors lacrymanda viris!

Dipacus Pyrrhus.

Aliud.

C*Orpus humo, ſuperis animam det, nomen in æuum*
Rex, pietas, virtus, Roterodame, tua.

Ioan. Morellus.

Aliud.

V*Iuentem quem vix immenſus cæperat orbis,*
Clauditur exiguâ Roterodamus humo.
Non armis tantum peperit Germania laudis,
Quantum tu calamo, maxime Eraſme, tuo,

Georgius Fabricius.

Guilhelmi Budæi.

GVilhelmus Budæus Lutetiæ Pariſiorum celebri literarum domicilio natus, & educatus: Cùm græcæ, tùm latinæ lin-

guæ

guæ cognitione, omnium non modò Galliæ, ſed totius etiam Europæ longè eruditiſſimus: Ciuilis inprimis ſapientiæ & Iuriſprudentiæ laude celeberrimus: Senator Regius, ſuppliciumq; in Regia libellorum Magiſter: Cùm perennem ſpectaret laudem, & rei familiaris fortunas, honoresq; aulicos, ingenio ſuo & ſperatâ gloriâ multò arbitraretur viliores, ſexaginta amplius annis in ocio literario conſumtis: Ita vt ſummæ eruditionis libro de Aſſe, alteroque in Pandectas edito, ac infinita demum lectione confectis commentarijs, vtriuſq; linguæ, nulli communicata laude, æquales omnes doctrinæ authoritate ſuperaret: Morum præterea ſanctimonia, & vitæ inculpatæ inſignis innocentia: Piè tranquilleq; vita excedens, abdicatis teſtamento prius omnibus prorſus funeris & tumuli honoribus: Fato functus eſt, noctuque tumulatus. Anno M. D. XL. ætatis LXXIII. XXII. Auguſt.

Icon. Nicolai Reuſneri.

Aliud.

QVi ſanctum ſimul & ſimul diſertum
Exquiris ſapientiæ magiſtrum,
Vltrà quid petis? hic iacet Budæus.

Ianus Vitalis.

Aliud.

BVdæus pater elegantiarum
Ne Galli inuideant, facit, Latinis.

Mat. Gribald.

Aliud.

IVdicio Viues, ſermonis flumine Eraſmus,
Doctrinæ primas laude Budæus habet.

Geor. Fabric.

Aliud.

BVdæus columen decusq; Graiûm,
Budæus Latiæ corona linguæ,
Budæus dubij Lucerna Iuris,
Budæus pater elegantiarum,
Et fons totius eruditionis,

Budaeus patriae iubar coruſcum,
Regis delicium ſui ſuaeq́;
Tempeſtatis honos, lepos, voluptas,
Hic terrae exuuias reliquit, orbi
Famam, aſtris animam, viator ito.

Ioan. Latomius.

Iohannis Schwebelij, Paſtoris Eccleſiae Bipontinae. Ob. An. M. D. XL. XIX. Maij.

Biponti.

Vixit, & hoc templo docuit vir, Lector, honeſtus,
Ioannes Sueblin doctus amansq́; DEI.
Fidus erat monitor facundus, & vltrò modeſtus,
Manſuetus, clemens, mitis & aequanimis,
Sedatus, comis, facilis, totusq́; benignus,
Sermo illi lenis, mens pia, mosq́; probus.
Vitam doctrinae, doctrinam ſedulò vitae
Aequabat, nulli non venerandus erat.
Oppetijt magno nuper moerore ſuorum,
Mens coelo, corpus clauditur hac ſub humo.
Aequales vtinam liceat nos ſemper habere
Paſtores, quid enim ſanctius, oro, foret?
Dici felices nunquid ſemperq́; beati
Poſſemus meritò, ſemideiq́; viri.

Iacobus Schorr. Cancellarius Bipontinus.

Hieronymi Aleandri.

Romae apud S. Chryſogon. tranſ. Tyber.

Hieronymo Aleandro Mottenſi, è Comitibus Landri in Carnia Petrae Piloſae in Iſtria oriundo, Cardin: Brunduſino. Philo-

Philoſoph. & Theolog. Doctori, trium linguar. & aliquot aliarum exoticarum ita exactè docto: vt eas rectè loqueretur, & ſcriberet, mox diuerſis legationibus, pro Sum. Pontificis ad omnes ferè Chriſtianos Principes fideliter & diligenter perfuncto, & ideò in tabem delapſo, quanti humanam miſeriam fecerit, ſequenti diſticho de ſe edito, teſtatum poſteris reliquit:

Κάτθανον οὐκ ἀέκων, ὅτι παύσομαι, ὧν ἐπιμάρτυς,
πολλῶν, ὧνπερ ἰδεῖν ἄλγιον ἦν, θανάτου.

Iohannis Ludouici Viuis.

IOannes Ludouicus Viues Valentinus natione Hiſpanus. Sapientiæ illius veræ non humanæ ſolùm, verùm etiam diuinæ, in omni vita ſtudioſiſſimus:

Quam & ſumma cum laude eloquentiæ & virtutis plurimùm illuſtrauit, lucubrationibus de ea editis, & doctè prorſus & accuratè conſcriptis.

Probatus vir induſtria, patientia, labore, animi magnitudine.

Cuius immortalis famæ gloria, idq́ meritò, quoad ſapientiæ cultum, in omne æuum

Viuet perpetuo.

Magno ſui deſiderio bonis omnibus relicto. Obijt Brugis Flandror. Anno M. D. XLI.

Icon. Reuſneri.

Aliud.

HOc tegitur Viues tumulo, ſubſiſte viator,
Et preſſo pacis verba precare gradu:
Quin etiam Coſtum, violas, & thuris honores,
Viui da promptâ debita dona manu.
Qui dum ſic verbis rebusq́ exornat ad vnguem,
Per non tentatas maxima quæq́ vias.
Noſtra ætas vincit veteres, atq́ omnibus illis
Viuem, quem contra ponere poſſit, habet.

Aliud.

Aliud.

PArca ferox Viui, dum vellet, ſcindere filum:
Hos capiti adſiſtens edidit ore ſonos:
Corpore te ſoluam: tua ſed monumenta manebunt:
Namq́, horum potui iuris habere nihil.

Anonym.

Simonis Grynæi.

Baſileæ.

D. Simoni Grynæo almæ huius Academiæ Rectori, & laude & memoria ſempiterna, ob linguarum Latinæ, Græcæ & Hebraicæ peritiam, omnisq; Philoſophiæ ad miraculum vſque cognitionem, ob Theologiæ veræ ſcientiam & vſum, digno, monumentum hoc dicatum eſt: ob. M. D. XLI. æt. XLIX.

Aliud.

SImon Grynæus Feringæ Sueuiæ oppido natus An. M. CCCC XCIII. In quo modeſtia, & morum ſuauitas ſingularis, cum pietatis & diſciplinarum omnium exacta cognitione certauit. Magni illius Melanthonis in ſchola Portæ Herciniæ condiſcipulus.
Philoſophiæ Magiſter Viennæ Auſtriæ nuncupatus: Modis omnibus vir laude & memoria, ob linguæ Latinæ Græcæ, Hebraicæ peritiam, omnisq; Philoſophiæ ad miraculum vſq; cognitionem, & ob Theologiæ veræ ſcientiam & vſum digniſſimus ſempiterna. Quas ipſe doctrinas paſſim in Academijs Viennæ, VVittebergæ, Heidelbergæ, Baſileæ multis annis publicè priuatimq; profeſſus eſt: Multis egregiè Latinis & Græcis autoribus ſuo nitori & lumini reſtitutis: Sibi ipſe quidem ſatis longæuus: Licet vigente adhuc ætate mortuus: vtpote cui nihil amplius quod diſceret, supereſſe videretur: Cæteris verò intempeſtiuè nimium ereptus, quos ſcilicet, quò plura didicerat, eò docere plura, viriuuandis aliorum ſtudijs natus, potuiſſet: obijt Baſileæ ex peſte: Calendis Auguſti. anno M. D. XLI. ætatis XLIIX.

Icon. Nico. Reuſneri.

Aliud.

Aliud.

COndita Grynæi tumulo hoc ſunt oſſa Simonis,
Qui tua vicinus flumina, Rhene, videt:
Hîc, vbi prateriens Baſileam diuidis Vrbem,
Quo de Danubij venerat ille iugis.
Namq́; fuêre huius patria oppida parua Feringa:
Nunc fama ciuis magna ſed illa ſui.
Heu dolor, hîc numen iacet illud Apollinis, & ſunt
Hoc ſacra Muſarum corpora tecta loco.
Nam Grynæe tibi ingenuæ quid defuit artis?
Quæ laus doctrinæ? quiué honor ingenij?
Quod ſtudium veri? quantus fuit ardor honeſti?
Inprimis ſanctæ qui pietatis amor?
Hæc nos amiſiſſe dole, & lacrymare Viator:
Res caret hac magno publica morte bono.
Tu viuis Grynæe quidem in cæloq́; ſoloq́;,
Vere ibi, nobiſcum fama decusq́; tuum.

Aliud.

Ioachim. Camerarius.

QVaris Simon Grynæus ille quis fuit?
Attende, dicam: magnus ille vir fuit.
Decreta Grammatices nihil nouit minùs,
Quàm Priſcanus: tam propè eloquentiæ
Ciceronianæ acceſſit, vt nemo propius:
Chryſippon exæquauit in Dialecticis:
Non hoc Iopas melius increpuit Lyram,
Numeri ſcientiâ τὸν αὐτὸν rettulit:
Talis Geometer, qualis Architas fuit:
Cognitionem habuit, vt Atlas ſiderum:
De moribus conſimili Ariſtoteli modo,
Diſſeruit, & ſapientiâ cæleſtium:
Non Plinio Phyſice priores detulit:
Non ceſſit Hippocrati medendi indagine:

Fuit alter Aurelius ſacris in literis.
Iam quid ſacræ non attigit Poëſeos?
Quid eſt relatu dignum in hiſtorÿs nouis
Et veteribus, ſimulq́ miſcellanÿs
In lucubrationibus, quod neſcÿt?
Linguis, Paleſtinâ, Latinâ & Atticâ
Non aliter, ac ſermone plebeio vſus eſt.
Sed quid opus eſt multis, fuit planè Hippias:
Aut alter, aut vel præferendus Hippiæ:
Grex diſciplinarum cui paruit omnium:
Quem luget extinctum meritò Cyclopædia.
Sui colit Grynæi quæ tumulum ſacrum,
Vt Apollini huius nominis ſuum nemus.

Ioan. Sapidius.

Aliud.

QVis hic ſit, hoſpes, ſcire vis?
Grynæus ille maximus
Virtutibus, ſcientiâ,
Vitæ probitate, moribus:
Vtraq́ ſub ſolis domo
Pÿs amatus omnibus.
Vin plura dicam? Apollinis
Decus fuit cognominis:
Nunc ornat ætheris domos.

Michael Toxites.

Martini Lutheri.

MArtinus Lutherus Iſlebÿ Mansfeldiæ Comitum natus, Anno M. CCCC. XXCIII.

Primis Magdeburgi & Iſenaci imbutus literis, Magiſter Philoſ. creatus Erphordiæ. An. M. D. IIX.

Mox, anno inſequente, quô magis Theologiæ vacaret, Monachus ibidem Auguſtinianorum aſcriptus ordini : quadriennio poſt auſpicijs Friderici Sax. Elect. VVitebergam ad

ſacras

ſacras profitendum euocatus literas:

Romam, componendis religioſorum diſſidijs auctoritate ablegatus publica: Sacræ Theologiæ eodem poſt reditum anno Doctor creatus:

Ac tùm demum Romana inſpecta curia, Orthodoxæ religionis ſtudio inſtaurandæ incitatus maiore diuinitus:

Quam è tenebris in lucem primo productā, An. M. D. XVII. tùm ſcriptis in publicum propoſitis innumeris, tùm libera ſemper profeſſus voce coràm Imperio vniuerſo: Formula tandem fidei Euangelicæ in Comitijs Auguſtæ Carolo V. Imp. publicè exhibita, &ab eo confirmata.

Quem nec Regum aut Pontificum vis vlla, nec Sophiſtarum innumerabilium fraus vnquam vel tantillum terruit.

Seculi ſui Propheta vltimus: Auriga & Currus Iſrael.

Obijt placidè in patria, ipſo d. Concordiæ, ſecum ad cœlum ſubuectæ: die XVII. Febr. An. M. D. XLVI. ætat. LXIII.

Icon. Nic. Reuſneri.

Aliud.

NEc noſtri vidit ſimilem cui temporis ætas,
Nec pietate parem ſecla futura ferent:
MARTINI *placida, poſt fata, quiete* LVTHERI
Membra ſub hoc tumuli marmore tecta cubant.
Obruta Pontificum quæ fraudibus ante latebant,
Eruit hic Princeps dogmata vera DEI:
Vtq́ ſalutifero conſtaret gloria CHRISTO,
Tempore quæ longo penè ſepulta fuit:
Feciſſet quod opum non vlla potentia, caſtra
Nulla quod innumera Martia plena manu:
Ipſe DEI *verbo,* CHRISTO *fidiſſime Paule,*
Doctrinæ fretus fulminibusq́ tuæ.
Thesbitæ exemplo turbauit ſacra Baalis,
Acceptos cultus reſtituitq́ DEO:
Nil neq́ te meretrix veritus Babylonica, diro
Vertice tergeminum quæ diadema geris:

Nec Satanam ſtygijs qui te produxit in antris:
Huic nec ſubiecti totius orbis opes.
Pro quibus in cælo vitæ felicis honore
Auctus, perpetuæ gaudia pacis habet.
Mox proceres inter ſanctos, in nube coruſca,
Debita cùm CHRISTVS *præmia cuiq; dabit:*
Voce ſua ſectas condemnaturus, & omnem,
Quæ partes Papæ turba ſecuta fuit.
Quod velit eſſe breui, cura quicunq; ſalutis
Tangeris, ardenti voce precare DEVM.

Adam Siberus.

MARTINI LVTHERI VITÆ CVRSVS.

Annus ætatis 1483.

NAtus es Iſlebij diuine Propheta Luthere:
Relligio fulget te duce, Papa iacet.

Annus Magiſterij Philoſ. 1503.

Erfurdi iuuenis titulos capit vrbe Magiſtri:
Luſtra ſuæ ætatis quattuor acta colens.

Annus Monachatus, 1504.

Vana ſuperſtitio corpus iuuenile cucullo
Ornat: id omne tibi fraudi, age Papa, fuit.

Annus Profeſsionis VViteberg. 1508.

Mittitur Albiorin, CHRISTO *auxiliante, Lutherus:*
Quantus erat vates, gloria quanta ſcholæ?

Annus Doctoratus, & peregrinationis Rom. 1512.

Staupicij eſt iuſſu titulos Doctoris adeptus:
Vt trucis Italiæ venit ab vrbe Lupi.

Annus Religionis inſtauratæ, 1517.

Relligionis opus cæno extrahis, auſpice CHRISTO:
Verax, ô dextro nixe Luthere, DEO.

Annus Confeſsionis coràm Caietano, Auguſtæ. 1518.

Auguſta CHRISTVM *profitetur in Vrbe Lutherus:*
Non curans vultus, præſul acerbe, tuos.

Annus

Annus Diſputationis Lipſicæ, 1519.

Eccius eſt iuſti victus virtute Lutheri:
Diſputat vt Iulij, Lipſia in vrbe, die.

Annus Confeßionis in vrbe Vangionum, 1521.

Cæſaris antè pedes, proceres ſtetit antè potentes,
Accola quà Rheni Vangio littus adit.

Annus Pathmi, 1522.

Carlsſtadij ob furias ad Saxona tecta cucurrit:
Faucibus ex ſæuis rurſus ouesq; rapit.

Annus Matrimonij, 1525.

Seditio agricolæ ferro eſt reſtincta potenti:
Fœdera coniugij caſta Lutherus init.

Annus Conuentus Marpurgici, 1529.

Marpurgi Cœnæ CHRISTI *ferit acriter hoſtes:*
Stabat vt à ſæuis cincta Vienna Getis.

Annus Confeßionis Auguſtanæ exhibitæ Carolo V. Imp. 1530.

Auguſtæ ſtatibus fidei Confeßio cunctis
Propoſita eſt: CHRISTI *gloria læta redit.*

Annus obitus. 1546.

Nona bis obſcuro lux Februa conſtitit ortu:
In patrio vt moreris, clare Luthere, ſolo.

Aliud de Eodem.

Ioan. Stolſius.

F*Ortis & extremæ verax ætatis Helias,*
Celſa pius cœli tecta Lutherus habet.

Aliud.

Ioan Stigelius.

Q*Væ genuit, rapuit te ſancte, Isleba, Luthere:*
Cœlo animus fruitur: Leucoris oſſa tenet.

Epigrammata.

Adamus Siberus.

R*Oma orbem domuit, Romam ſibi Papa ſubegit,*
Viribus illa ſuis, fraudibus iſte ſuis.

Quantò iſto maior Lutherus, maior & illa,
Iſtum illamq́; vno qui domuit calamo.
I nunc Alciden memorato Gracia mendax:
Lutheri ad calamum ferrea claua nihil.

Theodorus Beza.

Aliud.

L*Vtherus Decimum confecit ſtrage Leonem:*
De clauâ noli quarere, penna fuit.

Ioan. Maior.

Aliud.

Magnum decus Pietas & Eloquentia.

T*Eutonidum celebris pietate Propheta Lutherus,*
Thesbites Zelo tertius, orbe ſuo:
Non pius humanis modò traditionibus, auctas
Reſtituit purgans Relligionis opes.
Dùm lucem tenebris prudens ſecreuit, & hoſtes
Confudit ſolitos bella mouêre DEO.
Verum idem docuit patria quoq́; gloria lingua
Germanos magnâ dexteritate loqui.
Hinc ingens meruit venturos nomen in annos:
Gloria relligio, gloria ritè loqui.

Ioan. Lauterbachius.

Aliud.

Cœli columnæ ſunt pij precatio.

I*N terras prono rueret ne pondere cœlum:*
Suppoſuit cœlo brachia magnus Atlas.
Cum dulci rueret ne Tellus Teutona pace:
Suffulta eſt precibus, magne Luthere, tuis.
Magnē Luthere tuus precibus dùm raptus abiſti:
Cum dulci tellus Teutona pace ruit.
Doctor Atlas omnis ſincerus vertice mundum
Suſtinet: effundit cum pius ore preces.

Ioan. Lauterbachius.

Aliud.

Aliud.

VNius CHRISTI *certare & fidere verbo,*
Hac tua vis ingens, magne Luthere, fuit.
Nemo erat afflictos ſolari mitior illo:
Nemo repugnantes ſpernere maior erat.
Ille malus hoſtis, dum viueret: ille verenda
Bella ſepultus adhuc pro pietate ciet.
Si quæris tumulum, tumulum tibi Leucoris ora
Monſtrat: ſi mentem, mens viget alta DEO.

Georgius Fabricius.

Aliud.

IN ſua conceſſit quo tempore fata Lutherus,
Mortuus eſt puræ relligionis apex.
Mens it ad aſtra, die cui dat Concordia nomen:
Lutherum in cœlum quæ comitata redit.
Huic quia ſucceſſit lacera Diſcordia veſte,
Da populo Eliæ pallia, CHRISTE, *tuo.*

Ioach. à Beuſth.

Aliud.

SEu lucem Decio virgo Concordia paſſa
Cæſare: Romanis ſeu Dea culta ſacrat:
In cœlum quando remigras, diuine Luthere,
Mortuus & ſuperum regna beata colis:
In cœlum pariter remigrat Concordia tecum:
Pulſaq́ fit comes huic cum Pietate Fides.
Pro quibus hinc toto vis & Diſcordia mundo,
Et cum Bellona regnat Erinnys atrox.

N. Reuſnerus.

Petri

Petri Bembi Patritij Veneti Cardinalis.

Romæ.

DEO IMM. S.

Et virtuti, ac memoriæ Petri Bembi
Patritij Veneti. S. R. E.
Card: Cuius ingenij, literarum eloquentiæ
gloriæ in ſuo ſeculo Princeps
& antiquorum laudibus par:
Gratia autem in ampliſſimo ordine
in moribus probitas, humanitas, liberalitas,
ſuprà communem modum ſemper
exiſtimata ſunt. Quod de eius
vita hominum iudicium, beata
mors, ſanctiſſimè obita, diuino
quoq; confirmauit teſtimonio.

Vixit Ann. LXXVII.
Ob. Anno M. D. XLVII.

Aliud.

O Tuſcæ, ô Latiæ Muſæ decus optime Vates,
Et Venetæ ſcriptor nobilis hiſtoriæ.
Flens tibi purpureos flores, ſpargitq́; recentem
Adriacum pelagus, Tybris & Arnus, aquam.
Et Nymphæ inſcribunt tumulo, hoc miſerabile carmen:
Mors rapuit Bembum, delicias hominum.

Aliud.

EXtincto Bembo Permeſſi exaruit vnda,
Et creuêre amnes Italiæ lacrymis.

Aliud.

MOrte tua eſt auctus lacrymis & Tybris & Arnus,
Bembe: at Caſtalijs aruit vnda vadis.

Aliud

Aliud.

A*Ruit extincto laurus Parnaſia Bembo,*
Caſtalia & ſubitò mœſta negauit aquas.
Ex Helicone ſimul vox hæc audita: Sorores
Vno, heu, cum Bembo conticuêre nouem.

Aliud.

D*Elitiæ Bembus Muſarum ad ſidera cantus*
Traxit Apollineos, Auſoniamq; lyram.
Carmine ſat gemino mortales imbuit aures,
Nunc immortales conciliâre iuuat.

Aliud.

I*Ndigetis Genij Bembi quum turba pararet,*
Vatum flebilibus ſoluere iuſta modis.
Pro numeris dixit, date ſacra ſilentia Phœbus,
Ne culpa hæc veſtri deterat ingenij.

Aliud.

A*Vrata, Pariaq; alij conduntur in vrna:*
Sunt hominum Bembo pectora Sarcophagus.

Aliud.

B*Embe iaces, tecumq; iacent, Tritonia, Muſæ,*
Relligio, Charites, Phœbus, Atlantiades.
Sed viuunt potius tecum: nam tempora fœtus
Ingenij poterunt nulla abolere tui.

Aliud.

E*Ripitur Bembus rebus mortalibus, ille*
Bembus amor Charitum, Venetæ flos nobilis vrbis.
Purpurei ſacro decoratus honore Galeri,
Spes hominum ingenti, qui diuitis vbere vicit
Illum Roma ſuis Varronibus orba, ſuiſq;
Aequauit Criſpis, mors deniq; lumina laudem,
Hæc ſumma extinxit lacrymis Farneſius illum,
Atq; hoc extremo dignatur honore ſepulcri.

Aliud.

DIgnum, Calliope, Bembo cane carmen, at ipſe
Do tumulo flores, do cineri lacrymas.
Bembus amor Phœbi, Phœbo quoq; digna locutus,
Hic ſitus eſt, felix vixit, & occubuit.

Aliud.

ADria Bembe tibi patria eſt: tibi Roma ſepulchrum:
Imperat hæc terris: imperat illa mari.
Egregiè es Tuſca lingua, Latiaq; locutus:
Non hac non vlla dulcius vlla ſonat.
Sunt teſtes Muſæ, Tuſcæ, Muſæq; latinæ,
Magnanimûm Venetum teſtis & hiſtoria.
Nobiliore loco haud poteras naſci, nec obire,
Nec magis ornatè, nec mage dulcè loqui.

Aliud.

HAs Latia violas, tibi Graia hæc lilia Muſa,
Ad tumulum ſpargit, & cineri lacrymas.
Hetruſco hoc ſcribit tumulo lacrymabile carmen,
Te decus Auſonium depereunte perit.

Beatus Rhenanus Seletſtadienſis, ibidem cælibem vitam ſtudijs deditus vixit. ob. 1547. æt. 62.

QVòd nunc illuſtrata ſuis Germania rebus
Naſcitur, eſt noſtri non leue Martis opus.
Quòd veterum purè auctorum monumenta loquuntur,
Acceptum mihi et hoc, qui legit illa, ferat.
Quòd varijs inſcripta notis, & picta figuris,
Patria culta mea eſt, auctor & ipſe fui.
Inde caduca mei pars ſit licet obruta terra,
Parsq; mei cœlum, non moritura, colat:
Non humana tamen totus commercia linquo.
Nam partem partes hæ peperêre duæ:

Illa

Illa viros doctos linquet: linquetur at ipſa,
Quùm Soloeciduo tollet ab orbe caput.
Muſa mei Sapidi me, conſuetudinis ergò
Antiquæ, fecit poſt mea fata loqui,
Iuſſit & incidi ſaxo mea verba perenni:
Vt ſint officij pignus & arra mei.

Ioh. Sapidus.

Matthias Zellius Buceri & Hedionis collega Argentinæ ob. 1548. æt. 71.

SEx et viginti CHRISTVM *docet impiger annos,*
Primus & inſuetum Zellius vrget opus.
Infenſus Papæ, ſcelerumq́; acerrimus hoſtis,
Nec minus & molles ſæuus in hypocritas.
Parte alia nunquam, quos dura premebat egeſtas,
Auxiliatrices deſeruêre manus.
Moribus & vita doctrinam expreſſit, & ipſi
Mors fuit haud aliud, quàm ſopor eſſe ſolet.

Nic. Gerbelius.

Caſparus Cruciger Theologus Witebergæ, obijt ibidem 1549. æt. 45.

ORe, tribusq́; potens linguis, & pectore Caſpar,
Talis adhuc vita quum frueretur erat.
Caſpar ouile DEI *qui rexit, vimq́; luporum*
Reppulit, & iuuit Relligionis opus.
Luſtra ſui nondum bis quinq́; peregerat æui,
Funere ſublatus quum fuit ante diem.
Lucida nunc coràm cœleſti ſede receptus,
Quæ prius ingenium calluit aſtra videt.

Pet. Lotichius.

Aliud.

CVi ſacer eſt tumulus? CHRISTO, quis condita ſeruat
Oſſa chorus? Spes & cum pietate Fides.
Quis cubat hic? Cruciger. quæ nam monimenta reliquit?
Plurima præſtanti non renuenda viro.
Qualis vita fuit? diuini plena timoris:
Quod munus? populum, CHRISTE, docere tuum:
Quæ ſtudia? in ſacris libris perferre labores:
Quæ mens? digna bono digna pioq́; viro.

Geo. Fabric.

PAulus Fagius Tabernis Rhenanis natus, Hebrex linguæ peritiſſimus, docuit Argentorati, cum Bucero in Angliam conceſſit, ibiq; ſtatim mortuus eſt: An. 1550. æt. 45. cum Bucero exhumatus & crematus eſt: Anno 1560. verò reſtitutus.

IOachimus Vadianus San Gallenſis, Poeta, Mathematicus, Medicus, Geometra, Theologus inſignis, patriæ Conſul. ob. ſenex. 1551.

Tu ciues, Vadiane, tuos, vrbesq́; gubernas,
Non tales Vates expulit vrbe Plato.

Geor. Fabric.

MArtinus Bucerus Seletſtadij Alſatiæ natus An. 1491. cui ex Dominicanorum cloaca, Lutheri voce VVormaciæ coràm Cæſare liberè loquentis excito, varijsq; inſidijs poſt appetito, reſtitutam apud ſe Argentina (vt & Vlma) lubens debet Eccleſiam; cuius & eruditionem ſingularem, & zelum pietatis eximium, cum eximia prudentia coniunctum, omnibus ſeculis teſtabuntur, tùm doctiſſimæ ipſius lucubrationes, & in publicis Comitijs diſputationes habitę: tùm pro Eccleſiarum pace, quamuis non felici ſemper ſucceſſu, labores exhauſti. Is igitur Theologus verè Aretius Bucerus, poſt vicennium integrum, quo Argentinæ ſacras literas in Eccleſia & Schola docuit, in Angliam demum profectus, Eduardo VI. religioſiſſ. Rege vocante, Cantabrigiæ

tabrigiæ in Academia Theologiam ſummo cum doctorum piorumq; omnium concurſu, circiter biennium profeſſus. Quum placida morte prid. Kal. Mart. An. 1551. annum æt. agens 61. obijſſet: quinto poſt anno, euerſo poſt Eduardi regis obitum religionis ſtatu, erutus, crematusq;, Anno 1556. martyrij palmam tulit. Quarto rurſus poſt anno, admirabili rerum viciſſitudine, ſub Eliſabetha Regina, iudicio aduerſus innocentem publicè reſciſſo, in integrum reſtitutus Anno 1560.

Icon. Nicol. Reuſneri.

Natales Bucere tuos Germania iactat,
Natalibus felix tuis:
Quis verò & quantus fueris, tua ſcripta loquuntur
Ad littus orbis vltimum:
De vita ſi quis rogitet, Germania dicet
Inuita Bucerum expuli:
Aſt ego ſic pulſum (pia dixerit Anglia) foui
Tandemq́; texi mortuum.
Verùm mox eadem (factum ô immane) ſepulcro,
Flammis cremauit erutum.
Fallor ego, totus terrenæ fecis, an expers,
Bucere, ſic cælum tenes?

Theod. Beza.

Aliud.

Lis eſt, Germanus fueritné Bucerus, an Anglus?
Vtraq́; gens cauſam, quo tueatur, habet.
Mundanum celebris fecit Germania ciuem,
Cæleſtem ciuem terra Britanna facit.
At cælum mundo longè eſt præſtantius: ergò,
Conditio melior terra Britanna tua eſt.

Guilielm. Budæus.

Aliud.

Ornauit, docuit, conformauitq́; Bucerus,
Templa, Scholas, Vrbes: eloquio, arte, fide.

Pant. Cand.

Eteoſtichon.

CVrrit vt obliquo per piſces tramite Phœbus,
Bucerus felix regna ſuprema capit.

Ioſeph. à Pinu.

Sebaſtiani Munſteri.

Baſileæ.

GERMANVS ESDRAS HEIC
STRABOQVE CONDITVR.
SI PLVRA QVAERIS AVDIES.
SEB. MVNSTERVS INGELHEIM:
THEOLOGVS ET COSMOGR.
INTER PRIMOS SVMMVS
SOLENNEM ASCENSIONIS MEMOR.
ANNO SAL. M. D. LII.
MAIOR SEXAG. MORTE PIA
ILLVSTRAVIT.

CAſpar Hedio Etlingæ natus, Friburgi & Baſileæ opt. art. ſtudijs eruditus, illîc Magiſtri Philoſophię, hîc Doctoris Theol. nomen adeptus. Ac deinceps vix dum renata in Germ. Euangelij luce Moguntinus Eccleſiaſtes conſtitutus An. 1520. poſt veritatis luce illuſtratus diuinitùs M. Zellio & M. Bucero tunc primum Argentinæ verum inſtaurantib. Chriſtianiſmum, adiutor & collega datus An. 1529. ſummi concionator templi per totos annos 23. fidelis pariter ac diligens, ſummus præterea philiſtor & polyhiſtor fide digniſs. ob. An. 1552. magno ſui deſiderio cunctis relicto.

Icon. Nic. Reuſ.

Seu vis Hiſtoricus, fidei ſeu Doctor haberi,
Magne Hedio, rectè nomen vtrunq; geris.
Te fidei ſanctæ vocat Argentina fidelem
Myſten: & vocem laudat amatq; tuam.
Te legit Hiſtoricum Germania tota fidelem:
Quum legit, hiſtoriam laudat amatq; tuam.

Mortuus

Mortuus vt ſis ergò, ſuperſtes viuis in orbe,
In doctis, hæres ætheris ipſe, libris.

Nicol. Reuſner.

Aliud.

ARgentina tuis, Hedio, pia dogmata templis,
Sincera docuit relligione DEI:
Quemq; tibi pietas ſit, priſcaq; gloria cordi,
Non poteris tanti non meminiſſe viri.

Pant. Cand.

Conradi Pellicani Rubeaquenſ. ob. 1555.

QVa Superum quondam cœleſti ex æthere lingua
Affatus ſanctos eſt Pater ipſe patres,
Exactum callens hanc Pellicanus ad vnguem.
Cumq; DEO *potuit, cum ſuperiſq; loqui.*
Macte vir ingenio: te ſacri interprete libri,
Sunt facti illuſtres iam magis atq; magis.
Hic tua membra iacent, gremio ſed degit Abrahæ,
Spiritus, æterno colloquiturq; DEO.

Pant. Cand.

Philippi Melanthonis Doctorum Phœnicis.

PHilippo Melanthoni ſacrarum literarum ſolertiſſim. & fideliſſimo explicatori, veritatis cœleſtis Patrono in primis ſtrenuo, opt. diſciplinar. & artium cùm inſtauratori, tùm conſeruatori:

Qui omnem doctrinam quaſi vagam & diſſipatam collegit, & ad certam rationem reuocauit.

Viro pietate, ſtudio puræ religionis, ſapientia, virtute, humanitate, benignitate, erga omnes, præſtanti, feliciter & ſanctè mortuo. XIII. Cal. Maij. quùm vixiſſet annos 63. M. 2. D. 2. H. 1.

Academia VViteberg. cui ille totis an. 42. operam nauaſſet H. M. P. C.

VVitebergæ in templo arcis.

Aliud

Aliud ibidem.

VItam fortunasq́ ſuas, ſtudiumq́ laboris,
Quiq́ operá ſanctam conſilijq́ fidem,
Impendit diuina tuis Eccleſia rebus,
Teq́ pius varia iuuit & auxit ope:
Hac in parte ſibi, poſt mortem, ſtructa Melanthon
Communi in luctu buſta Philippus habet.
Qua templi foribus magni vicina Lutheri
E regione ſolum, quod tegit oſſa, videt.
Bretta hunc vitales natum produxit in oras,
Bretta Palatini limes amœnus agri,
Vnde propinqua petens adijt bonitate ſuorum
Diuerſo Aonidum templa ſacrata loco.
Ludus cùm puerum accepit Phorcenidos vrbis:
Eytelbergiaci mox Schola Gymnaſij:
Doctrinæ hinc fecit iuuenem alma Tubinga Magiſtrum;
Eximium laudis geſſit vbi ille decus.
Inde triumphator Monachorum Capnio iuſſit
Albidos hanc ripam viſere Saxonici.
Tunc noua, Dux Fridericus, vbi collegia Muſis
Romani fundans Enſifer imperij,
Vndiq́ conductis præſtante laude parabat,
Artis & ingenij reddere clara viris:
Hic ſocio ipſo annis viginti octoq́ Lutheri
VVittembergiacæ res fuit ampla Scholæ.
Quam ſeptem bis adhuc prouexit deinde gubernans,
Fluctiuagam, vt vaſtum per mare nauta ratem.
Heu, tempeſtates quas hic perpeſſus, & ad quam
Sæuos hæc ſcopulos acta carina fuit!
Quantum externi odij, quantum inuidiæq́ ſuorum
Ingratorum hominum quæ maledicta tulit?
Ipſe tamen quamuis reflantibus vndiq́ ventis,
Directum eſt, retinens vera, ſecutus iter.

Fortia

Fortia nec clamor latrantis pectora turbæ,
Nec vulgus ſtrepitu mouit inane ſuo.
Summa petit liuor: nemo hunc ſuperare niſi ipſe
Poſſet, ſi ſtudijs ocia ſuppeterent.
Iſta ſub obliquo norunt quoq; ſole locati,
Quiq; ſub oppoſito forſitan axe iacent.
Scripta ſed illius memorabilia inter & acta
Plurima, quæ ſolidæ nomina laudis habent,
Vnum opus eximium eſt, fidei confeßio ſancta
Ante tuos, Cæſar Carole, lecta pedes.
Languida iam dudum qua CHRISTI *Eccleſia nitens,*
Rurſum audet vultus tollere tuta ſuos.
Concurrant inimici omnes licet vndiq;, hic vnus
Confutare poteſt dogmata falſa liber.
Ac tua nunc terris floret bona fama Philippe,
Viuit & æternum ſpiritus ante DEVM.
Corpus at exanimum tumulo hoc requieſcit humatum,
Condecorant gratæ quem monumenta Scholæ.
Ille quod expletis ſenio, curisq; grauatum
Sexaginta annis exuit atq; tribus:
Sic: morbo vt paucis niſi debilitata diebus,
Muneris officium fecerit omne ſui.
Atq; olim æthereas veniet reuocatus ad auras,
Integer, & mortis liber ab inde metu.
Sancte vir, & ſalue pater optime, te tua ſemper,
Nos ſoboles merita relligione colet.
Doctrinæ nobis veræ tu Doctor & autor,
Hæc, tua, claræ ætas munera lucis habet.
Salue iterum atq; iterum, tua nos immota manebit
Semper apud memores gloria, nomen, honos.

Ioachim. Camerarius.

Aliud.

HIc inuicte tuus collega Luthere Melanthon,
Non procul à tumulo conditur ipſe tuo.
Vt pia doctrina concordia iunxerat ambos:
Sic ſacer amborum iunxit hic oſſa locus.

Geo. Sabinus.

Aliud.

FOns latet hoc tumulo, quid quaris amice Viator?
Fons dogmatum piorum, & eloquentia.
Si quis ab hoc riuum proprios deduxit in hortos,
Non aureas huic praferat pyramides.
Illius obſtructas doceat Germania venas,
Parem futura non habebunt ſecula.

Ioh. Stigelius.

Aliud.

INclyta quicquid habet ſtudij Germania laudis,
Ingenio peperit, clare Philippe, tuo.
VVitemberga tuum corpus tegit, orbe ſepulcrum
In toto eſt, animam magnus Olympus habet.

Geor. Fabricius.

PEtrus Martyr Vermilius Florentinus, Monachus Auguſtini Canonic. doctiſſimus, cum Iohan. Valdeſio Hiſpano prima Neapoli, ac dein Lucæ inſtaurandi Chriſtianiſmi fundamenta iecit: mox Romæ vſtulandus, Tigurum, Baſileam & Argentoratum venit: poſt in Angliam, & inde Tigurum abijt: vbi obijt Anno M. D. LXIII.

Tuſcia te pepulit, Germania & Anglia fouit,
Martyr: quem extinctum nunc tegit Heluetia.
Dicere quaſi vera volent, re & nomine dicent,
Hic fidus CHRISTI *(credite) Martyr erat.*
Vtq; iſta taceant, ſatis hoc tua ſcripta loquuntur:
Plus ſatis hoc Italus exprobrat exilium.

Theod. Beza.

Aliud.

Aliud.

HOc tumulo Petrus, tùm re, tùm nomine Μάρτυς
Conditus eſt, CHRISTI teſtis amorq́ſui.
Annum ſi lubeat Domini agnoſcere μῖ ρῶ
Abÿce de Græcis, bis tria & adde, notis.

Conrad. Oeſner.

Aliud.

P etri nomen habet, firmo quia robore CHRISTV M
E docuit, ſtabilis qui ſolet eſſe Petr A.
T eſtis erat viuus, ſed nunc monumenta loquuntu R.
R elligio vera quid pietatis habe T.
V rna viri cineres tenet hæc: colit ætheris ἄς T
S piritus: illuſtris viuet in orbe labo R.

Ioh. Schoſſerus.

Ioannis Bugenhagij Pomerani, Paſtoris Witeberg. ob. 1558. ætat. 73.

COniugis vt ſenio confecti corpus aquatum,
Ipſa ſuis humeris Halcyo grata gerit:
Sic benè promeritum Doctorem Eccleſia curet:
Et leuet ætatis pondera dura ſeni.
Sic tua canicies, Doctor Pomerane, fidesq́
Sincera, eſt cunctis iam veneranda pÿs.
Qui procul externis ſparſiſti fidus in oris,
Pura Euangelÿ ſemina voce tua:
Ac ceu Baptiſtes agnum monſtrare ſolebat
Aeterno CHRISTVM de genitore ſatum:
Tu quoq́ iuſtifica, docuiſti agnoſcere CHRISTVM,
Aeterniq́ Patris ſumere dona, fide.
Fictiliumq́ alias formas tua lingua Deorum
Euertit: Papæ quas voluère coli.
Et velut in ſcopulis celſos locat Halcyo nidos,
Hyberni circum quos fremit vnda maris:

Sic medio in Pelago felix quoq; Dania, nidos,
Extruxit CHRISTO, *te fabricante, pios.*
Te DEVS *hos inter texit iuuitq; labores,*
Nunc vita functus viuis in arçe poli.

Phil. Melant.

Wolfgangus Muſculus Duſanus, Monaſtica vita abdicata, textoris opere victum quæſiuit, poſt Argentinæ, dein Auguſtæ Miniſter Eccleſiæ factus: bello Germa. exul Bernæ docens vitam finiuit. An. 1563. ætat. 66.

Magnum dicere Muſculum puſillum,
Quum ſit auribus inſolens Latinis:
Magnum hunc dicere Muſculum quod auſim,
Quamuis puluere conditum puſillo,
Si cauſam rogitas, viator: audi.
Haud quãquam fuit ille mus puſillus,
(Ipſum ſi lubeat vocare murem,)
Illarum ex numero famelicarum,
Quæ felis rabidos verentur vngues:
Sed qui ipſos potius Catos rapaces,
Quantumuis ſolitos potentiorum
Ipſis cum dominis domos vorare,
Viuus perculit, & ſuo pauentes,
Adhuc nomine territat ſepultus.
Immò quem tremuit quoq; illa rupis
Tarpeiæ arcibus incubans leæna,
Orbis magnanimos vorans Monarchas,
Magnum & dicere Muſculum pigebit,
Quamuis puluere conditum puſillo.

Theo. Beza.

Aliud.

M*Vſculus hic ſitus eſt, doctrina clarus & ingens:*
Nomen in orbe manet: ſpiritus aſtra tenet.

Abra. Muſcul.

Andreas

Andreas Gerardus Hyperius Flandrus, celebris Theologiæ Profeſſor Marpurgi, obijt 1564. ætat. 53.

Non Hyperis dedit hoc, Hyperi, tibi patria quondam,
Quod Superis potius ducis cognomen ab oris,
Nec tibi ſors olim tribuit temeraria nomen
Andreæ: at ipſa ſuo ornauit te nomine virtus.
Hoc ſancti mores, teneris hoc omnis ab annis
Vita probat, Superum curæ cœloq; ſacrata.
Ec quis enim melius, quis nam te fortius vno
Tarpeia aggreſſus depellere rupe Tyrannum?
Certius an quiſquam erranti per deuia turbæ
Commonſtrauit iter, ſuperas quod ducit ad arces?
Mactè igitur virtute, Hyperi, quem nec fera totum
Mors domuit, totum nec ſeruant clauſtra ſepulcri:
Quin Superi meliore fouent iam parte receptum.
Altera dum tumulo quæ nunc pars clauſa quieſcit.
Exanimisq; licet iam cœli ad limen anhelat,
Euigilet felix: & quod tu diceris, illud
Euadas, Hyperi, tum re, tum nomine totus.

Theod. Beza.

Aliud.

FLandrIa qVe MgenVIt, HaſſIa noſtra tegIt.

Anonym.

Iohannis Caluini.

IOannes Caluinus Nouioduni Veromanduorum celebri oppido natus. An. M. D. IX.

Lutetiæ primò Philoſophiæ, dein Aureliæ & Biturig: Iuriſprudentię ſimul ac Theologię excultus ſtudijs, Baſileæ totus Hebraicis addictus literis: Italia dehinc à limine ſalutata, patriæ valedicens Galliæ, in Germaniam per Allobroges regreſſus: Ge-

neuæ præter ſpem&votum, non modò concionator, ſed & ſacrar. literar. Profeſſor á S. P. Q. G. delectus An. M. D. XXXVI.

Quâ in vrbe Chriſtianam religionem ac diſciplinam Antichriſti iugo liberatam, cum Guil. Farello & P. Vireto primus conſtituit, infinitis cum difficultatibus:

Ob quas deinceps vrbe aliquantiſper excedens, Argentinæ interim Gallicanam conſtituit Eccleſiam. Reſtitutus demum Geneuæ, ſumma omnium voluntate denuò inſtauratam Eccleſiam ac conſtabilitam, totos annos 23. continuos gubernauit.

Commentarijs in ſac. ſcripturã exquiſitis, ac propterea libris permultis dogmaticis maximè de Euchariſtiæ negocio editis Clariſſimus.

Obijt ex phtiſi, vigilijs & ieiunijs immodicis contractâ Anno M. D. LXIV. ætat. LIV. Maij XXVII. die.

Ieo. Nic. Reuſneri.

Aliud.

Romæ ruentis terror ille maximus,
Quem mortuum lugent boni, horreſcunt mali.
Ipſa à qua potuit virtutem diſcere virtus:
Cur adeo exiguo ignotoq; in ceſpite clauſus
Caluinus lateat rogas?
Caluinum aſſiduè comitata Modeſtia viuum
Hoc tumulo manibus condidit ipſa ſuis.
O te beatum ceſpitem tanto hoſpite!
O cui inuidere cuncta poſſint marmora!

Theod. Beza.

Aliud.

Te viuo, Caluine, fuit mihi viuere dulce:
Heu, quàm dulce foret, te moriente, mori!
Et tamen eſt, fateor, grata hoc mihi nomine vita
Quod, tibi quas fundam, ſufficiat, lacrymas:
Viue igitur, Beza, inluctus, tibi vt vſq; perennes
Caluini in tumulum vita miniſtret aquas.

Iunctura

Iunctura abſenti donec te rurſus amico,
Mors pariter vitam finiat & lacrymas.

Theod. Beza

Aliud.

Q Vid blateras, nobis quaſi iam ſit lumen ademtum,
Merſe Erebi nigro, cæce Sophiſta, lacu?
Aureus obſcura nunquam Sol interit vmbra,
Nec mutat rutilas ignea ſtella faces:
Nube licet pura, nebuliſq; vaporibus atris
Abſcondant radios ille vel illa ſuos.
Ac velut haud letho ſunt occubuiſſe putandi
Quis oculos clauſit lenta ſopore quies:
Sic quoq; viuit adhuc animo, ſed corpore ſummum
Caluinus placidè dormit adusq; diem.
Nec tantum viuis modò, ſed quondam quod agebas,
Nunc agis ô magni, maxime preco, DEI.
Nobiſcumq; hodie loquitur, ſemperq; loquetur
Spiritus, in ſcriptis qui viget vſq; tuis.
Clarius & multo ſplendens tua gloria fulget
Luciter Eois, quàm nitet ortus equis.
I procul vmbriſequûm, procul i, nigra turba Sophorum,
Hei nihil ad tenebras lux facit iſta tuas.

Paul. Meliſſus.

Aliud.

P Romiſſam in terram populum deducit Hebræum
Ioſua dux, altâ pace iubetq; frui:
Hoſtem deuincit, terram partitur, obijtq;
Officij vt monuit ſedulo quenq; ſui.
Præſtitit iſta ſuis Caluinus, & aſtra petentem
Spiritum patri reddidit ipſe ſuum

B. Cornel. Bertramus.

Aliud.

Aliud.

EST Itali quiddam Scorti monſtraſſe profuſos
Luxus, & ſordes annumeraſſe vagas.
At nouiſſe dolos, ſimul occurriſſe, animoq;
Præſenti libros oppoſuiſſe ſacros:
Inde Sophiſtarum nodos ſoluiſſe, breuemq;
Et veram ad CHRISTVM propoſuiſſe viam:
Aeterna in CHRISTO patris decreta, datamq;
Iampridem electis intonuiſſe fidem:
Deniq; ad illius iuſſa exegiſſe piorum
Et vitam & mores: hoc opus, hic labor eſt.
Hæc ſcriptis & re Caluinus præſtitit olim,
Quæ proba vita dedit: mors pia ſancit adhuc.

B. Cornel. Bertram.

Aliud.

PONtificum terror, Romanæ buccina verax
Nequitiæ, & ſanctæ Relligionis amor:
Iucundusq; lepos, cani venerabilis oris
Gratia, & Hybleo lingua referta fauo:
Doctrina excellens, animi præſtantia, acumen
Mentis, & humani deliciæ generis:
Fortis in aduerſis animus, prudentia conſtans
Inſonteſq; manus, ſcriptaq; plena DEO:
Virtutis ſtudium, & toti lux reddita mundo,
Canaq; honoranda cum pietate fides.
In miſeros non parca manus, pia cura ſuorum,
Et quicquid mores non ſinit eſſe malos:
Demiſêre caput, quo tu, Caluine, ſepulcro,
Et tecum (heu facinus) contumulata iacent.
Mentior: æternis etenim te laudibus ornant,
Et ſecum ad ſuperas te rapuêre domos.

L. G.

Iohan-

Iohannis Matheſij.

IOhannes Matheſius Rochlicij in Miſnia natus. An. 1504. Paſtor Eccleſiæ in valle Ioachimica. ob. An. 1565. æt. 51.

Securus recubo hic, mundi pertaſus iniqui,
Et didici & docui vulnera, CHRISTE, *tua.*

Ioh. Matheſius.

Aliud.

QVa matris ſcrutata ſinus nitida are metalla,
Eruit ex imis Miſnia viſceribus:
Illic verba pio diuina Matheſius ore
Tradidit, hoc præſtans pulchrius officium:
Quò pia relligio ſplendenti eſt pulchrior are:
Aera ad opes verbi nil rationis habent.
Corpus habet locus hic, animam DEVS, *optima ſcripta,*
Quilibet illius voluit vbiq; pius.

Pant. Cand.

Paulus Eberus Kitting. Paſtor Eccleſiæ Witeberg. ob. An. 1569. ætat. 58.

REligio, pietas, doctrina, modeſtia, candor,
Dona, quibus fuerat clarus Eberus, erant:
Illius exiguum iacet hoc ſub marmore corpus,
Obuolat in multis gloria magna locis.

Pant. Cand.

IOannis Pfauſeri, Bodamicus. D. Maximiliano II. Imp. à concionib. Præſul demum Eccl. Lauinganæ fideliſs. obijt 1569. ætat. 49.

Cæſaris auguſtas docuit Pfauſerus ad aures,
Præco celebrandi dogmata ſacra DEI:
Quantò maior erat, quem tu, Pfauſere, docebas,
Sacra: alijs tantò tu quoq; maior eras.

Nunc, vbi diuini ſparſiſti ſemina verbi,
Cuſtodit cineres clara Lauinga tuos.

Paul. Cand.

Michaëlis Hilsbachij, Paſtoris Bipont. obijt 1570. ætat. 88.

VErbi renato lumine,
Michael Hilsbach Grachgous,
Primus quoq́ inter cæteros,
Cultum abdicans Papiſticum,
Compluribus fidem ſuam,
Cùm præſtitiſſet in ſcholis;
Fidelis hic præconibus
Symmyſta fidus extitit.
Primùm Scholis: Templis dein
Rectè & piè CHRISTVM *docens:*
Poſtremò Paſtor vt fuit
Denos bis annos, piè obijt.

Paul. Cand.

IOannis Brentij, Eccleſiaſtes Halæ, reformandæ ea in vrbe, totaq; Germania, vnà cum Luthero & Melanthone autor, poſt Tubing. Academiæ Commiſſarius & Antiſtes Eccleſiæ, tandem Stutgardiæ Paſtor, colloquijs religioni componendæ adhibitus Auguſtæ, Haganoæ, VVormaciæ, Ratisbonæ, Tridenti, editis ſcriptis plurimis clariſſimus. ob. 1570. ætat. 71.

Bis ſeptem luſtris cùm Brentius addidit annum,
Corporis hic poſuit membra caduca ſui.
Illius in mundo ſemper pia ſcripta manebunt:
Sed pius in cœli ſpiritus arce ſedet.

Leonhar. Engelhart.

Cunmanni Flinsbachij, Paſt. Bipont. ob. 1571.

FLinsbachius CHRISTI *præco, fidusq́ Sacrorum,*
Antiſtes Gemini pontis in vrbe fui.

Me com-

Me commendauit grauitas, laudemq́ perennem
Iudicij merui dexteritate mei.
Quos potui promtus iuui, ſoliq́ putaui
Nunquam me natum, ceu pecus, eſſe mihi.
Quoddam præſidium lugens Eccleſia, quoddam
Amiſit Vogeſus, me moriente, decus.
Hic placuit, Domino quas cogito ſiſtere CHRISTO,
Inter oues obita morte cubare meas.

Hen. Fabric.

Henrici Bullingeri, Paſtor Eccleſ. Tigurinæ per 43. an. ob. 1574. æt. 71.

Doctrina ſi interire, ſi pietas mori,
Occidere ſi candor poteſt:
Doctrina, Pietas, Candor, hoc tumulo iacent,
Henrice, tecum condita.
Mori ſed abſit illa poſſe dixerim,
Quæ viuere iubent mortuos:
Immò interire forſan illa ſi queant
Subireq́ tumuli ſpecum:
Tu tu illa doctis, tu pijs, tu candidis,
Et non mori certiſſimis,
Tenaci ab ipſa morte chartis aſſeras
Ipſo approbante Numine.
Fœdus beatum! mortuum illa te excitant,
Et tu mori illa non ſinis.
At hunc, amici, cur fleamus mortuum,
Qui viuit alijs & ſibi.

Theod. Beza.

FINIS LIBRI TERTII.

EPITAPHIORVM
LIBER IV.

IVRISCONSVLTORVM, MEDIcorum, Hiſtoricor. Poetar. Claror. Viror.

IVRISCONSVLTORVM.

Bartoli.

PEruſij in Franciſcanor. templo, in ſtructura magnifica & ſumtuoſiſſima, in ſublimitate molis extant hæc verba.

OSSA BARTOLI.

Ex monum.

Cini.

CIno eximio Iuriſc. Bartolo Præceptore digniſſimo, populus Piſtorienſis. B. M. P. obijt Anno M. CCC. XXXVI.

Ex monum.

Ioannis Andreæ.

Bononiæ.

RAby Doctorum, lux, cenſor, normaq́, morum
Occubuit fato, proh, diro peſtis in anno.
M. CCC. XLVIII.

Ex monum.

Fran. Baldi Peruſini.

Papiæ.

OBijt Anno M. CCCC. Cæſareæ verus Relligionis honos.

Barto-

Bartolomæi Saliceti, Bononienſ.

ob. An. ætat. LXXVII. Romæ.

VIrtuti ſtudeas, bona nec differto, viator;
Sic tua poſt cineres gloria maior erit.

Ex monum.

Aſonis.

TRINITATI. Bonon.

AZoni Iureconſultor. numini. Anno gratiæ M. CC. hîc tumulato in ſepulcro vetuſtate collapſo, ac inter rudera vix agnito Io. Franciſcus Aldrouandus Dictator & conſules Bonon. P. impenſa, conciui ſuo B. M. memoriam P. An. Sal. M. CCCC. XCVI.

Ex monum.

Hulderici Zaſij Conſtantienſis, obijt

M. D. XXXV. ætat. LXXIV.

NOn te mors rapuit, neq; virtus interit vnquam:
Sed tua viuit adhuc gloria, viuit honos.
Nam te Aſcræa ſenem eripuit, cœloq; locauit:
Vt Superum aſſeſſor nunc quoq; iura colas.

And. Alciat.

Aliud.

ZAſius hic ſitus eſt, cuius ſchola Iureperitos
Tot dedit, armatos Tros quot equus Danaos.

VVolf. Hunger.

Andreæ Alciati.

D. O. M. Papiæ.

ANdreæ Alciato Mediolanenſi Iureconſulto, Comiti, Pro-tonotario Apoſtol: Cæſareoq; Senatori: qui omnium doctrinarum orbem abſoluit. Primus legum ſtudia antiquo reſti-

tuit decori. vixit annos LVI. ob. prid. Idus Ianu. M. D. L. Franciſcus Alciatus IC. H. B. M. P.

Ex monum.

Henrici Cornelij Agrippæ.

HEnricus Cornelius Agrippa ab Netesheim. Armatæ militiæ eques auratus, Iuris vtriuſq; & Medicinæ Doctor, Carolo V. Cæſ. Aug. à conſilio & Archiuis iudiciarius.

Inter Diuos nullos non carpit Momus. Inter Heroas monſtra quæq; inſectatur Hercules. Inter Dæmones Rex Erebi Pluto iraſcitur omnibus vmbris. Inter Philoſophos ridet omnia Democritus: contrà flet cuncta Heraclitus. Neſcit quæq; Pyrrhias: & ſcire ſe putat omnia Ariſtoteles: contemnit cuncta Diogenes: Nullis hic parcit Agrippa, contemnit, ſcit, neſcit, flet, ridet, iraſcitur, inſectatur, carpit omnia. Ipſe Philoſophus, Dæmon, Heros, Deus & omnia.

Icon. Nic. Reuſ.

MEDICORVM.

Theophraſti Paracelſi.

DIctus is aliàs fuit Bombaſtus ab Hohenheim, nobili familiâ, vtriuſq; Medicinæ Doctor inclitus. Primus nouæ ac Spagiricæ autor Medicinæ, qui dira illa vulnera, Lepram, Podagram, Hydropiſin, arte ſuſtulit mirifica.

Quùm bona ſua in pauperes diſtribuenda collocandaq; ordinaſſet, obiuit diem ſuum An. 1541. ætat. 47.

Valerij Cordi.

Romæ.

VAlerio Cordo Simeshuſio Haſſo, Eurici Medici & Poëtæ filio, morib. ingenio, comitate præſtantiſs. Doctorum omnium admirationem merito, qui naturæ obſcuritatem, & herbar.

bar. vires adoleſcens ſenibus explicuit, quùm expleri cupiditate cognoſcendi non poſſet, perluſtrata Germania Italiam adijt: Venetijs in honore habitus, & Romam ingreſſus, ſubito morbo inter amicorum lacrymas, non recuperabili ſtudior. iactura, florente æuo extinguitur. An. ætat. 29. Anno 1544. 7. Cal. Octob.

Ingenio ſupereſt Cordus, mens ipſa recepta eſt
Cælo, quod terra eſt, maxima Roma tenet.

Hieronymi Bokij.

Hornbaci.

ANno Dom. M. D. LIV. XXI. Febr. Hieronymus Tragos, animæ corporisq; quondam Medicus & Canonicus huius ædis, in Domino IESV obdormiuit. Cuius anima in conſortio beatorum quieſcit. Amen.

TRAGVS LOQVITVR.

Vt Tragus athereas primum ſum natus in auras,
Cultorem legit me, Medicina, ſuum.
Herbarum primis indagine ductus ab annis,
Germano petÿ pleraq; teſqua ſolo.
Vt naſci vidi ſtirpes, ita quaeq; notaui,
Eſtq; fides, oculis non niſi facta meis.
Vera mihi debent non pauca nomina plantæ,
Indicio multis vis ſua nota meo eſt.
Quo docui multos Hornbaci Sacra per annos,
Conditus in templo ſum, Fabiane, tuo.

Hen. Fabric. Tabern.

Andreæ Veſalij Bruxellenſ.

ARchiatri Caroli V. Imp. qui viſurus Paleſtinam circa Zazinthum. obijt An. 1564. ætat. 50.

Corporis humani qui membra minuta ſecaret,
Veſalio nullus doctior extiterat.

Hic me-

Hic medicis auxit, pictoribus auxit & artem,
Dum ſubit internas, quæ latuêre, vias.

B. Arias Montan.

Aliud.

QVo non arte prior fuit medendi
Aut Aſclepius, aut ſenex Machaon:
Aut magnus Podalirius, medentum
Princeps Veſalius celebriorum,
Dum morbis, bonus artifex medetur
Cunctis: iam ſibi nec medetur ipſe,
Summus Pæoniæ Magiſter artis,
Fato mortuus heu nimis maligno.

Nic. Reuſ.

HISTORICORVM.

In ripa Benaci lacus.

C. PLINII VERONENSIS HISTORIARVM N. L.
OMNIVM MEMORIAM DEDIT. NEC NON
TCN M. XXXV. CONSKYMACER CR.

Ex monum.

Titi Liuij Hiſtorici.

Patauij.

OSſa caputq́, tuum Ciues tibi, maxime Liui,
Promto animo hîc omnes compoſuêre tibi.
Tu famam æternam Romæ, patriæq́, dediſti,
Hinc oriens, illi fortia facta canens.
At tibi dat patria hæc, & ſi maiora liceret:
Hoc toto ſtares aureus ipſe loco.

T. LIVIVS QVARTO IMPERII. TIB. CAES. ANNO VITA
EXCESSIT: AETATIS VERO SVAE LXXVI.

Ex monum.

Aliud

Aliud Patauij.

OSSA

TI. LIVII PATAVINI VNIVS OMNIVM MORTALIVM IVDICIO DIGNI, CVIVS PROPE INVICTO CALAMO INVICTI P. R. RES GESTAE CONSCRIBERENTVR.

Valerij Maximi.

Mediolani.

M. VALERIVS MAXIMVS SACERDOS D. S. I. M. STVD. ASTROLOGIAE SIBI ET SEVERINAE APR. VXORI H. M. H. N. S.

Ex monum.

Blondi Flauij

Romæ.

BLondo Flauio Foroliuienſi, Hiſtorico celeberrimo, multor: Pont. Secretario fideliſs. Blondi quinq; filij, Patri benemerenti, vnanimes poſuêre. vixit. LXXV. an. Anno M. CCCC. LXIII. obijt. Pio P. M. ſibi natisq; fauente.

Raphaëlis Maphei.

IN volaterrano recubat, qui monte ſepultus
Mapheus, vrbana claruit Hiſtoria.

Ioh. Iac. Boiſſard.

Leonardi Aretini.

Florentiæ.

POSTQVAM LEONARDVS E VITA MIGRAVIT, HISTORIA LVGET, ELOQVENTIA MVTA EST, FERTVRQVE MVSAS TVM GRAECAS TVM LATINAS LACHRIMAS CONTINERE NON POTVISSE.

Ex monum.

Iohannis Carionis.

HAec tibi poſt obitum ſtatui monumenta Sabinus,
Nominis vt viuat, Cario, fama tui.
Hiſtoriæ quamuis extant operumq́; tuorum
Multa, vetuſtatem quæ monumenta ferent.
Cùm tuus æthereos animus conceperat ignes,
Theſtorides noſtri temporis alter eras.
Sæpè graues belli motus inſtare canebas:
Veraq́; fatidico pectore verba dabas:
Florida langueſcent, dicebas, lilia Galli,
Sentiet hoſtiles captaq́; Roma manus.
Gallus ab Auguſto magnis Iouis alite victus,
Roma triumphato Præſule capta fuit.
Et procul à Scythico ventura Boryſthene nobis,
Agmina Turcarum vaticinatus eras,
Pannona vaſtarunt vicinaq́; regna Tomitæ,
Omnia ſunt noſtris cognita vera malis.
Sed tibi propterea ruperunt ſtamina Parcæ,
Funere ſublatum teq́; dedêre neci,
His maiora latent quæ nos arcana futuri,
Indicio fierent ne manifeſta tuo.
Non tamen Elyſÿs in vallibus vmbra vagaris,
Nec te cæca nigri regia Ditis habet,
Quæ prius ipſe tua ſcrutari mente ſolebas,
Lucida ſub pedibus conſpicis aſtra tuis.

Geor. Sabinus.

Iohannis Funcij.

DIſce meo exemplo mandato munere fungi:
Et fuge ceu peſtem τὴν πολυπραγμοσύνην.

Ioh. Func.

Wolfgan-

Wolfgangi Lazij Viennenſ.
Proſopopœia Viennæ.

VRbes egregias inter & inclitas,
Sublimi ferio ſidera vertice,
Viennaq́, fruor nomine nunc, prius
Quum certum Fabiana
Nomen caſtra darent mihi.
Gaudebam titulo, nec minus alteri
Felici auſpicio ſcilicet indito,
Quod ſucceſſus idem comprobat optimus
Rerum: nam placuit mox
Vt Vindobona dicerer.
Me ciues alij mœnibus optimi
Ornant: ingenij dotibus at meus,
Quas nullæ poterunt diruere hinc vices
Rerum, dulcis alumnus,
Doctor Lazius optimus.
Ergò quem genui, quem gremio tuli,
Lucem cui tribui, quem ſimul extuli,
Vt ſcriptis peperit perpetuam ſibi
Vitam, ſic mihi viuens
Viennæ dedit hanc ſuæ.

Ioh. Syluester.

Iohannis Sleidani.
Obijt Argentinæ An. M. D. LVI. ætat. L.

QVos tulerint noſtri pro Relligione labores,
Orſus es æternæ poſteritatis opus.

Geor. Fabric.

Aliud.

INgenio magnus, pietate inſignior, arte
Sleidanus facilis dulcior eloquio,

R ij

Veraſciens, nec vera tacens, & vana peroſus,
Germanæ ſapiens conditor hiſtoriæ:
Per patriæ, & caræ per poſteritatis amorem
Temporis acta ſui ſcripſit, & occubuit.
Ore DEVM, *vt calamo, placida eſt in morte profeſſus,*
Improbe, nec quicquam rumperis inuidia.

Iac. Fabric.

POETARVM.

Neuij Poëtæ.

I*Mmortales mortales ſi foret fas flere,*
Flerent Diuæ Camenæ Neuium Poëtam:
Itaq́, poſtquàm eſt Orchio traditus theſauro,
Obliti ſunt Romæ linguâ latinâ loquier.

Ennij Poëtæ.

Romæ.

A*Spicite ô ciues, ſenis Ennij imaginis formam,*
Heic voſtrum panxit maxuma facta Patrum:
Nemo me lacrumis decoret, neq́, funera fletu,
Faxit, cur, volito viuus per ora virûm.

Ex monum.

Pacuuij Poëtæ.

Romæ.

ADOLESCENS TAMETSI PROPERAS,
HOC TE SAXVM ROGAT, VT SE ADSPICIAS,
DEINDE QVOD SCRIPTVM EST, LEGAS.
HIC SVNT POETAE PACVVII
MARCI SITA OSSA
HOC VOLEBAM NESCIVS NE ESSES
V A L E.
D. M.

Ex monum.

Au Per-

Au Perſij Poëtæ.

Volaterris ante ædes Leonori.

AV PERSII AEDES
VETVSTATE IAM COLLAPSAS
RESTAVRAVIT.
ANTONIVS LAVRENTIVS
LEONORVS
A PERSIVS
A. F. SEVERVS
V ANN.
VIII. M. III.
D. XIX.

Lucretij Poetæ.

Cæſanæ.

A. Q. LVCRETII HISTORICI AC POETAE
CONDITORIS VERISSIMI. CVI OB EXCELLENTIAM
INGENII STATVA CONDONATA AC CIVITATI
CAESENAE ROMAN: COLONIAE DEDVCTAE IN
HOC SACRO MONTE DEDICATO.

Ex monument.

Hypermneſtræ.

EXul Hypermneſtra, precium pietatis iniquum,
Quam fratri mortem depulit, ipſa tulit.

Ouid. Heroid.

Didonis.

PRæbuit Aeneas & cauſam mortis, & enſem:
Ipſa ſua Dido concidit vſa manu.

Ouid. Faſt. 3. & Heroid.

Phyllidis.

PHyllida Demophoon leto dedit hoſpes amantem:
Ille necis cauſam præbuit, ipſa manum.

Ouid. Heroid.

Caietæ.

HIc me Caietam notæ pietatis alumnus
Ereptam Argolico, quo debuit, igne cremauit.

Ouid. Met. 14.

Homeri Poëtæ.

SMyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Chios, Argos, Athenæ,
Cedite, iam cœlum patria Mœonidæ eſt.

Iaco. Sannazar.

Euripidis.

SIſte, quid ipſe velim, rogito, cognoſce viator,
Euripides Tragico carmine clarus homo
Hîc iaceo, iſtud erat, quod te cognoſſe volebam:
Ergò diu felix, care viator, abi.

Plauti Poëtæ.

POſtquam eſt morte captus Plautus,
Comœdia luget: Scena eſt deſerta:
Deinde riſus, ludus, iocusq́, & numeri:
Innumeri ſimul omnes collacrymarunt.

Anonym.

Diogenis Cynici cuius ſignum ſepulturæ appoſitum erat canis.

DIc canis, hic cuius tumulus? canis: at canis hic quis?
Diogenes. obijt? non obijt, ſed abit.
Diogenes, cui pera penus: cui dolia ſedes
Ad manes abijt? Cerberus ire vetat.
Quonam igitur? clari flagrat qua ſtella Leonis
Additus eſt iuſtæ nunc canis Erigonæ.

Anonym.

Fratris

Fratris Catulli.

M*Vltas per gentes, & multa per æquora vectus,*
Aduenio has miſeras fratris ad inferias.
Vt te ſupremo donarem munere mortis,
Et mutum nec quicquam alloquerer cinerem.
Quandoquidem fortuna mihi ſeſe abſtulit ipſum,
Heu miſer, indigne frater adempte mihi.
Nunc tamen intereà priſco de more parentum
Tradita ſunt triſtes munera ad exequias.
Accipe fraterno multum manantia fletu,
Atq; in perpetuum frater aue, atq; vale.

Ex Corrhæo.

Tibulli.

H*Ic iacet immiti conſumptus morte Tibullus,*
Meſſalum terra dum ſequiturq; mari.

Tibull. 1.

Lygdami.

L*Ygdamus hic ſitus eſt, dolor huic & cura Neæra,*
Coniugis erepta cauſa perire fuit.

Tibull. 3.

Amatoris.

— *Qui nunc iacet arida puluis,*
Vnius hic quondam ſeruus amoris erat.

Proper. 2.

Cynthiæ.

H*Ac Tiburtina iacet aurea Cynthia terrâ*
Acceſſit ripæ laus, Aniene, tuæ.

Proper. 4.

Daphni-

Daphnidis.

DAphnis ego in Syluis hinc vſq; ad ſidera notus.

Virgil.

Virgilij.

MAntua me genuit, Calabri rapuêre, tenet nunc
Parthenope, cecini paſcua, rura, Duces.

Virg. in Epigram.

Aliud.

QVi cineres? tumuli hæc veſtigia? conditur olim
Illi hoc, qui cecinit paſcua, rura, Duces.

Ante Neapol. in aditu Cauernæ montis Pan.

Ouidij Naſonis.

HIc ego qui iaceo tenerorum luſor Amorum,
Ingenio perij Naſo poëta meo.
At tibi, qui tranſis, ne ſit graue, quiſquis amaſti,
Dicere: Naſonis molliter oſſa cubent.

Ouid. 3. Triſt.

Aliud.

FATVM NECESSITATIS LEX.

HIc ſitus eſt Vates, quem Diui Cæſaris ira
Auguſti, patria cedere iuſſit humo.
Sæpè miſer voluit, patrijs occumbere terris,
Sed fruſtrà: hunc illi fata dedêre locum.

In finibus Græciæ & VValachiæ.

Boetij.

Papiæ.

MÆonia & Latia linguæ clariſſimus, & qui
Conſul eram, perij, miſſus in exilium,
Et quid mors rapuit? probitas me vexit ad auras:
Et nunc fama viget maxima: viuit opus.

Claudij

Claudij Claudiani.

Romæ.

CLAVDIO CLAVDIANO V. C. TRIBVNO ET NOTARIOR. INTER CAETERAS INGENTES ARTES PRAE. GLORIOSISS. POETARVM LICET AD MEMORIAM SEMPITERNAM CARMINA AB EODEM SCRIPTA SVFFICIANT: ATTAMEN TESTIMONII GRATIA OB IVDICII SVI FIDEM DD. NN. ARCADIVS ET HONORIVS FELICISS. AC DOCTISSIMI IMPP.
SENATV PETENTE STATVAM
IN FORO DIVI TRAIANI
ERIGI COLLOCARIQVE IVSSERVNT.

Franciſci Petrarchæ.

Arquati.

FR. PETR. PAVL. VALDECVZVS PAT. POEMATVM EIVS ADMIRAT. AED. AGR. QVI POSSESSOR. HANC EFFIGIEM P. ANN. M. D. LXVII. IDIB. SEPT. MANFREDINO COMITE VICARIO.

SVB EFFIGIE.

FRigida Franciſci lapis hic tegit oſſa Petrarchæ,
Suſcipe virgo parens animam, ſate virgine, parce,
Feſſaq́; iam terris cœli requieſcat in arce.
M. CCC. LXXIIII. XVIIII. IVL.

Ex monum.

Aliud.

ITalia ſcriptis viuit celeberrimus omni,
Qui nunc Eugenij colle Petrarcha iacet.

Io. Iac. Boiſſ.

Iohannis Mirandulæ.

IOhannes iacet hic Mirandula: cætera norunt
Et Tagus & Ganges, forſan & Antipodes.
Roma mihi vitam tribuit: Florentia mortem:
Quis nam alio mallet naſci & obire loco?

Anonym.

Conradi Celtæ.

Viennæ Auſt.

D. O. M. S.
CON. CELTI PRO. OSTRO
FRANCO POETAE EX
TESTA: POSITVM
V I
V O
ANN. CHRISTI M. D. VIII.
II. NO. FEBRV. VIXIT
ANN. XLVIIII. DIES TRES.

Ex monum.

Alconis.

ALconem poſtquàm rapuerunt impia fata,
Collacrymant duri montes, & conſitus atra eſt
Nocte dies, ſunt candida nigra, & dulcia amara.

Balt. Caſtil.

Scythæ Poëtæ Feltrini.

SCythæ oculos clauſit Phœbus: fleuêre Sorores:
Fleuêrunt Charites: funera duxit Amor.

Certaldi.

ET terram & cœlum ingenio Certaldus obibam,
Quæq; fuêre alijs clauſa, recluſa mihi.

Pet. Bemb.

Longolij.

TE iuuenem rapuêre Deæ, fatalia mentes
Stamina, cùm ſcirent moriturum tempore nullo
Longoli, tibi ſi canos ſeniumq; dediſſent.

Pet. Bemb.

Iacobi Sinceri Sannazarij.

in Mergilli.

DA ſacro cineri flores: hic ille Maroni
Sincerus Muſa proximus, in tumulo.

Pet. Bemb.

Antonij Flaminij.

D. O. M.
IO. ANTONII FLAMINII
FORO CORNELIENSIS
DE VTRAQVE LINGVA
B. M. OSSA
M. D. XXXVI. XV. KAL. IVN.

Ex monum.

Helij Eobani Heſſi Poëtæ,

ob. 1540. ætat. 53.

HElius è viuis Eobanus vt exijt Heſſus,
Pierius ſiccis aruit amnis aquis:
Flumina fuderunt oculis manantia Muſæ:
Fleuit & abiecta mæſtus Apollo Lyrâ.
At DEVS *hunc rapuit terris, cæloq́; locauit,*
Cantet vt in CHRISTI *carmina blanda ſinu.*
Donec erunt Muſæ, dùm voluet ſidera cælum,
Carmine victuro nobilis Heſſus erit.

Ioh. Stigelius.

Aliud.

HOc, Eobane, iaces tumulo, doctrina per orbem eſt
Nobilis, ô ſacri fulgida gemma chori.
Multa tibi debent artes, & plurima linguæ,
Et tibi de Libani vertice palma venit.

Iſaidæ iunctus, plectro modularis eburno:
Quæq́ carent, reiicis carmina, laude DEI.

Geor. Fabric.

Aliud.

D*Eſine vocales iactare Cayſter olores:*
Deſine Mantoa, qui fluis amnis humo:
Deſine, qui Phrygijs erras Mæander in oris:
Debilis in veſtro flumine cantat olor.
Argutum tenuère magis Pegneſus & vndæ,
Quas Lanus Haßiaci torquet in arua ſoli.
Nec non Tyrigetum Nymphis adamatus Hieras,
Nobile Gymnaſium cuius ad antra iacet.
Non vna contentus aqua reſonabilis ales
In vario dulces edidit amne ſonos.
Dum Danaum Latia memorauit prælia voce,
Prælia Dardanio pernicioſa Duci.
Dum caput attollens ad lucida ſidera cœli,
Diuinum ſacro prodidit ore melos,
Nunc etiam Superum cæleſti ſede receptus
Cantat Ieſſeæ conſona verba Lyræ:
Inter & aligeros cœtus diuina canentes
Obtinet inflexi gutturis arte locum.

Ioh. Schofferus.

Iacobi Mycilli.

S*Cripta per ora volant non tantùm docta Mycilli,*
Aemula carminibus, culte Tibulle, tuis:
Sed quoq́ Graiorum Latias de diuite gaza
Auxit opes labor & ſedula cura viri.
Exuuias tenet hic tumulus, mens læta vagatur,
Qua ſacra Elyſium concitat aura nemus.
Et vati Hutteno, Cordo, coniunctus & Heſſo,
Quiſquis & è noſtris nobile nomen habet.

Voce

Voce canit docta laudes & carmina CHRISTO,
*Aſpectu fruitur colloquioq́; D*EI.

Adam Siber.

Petri Lotichij Secundi.

O *Sſa ſub hoc tumulo ſacri ſunt condita Vatis,*
Lotichij, tener at ſpiritus aſtra colit.
Occubuitq́; nouem decus immortale Sororum,
Maxima Pegaſidum fama ſepulta iacet.
Proh, quantum ingenium, dulcedo quantaq́; morum,
Sedit in illius pectore, nata DEO!
Doctrina & ſtudijs teneris excultus ab annis,
Ingenij fructus mox dedit ipſe ſui.
Ad ter quinq́; ſuos nondum peruenerat annos,
Cùm tibi diſcipulus, docte Micylle, fuit.
Tunc tamen argutos norat conſcribere verſus,
Quales vel Naſo velq́; Tibullus habet.
Poſt vigor ingenij creuit, creſcentibus annis,
Nec contenta ſuo pondere Muſa fuit.
Italia primas illi tribuêre Poëtæ,
Illi viſa vtinam non ea terra foret.
Ceſſit Flaminius conceſſit Cottaq́; palmam:
Multo Caſtalion inferiorq́; fuit.
Hanc præter laudem, fauſto quoq́; ſidere Doctor,
Ille Machaonia clarus in arte fuit.
Amplius haud talem natura effœta Poëtam
Proferet, ad finem nam ruit illa ſuum.
Ergò qui tranſis, tàm docto mollia Vati
Optes fata: breui machina celſa ruet.

Geor. Cracoui. I. V. D.

Aliud.

Q *Vem magis arguto raucus capit anſer olore,*
Gaudeat inflati verſibus Antimachi.

Nobis Lotichij cordi limata Secundi,
Cultaq́; Germani Carmina Callimachi.
Inuida quantum aberat mors accedentibus annis
Paucis, cum Clio talibus vſa foret:
Lotichio non arte parem, ingenioq́; Poëtam,
Teutonis ora tulit, Teutonis ora feret.

Adam Siber.

Georgij Fabricij Chemnicenſ.

TRiſtibus Aonides, ſimul indulgete querelis,
Fabricius rupit ſtamina, Veſter amor.
Hoc tumulo vitat qui flebilis vmbra labores,
Quo pariter tumulum ſacra Poëſis habet.
Qui, qualis quantus fuerit? tot ſcripta loquuntur,
Extima quæ magno regna ſtupore colunt.
Exuuiæ longùm ſancti ſaluete Magiſtri,
Sit vobis animæ, quæ datur, illa quies.

Seb. Schef.

Iohannis Stigelij.

SParge roſis tumulum, flores ſuperingere buſto,
Vranie, & querulis ora reſolue modis.
Qui fuit ingenio, tua gloria, maximus, eheu,
Stigelij lapis hic corpus inane tegit.
Non Venus aut Vinum, non illita melle venena
Solus in illius carmine CHRISTVS *erat.*
Hunc ſunt mirati Rhenusq́; Albisq́;, canenti
Cumq́; Iſtro rapidum Sala repreſſit iter,
Qui tumulum vatis præter nunc lapſus amici
Ceruleas liquidis fletibus auget aquas
Scilicet vna tulit, quod ſecula nulla reponent
O Muſis triſtem peſtiferumq́; diem.

Adam. Siber.

MATHE-

MATHEMATICORVM.

Georgij Peurbachij Mathematici, Præceptoris Ioh. Regiomont. ob. A. 1462. Viennæ.

EXtinctum dulces quidnam me fletis amici?
Fata vocant, Lacheſis ſic ſua fila trahit.
Deſtituit terras animus, cœlumq́; reuiſit,
Quæ ſemper coluit liber vt aſtra colat.

Geo. Peurbach.

Petri Apiani ob. A. 1552.

HOs Apianus habet tumulos: da pinguia thura:
Sparge roſas, manes & venerare pios.
Edidit hunc, nequijt qua viuere, Miſnia: ſemper
Præſtantes agitant fata ſiniſtra viros.
Excepit tellus & fouit Norica: claræ
Et famæ docto nomina ferre dedit.
Iura poli, cœliq́; vias & ſidera nouit,
Trinacrio, celebris non minus arte, ſine.
Fata reſignauit, clades inſtare futuras
Pandit, & heu meruit vocis habere fidem.
Nunc cœlo poſitus, quæ mente ſolebat adire,
Omnia ſub pedibus lucida ſigna videt.
Tu paſsis luge Germania mœſta capillis,
Arte tibi hac ſimilem non feret vlla dies.

Adam Siberus.

Nicolai Copernici Boruſſi.

MAthematicarum ſtudijs diſciplinarum eruditiſſimus Ariſtarchi potiſſim. Samij paradoxa ſecutus, quum terrã mobilem, Solẽ in medio vniuerſi immobilẽ, non tam re & veritate,

quam

quam ſpecie quadam, & ſaluandæ doctrinæ ſuæ cauſa, conſtitueret: Reuolutionum tabulis in lucem editis, vnà cum Canone triangulorum. Cætera vir inſigni pietate, virtute, morum humanitate præditus, Moritur Septuagenarius An. M. D. XLIII.

Icon. Nic. Reuſ.

Iohannis Stofleri Iuſtingenſ. obijt Tubingæ, ætat. 80. An. 1532.

HEus, heus, adeſſe te cupit
Rogatq́ ſaxum, vt hoc legas:
Matheſis ecce Principem
Dedit, tulitq́ Suenia
Vel illa Martia: hoc decus
Sed abſtulit nimis fera hic,
Premitq́ Parca: iam cubant
Vt cernis, oſſa Stofleri.
Precare quiſquis hac abis.

Anonym.

Iohannis Schoneri, obijt Noriberg. 1547. ætat. 70.

AStrorum motus & fata regentia mundum
Qui norunt, multos Francica terra tulit.
Heſperus at quantò, quàm cætera ſidera, fulget
Splendidior, vultus ſole tegente ſuos:
Tantum præ reliquis caput extulit vnus & alter,
Secula vix maius priſca tulêre decus.
Regius alter erat, cui mens, cognominis vſum,
Et natale ſolum, primaq́ tecta dedit.
Qui procul Auſonia deceſſit in vrbe Iohannes,
Artis ibi ſpecimen quùm daret ipſe ſuæ,
Alter ab hoc vixit Schonerus, laudibus artis
Non tamen, quàm fuit ille, ſuæ.

Noſtra

Noſtra quoq; his ducibus peragrarunt lumina cælum,
Barbarico fuerant quæ viciata luto.
Vtq; ferè extinctam reuocauit vterq; Matheſin:
Sic tantum peperit laudis vterq; ſibi.
Terra tibi quantum Bæotica fortis Orion,
Et Libycæ Atlanti debuit ora ſuo.
Hoc igitur buſto Schoneri membra quieſcunt,
Ipſa adijt, mens, quos viderat ante polos.

Phil. Mel.

Iohannis Marcelli Regiomont. obijt 1552. ætat. 42.

TEmpora Marcellus diſcrimine plena relinquens,
In cælo æternæ gaudia pacis habet.
At deſiderio lugent ipſius amici
Gymnaſium, ciues patria & orba domus,
Optima pars, & terreni mens ponderis expers,
Viſit cæleſtis ſumma theatra ſcholæ.
Nomina virtutum nullis obitura diebus
Et clarum memori liquit in orbe decus.
Aſt hic relliquias poſuit, quibus excitus olim,
Viua ſub extremo veſtiat oſſa die.

Hen. Moller.

Romæ.

D. O. M. S.
LVCAE GAVRICO GEOPHONENSI
EPO CIVITATEN
OBIIT DIE VI. MARTII
M. D. LVIIII.
VIXIT ANNOS LXXXII.
M. XI. D. XXVII.
D.D. SEBASTIANVS BENEINCASA
GEOPHONEN ET OCTAVIANVS
CANIS BONON HAEREDES
EX TESTAMENTO. B. M. P.

T

Raphaelis Vrbinatis Pictoris.

Romæ.

QVod lacerum corpus medica ſanauerat arte,
Hyppolitum ſtygijs & reuocauit aquis,
Ad Stygias ipſe eſt raptus Epidaurius vndas,
Sic precium vitæ mors fuit artifici:
Tu quoq; dum toto laniatam corpore Romam
Componis miro, Raphael, ingenio,
Atq; vrbis lacerum ferro igni amniſq; cadauer,
Ad vitam, antiquum iam reuocaſq; decus,
Mouiſti Superum inuidiam, indignataq; Mors eſt.
Te dudum extinctis reddere poſſe animam,
Et quod longa dies paulatim aboleuerat, hoc te
Mortali ſpreta lege parare iterum.
Sic miſer heu prima cadis intercepte iuuenta
Deberi & morti noſtraq; noſq; mones.

Balt. Caſtilion.

Aliud.

SIc mea naturam manus eſt imitata, videri
Poſſit vt ipſa meas eſſe imitata manus:
Sæpe meis tabulis ipſa eſt deluſa, ſuumq;
Credidit eſſe, mea quod fuit artis opus,
Miraris, dubitaſq;? audito nomine credes,
Sum Raphael, hei mi, quid loquor? immò fui.
Et tamen his dictis, quid opus fuit addere nomen?
Alterutrum poterat cui libet eſſe ſatis.
Nam mea & audito eſt notiſſima nomine virtus,
Et præſtare vicem nominis ipſa poteſt.

M. Ant. Muret. Ciu. Ro.

Aliud.

Aliud.

— timuit quo ſoſpite vinci
Rerum magna parens & moriente mori.

Anonym.

Chriſtiani Egenolphi Typographi Francofort.

CHalcographum noras Egenolphum nomine, lector?
Condidit hoc illum Parca ſeuera ſolo.
Aſt operum & magni ſeries immenſa laboris,
Viuit, & hinc geminos fertur ad vſq; polos.

Aliud.

ἘΝθάδι χριστιανὸς γένος Ἐγνολφῶν ποτὲ κεῖμαι,
Ἐν πόλει ὅς πρῶτος τῇ τυπογράφος ἦν,

Id eſt.

HIc iaceo Egnolphus, CHRSTI *de nomine dictus,*
Hac qui Chalcographus primus in vrbe fuit.

Iohannis Oporini.

Baſileæ.

OPOROSVS OPORINVS
HEIC SITVS EST
ERGO REQVIESCIT ARION!
DIXISSE PLVRA FAS NEFAST
AN. SAL. M. D. LXIIX. PR. EIDVS IVL.
AETAT. SVAE LX.

Nicolai Epiſcopij.

Baſileæ.

CHRISTO S.

NIcolao Epiſcopio Sebuſiano viro opt. Typographo clariſſimo & Iuſtinæ Frobeniæ Io. F. Matronæ honeſtiſsimæ: Quùm per ſeptem luſtra in ſacroſancto coniugio fortunati vixiſſent, pietate Deum, æquitate homines ſibi conciliaſſent,

mortalib. vinculis exolutis: liberi ſuperſtites, par. deſideratiſſ. M.C.L.P. Obijt pater ex atrophia æt. ſuæ LXIII. Mater verò cum IIII. lib. ex peſtilentia, æt. LII. V. Kal. Oct. An. M.D.LXIIII.

Viximus vnanimes, CHRISTO *nunc carne ſoluti*
Viuimus, æternum victuri, viuite nati.

Chriſtophori Schramij Bibliopolæ Witeb

SIcut Triptolemum ferunt Poëtæ
Frugum ſemina diſſipaſſe totum,
Et ſparſiſſe manu ſua per orbem:
Sic, qui conditus hoc iacet ſepulcro,
Diſtraxit ſimili modo per orbem
Quicquid Pierius chorus librorum
Herboſi reſidens ad Albis vndam
Typis edidit, ac ſacrauit æuo.
Quin volumina codicesq́; iuris
Magno ſedulus vndecunq́; ſumtu,
Et libros medicæ coëmit artis,
Quos hûc attulit exteris ab oris:
Oris, quas celeri Padus fluentò,
Quas & Sequana, quas Garumna, nec non
Bætis, Durius ac Tagus, pererrant.
His ergò meruit perenne rebus
Nomen, poſt obitumq́; conſecutus
Eſt hoc nobile Schramius ſepulchrum.
Quod ne tabida deleat vetuſtas,
Muſæ præſidio ſuo tuentur.

Geor. Sabinus.

Ioſiæ Rihelij ſenioris Tredecemuiri Reipub. Argent. & Academiæ Scholarchæ, ob. An. M.D. XCVII. VII. Mart. ætat. LXXII.

ACcipe conſtantis, ſed flebile pignus amoris,
Chare ſenex, patris ſemper amate loco:

Exiguum hunc tumulum poſui quem mæſtus: vt inde
Cognoſcant nomen ſecula longa tuum,
Ioſiam noſcant: gens cui virtute fideq́;
Ribelidûm haud habuit: vix habitura parem eſt.
Non tu corpus eras ſine pectore: rebus in arctis
Sed tibi vis mentis promtaq́; dextra fuit.
Sinceræ ſtudium pietatis & ardor honeſti:
Rarus amor patriæ, curaq́; Iuſtitiæ:
In te priſca fides, probitas; ſapientia: conſtans
In te ſpes miſeris: auxiliumq́; bonis.
Nunc autem Angelicis exceptus leniter vlnis,
Pergis ad ætheteæ mœnia celſa domus.
Salue care ſenex: Socer optatiſſime, ſalue:
Accipe & hoc gratum Manibus officium.

Phil. Glaſer. I. V. D.
gener mœſt. F.

Aliud.

D*Eſeris ergò tuos, pater ò dilecte, nepotes?*
Nec noſtros oculos reſpicis, aut lacrymas?
Ah cur, ſi plenus vitæ conuiua recedis?
Non pateris lateri nos quoq́; adeſſe tuo?
Stat tibi parta quies, ſunt cœlica gaudia, ſi te
Ocyus in ſupera cernimus arce, ſat eſt.
En ſparſos crines! en turgida lumina! triſtem
Mentem animi: en labra hæc ſordidulasq́; genas.
Cernis, care pater, noſtris de fletibus vrnam,
Et madida hæc cineri buſta dicata tuo?
Hos tibi libamus: tumulo ſuperaddimus: Hic eſt,
Quo pereunte, omnis ſpecula noſtra perit.

Nepotes cum luctu F F.

Aliud.

C*Onſilium, pietas, virtus, induſtria, candor:*
Ornarunt vitam, clare Ribele, tuam.

Poſtquam naturæ ſoluiſti debita iura,
Nunc eadem illuſtrant hacce, Ribele, necem.
Laus tua morte caret, Liuor poſt fata quieſcit
Teq; tuus meritò ſponte tuetur honos.
Non igitur doleo tua funera, Clare Ribele,
Sed doleo nullos eſſe tui ſimiles.

Anto. Scotus.

Aliud.

RIbelij tumulum ſiccis, qui tranſit ocellis,
Vel famæ ignarus, vel male gratus homo eſt.
Conſilij hic plenus, iuſti defenſor & æqui,
Muſis & Patriæ commoda multa tulit.
Flenda tamen patriæ & Muſarum commoda rapta:
Non flendus nigro qui premitur tumulo.
Namq; ſenem rapiens nil mors dedit atra ſepulchro,
Effoeti præter corporis exuuias.
Fama viri terras: ſed mens ſuper æthera viuit
Lux erepta orbi, lux noua facta polo.

M. Ioſephus Langius P. L. mœrens P.

Laurenti Schmedes Roſtochiens.

HIc iacet Aonidum præclarus in urbe Senator,
Vernouius gelidas voluit vbi amnis aquas,
Ille ſocer docti venerandus honore CHYTRÆI
Qui decus eſt CHRISTI *Pieridumq; chori.*
Tollimur è viuis, hæc noſtri meta laboris,
Serius aut citius corpore vita fugit.
At modo qui nitidis coram Laurentius aſtris
Terreno exutus corpore tutus agit,
Illius taciti corpus requieſcat in vrna,
Nec grauis incumbens vrgeat oſſa lapis

Colligat

Colligat excitas dum cœlica buccina gentes,
Vt ſua ſint iuſtis præmia pæna malis.

Ioh. Bocerus.

Wolfgangi Candidi Patris Pantal. ob. 1576. æt. 95. in Pezenkirch.

BIs Turca inſultus, rerum mala multa ſuarum
Prolis expertus funera multa ſua:
Sed domino ſemper rebus confiſus in arctis
Suſtinuit forti triſtia quæq; animo.
Quando nouem decies vitam produxit in annos
VVolfgangus iacet hoc Candidus in tumulo.

Pan. Can.

Chriſtophori Hilſbachij ob. 1577.

ACerba quem potente mors tulit manu,
Chriſtophorus hoc iacet ſepulchro Hilsbachius.
Vir eruditus ille & integerrimus,
Iuuenta quo piè inſtituta præſide
Et artibus fuit boniſq; moribus.
Querela triſtis ergò noſtra pectora
Grauiſq; luctus (heu) præmuntq; lacrymæ:
Sed has ſinamus acquieſſe lacrymas,
Grauiq; temperemus inde luctui,
Acerba mors rapace eum haud tulit manu
Quia ille vita adhuc vigetq; duplici
Honore, lucidis polorum in atrijs
Beata agit ſuperſtes vſq; ſecula
Et eruditiorum in ore gentium
Pia celebris extat vſq; gloria
Nec ille in hoc iacet ſepulchro Hilsbachius,
Tegi quod ampla mole facta non queunt.

Sub vlla, & ipſa fama & ingenij decus
Vigente ſaxa laude vincis omnia.

Pant. Cand.

Iacobi Kneupelij, ob. 1586. 24. Febr.

IAcobus hic ſubtus iacet Kneupelius,
Huius fuit Landſcriba qui Prouinciæ.
Vir æquitate clarus ac induſtria,
Humanus in confabulationibus,
Magnis & in deliberationibus
Conſultus & grauis, nec in negotijs
Non expeditus, & ſuis in munijs.
Tres filios, tres & reliquit filias,
Quarum Sibylla de priore coniuge,
Eſt cara nupta Pantaleonis Candidi.
Nunc ille cœlo ſancta ducit gaudia,
Multiplices nos hic premunt moleſtiæ.
Salue parens, ſalue Socer cariſſime.

Pant. Cand.

Sebaſtiani Staëlij, obijt 1596.

FLos iuuenum iuuenis dilecte Sebaſte Staëli,
Ergò parentabit iam mea Muſa tibi?
Spes fuerat, quod eras multos victurus in annos:
Spes abijt, dura (heu) morte peremtus obis.
Vera tibi pietas, vitaq; modeſtia curæ,
Et ſtudio Muſas demeruiſſe, fuit.
Non amor Aonidum, aut virtus, aut iunior ætas,
Efficit: vt cuiquam parcere Parca velit.

Pant. Cand.

Galli Pantaleonis Fabricij, ob. 1596.

FAbricio genitus Muſarum nobile germen,
Gallus Pantaleon hoc tegit oſſa ſolo.

Ingenium,

Ingenium, pietas, doctrina, modeſtia, fati
Neſcia, ſub buſto non potuêre premi.
Parce pater, luctu, fragilem genuiſſe memento,
Poſcit, eum dederat quo tibi iure, DEVS.
Ah quibus ereptus (leto grauioribus) ille
Caſibus ante DEVM, *luce beatus, agit.*
Delicium luges, ſpem præſidiumq́; ſenectæ.
Cuncta DEI *præſtat cuncta repenſat amor.*
Tolluntur patres, natiq́; & cætera fulcra:
Robur vt à ſolo pendeat omne DEO.
Fabriciæ flos ſtirpis obit! ſed viuit olympo
Conſitaq́; æthereis planta vireſcit agris.
Eſt aliquid patriæ ciuem genuiſſe ſaluti,
Te Cælo ciuem progenuiſſe ſat eſt.
Illa dies veniet, cum quæ, modo rapta, gemiſcis
Reſtituet, fato ſed meliore, DEVS.

Iſaac. Cramerus.

Aliud.

G*Allus Pantaleon iuuenis dùm fata ſubiuit,*
Ille quidem ſanctè, ſed tamen ante diem:
Altius in claras hominum ne ſubuolet auras,
Nominis exciſa eſt viuida penna mei.
Sed quia, Pantaleon, ſuperis iam nomina noſtra
Indigetas, ad quos tu modo, Galle, venis:
Intolerabilis hæc non eſt iactura putanda,
Si celebres vano ſimus in orbe minus.
Felices quorum cælo ſunt nomina ſcripta,
Non ea lethæis inficiuntur aquis.
Fabricius Vates ſoſpes, pater, oro, tuus ſit:
Aeternat nomen ille tuum, ille meum.

Pan. Can.

Aliud.

COnſilium fallit, ſpes irrita, forsq; nouerca eſt
Conſilium, ſpes, fors optima CHRISTVS erit.
Eſt flos, bulla, ſtupor, fumus funusq; caducum,
Forma, vigor, ratio, gloria, totus homo.

Pan. Can.

Quatuor Filiorum Pantaleonis Candidi.

QVattuor heu raptos genitricis ab vbere natos,
Hic tumulus, mæſti Pantaleonis habet.
Quid mirum: ſi qui dedit hos, DEVS, abſtulit idem?
Sit celebre illius nomen honoſq; DEI.

Pan. Can.

FOEMINARVM.

Olympiæ And. Grundleri vx.

ITalis hac tegitur telluris Olympia mole,
Pierios inter fœmina prima choros.
Quæ patriæ quondam cum coniuge ſede relicta,
Ad vada conſedit flaue Sueue tua.
Hic vbi finitimos exercet vinea Francos,
Et iuxta liquidis Mœnus oberrat aquis.
Mox ferus incenſa fureret quùm miles in vrbe
Ferret & hoſtili ſacra, prophana, manu.
Bis ſpoliata bonis, bis ſæuæ proxima morti,
Venit ad hæc Nicri mœnia iuncta vadis.
Addiderat Muſis Græcorum ſcripta Latinis,
Et pariter Lingua docta in vtraq; fuit.
Naturæ ſpecimen raræ felicis, & vna
Ingenio cunctis anteferenda viris.
Sed neq; laudis honos retinet, neq; Gratia Parcas,
Occidit, & longa nocte ſepulta iacet.

Cuius

Cuius tu cineri requiem, placidumq́ſ ſoporem
Optes, ô hoſpes, cætera morte vacant.

Iac. Mycil.

Annæ vxoris Geor. Sabini.

VXor in hoc tumulo Vatis iacet Anna Sabini,
Fœmina non humili quæ fuit orta loco.
Ad celeres Albis patre nata Melanthone ripas,
In quibus Aonidum plectra mouentur, erat.
Vtq́ſ viros inter doctos pater eminet omnes,
Quo non maius habent tempora noſtra decus:
Sic quoq́ſ laude ſua matronas inter honeſtas
Claruit, ac tanto digna parente fuit.
Ipſemet infantem tulit ad baptiſma Lutherus,
Quando ſalutifera perlueretur aqua.
Erudijtq́ſ pijs monitis, vt adulta timeret,
Ac coleret vera relligione DEVM.
Quin et docta fuit, linguaq́ſ perita Latinæ:
Nam Latio poterat reddere verba ſono.
Nec minus ore decens, & honeſto prædita vultu
(Laudari facie ſi qua meretur) erat:
Annos bis ſeptem florente peregerat æuo,
Legitimi conſors eſt vbi facta tori.
Inde remota procul natalibus abſuit oris,
Cumq́ſ ſuo vixit coniuge luſtra duo.
Et ſemel aucta fuit tantummodo prole virili,
Natas Lucina quinq́ſ fauente dedit.
Frigida mors animam placidè ſubduxit & artus,
Pars melior cœlo eſt reddita, corpus humo.

Geor. Sabinus.

Catharinæ vx. Philippi Melanthonis.

Conditur hoc tumulo Catharina Melanthonis vxor,
Fœmina quæ caſta prædita mente fuit.
Cuius adoptiuum fauſto tulit omine nomen,
Tàm pia quàm Coſti filia regis erat.
Hanc modo conſpectu CHRISTI *cœliq́, fruentem,*
Non ſecus ac illam vita beata manet.

Geor. Sabin.

Apolloniæ Candidæ, matris Pantal. obijt 1562. ætat. 77.

Matris Apolloniæ, ſacram hanc ego filius vrnam,
Pantaleon, ſtatui, Candidus ipſe, meæ.
Luſtra decem vixit, nec non ſeptem inſuper annos,
Ipſa meo dulcis iuncta marita patri.
Bis ſeptem genuit lecti pia pignora natos,
E quîs Pantaleon vltimus ipſe fui.
Sollicitam pro me geſsit fidiſsima curam,
A latere haud voluit me procul ire ſuo.
Fortè domum redij Albiade Studioſus ab vrbe,
Mater ibi fractis viribus ægra fuit:
Huic ego propoſui è ſacro ſolatia verbo,
Sumq́, Sacerdotis functus honore pij.
Sic placidè in ſanctis ſermonibus obdormiuit.
Salue iterum, atq́, iterum, mater amata, Vale.

Pant. Cand.

Margarethæ Sturzianæ, vx. Pantale. obijt 1573.

Quiſquis ades nullis obſtrictus pectore curis,
Perlege non longa paucula verba mora.

MARG:

MARG: *Illa ego pars caſtas inter quotacunq́; puellas,*
Margaris, hic mæſto contegor in tumulo,
Quam Venus & forma decorauerat, arte Minerua,
Et varijs culti dotibus ingenij.
In primis ſua cui, quod gaudeo, Rector olympi
Contulerat verbi munera ſancta ſui,
Nos ætas mea bis duodenos viderat annos,
Heu mihi flos vitæ fluxit vt ille meæ:
Non pro me queror hoc, ſed Pantaleonis acerbus
Coniugis heu dolor eſt, mî mage morte mea.
PANT: *Eheu cara iaces, mea ſpes, mea cura, meum cor,*
Erepta ex oculis dulcis amica meis.
Si penſare animas ſinerent crudelia fata,
Et redimi poſſet morte aliena ſalus:
Quantulácunq́; meæ debentur fata iuuentæ,
Penſarem pro te, cara marita, lubens.
At nunc, quod poſſum, mærore abſumar acerbo,
Triſtior, vt propero te ſequar interitu.
MARG: *Parce tuam fletu quaſſare, marite, iuuentam,*
Fataq́; mærendo ſollicitare mea.
Flere decet, nec fleſſe iuuat: nam obſiſtere fatis
Nemo poteſt, ſtatuit quod DEVS, *eſto ratum.*
Vel citò vel ſerò mors occupat horrida quemque.
Viximus: hæc dubiæ eſt vnica meta viæ.
Parce, ita non vnquàm ſimilem experiâre dolorem,
Et ſint auſpicijs fata ſecunda tuis.
Quod mihi præripuit mors immatura iuuentæ,
Id tibi victuro proroget vlterius.

Pant. Cand. ex antiquo.

Aliud.

MargarIs, heV, rapta eſt fIDa VXor PantaLeonIs.

Sibyllæ Kneupeliæ vx. Pantaleonis obijt 1593.

HIc tumulor, nomen quæ ſum ſortita Sibyllæ,
Aemula candoris cretaue nixuè tui.
Cum Gemini pontis concors Antiſtite coniux,
Legitimo vixi bis duo luſtra toro.
Pignora quæ poſt me, natum, natamq́; reliqui,
Me facie referunt ingenioq́; patrem.
Sancta mihi Pietas cordi, rectumq́;, pudorq́;,
Commiſſæq́; fuit ſedula cura domus.
Sed quàm cara viro, lacrymæ, quàm grata propinquis,
Id docet exequijs plurima turba meis.
Parte mei meliore, anima, nunc incolo cœlum,
Et matronales augeo læta choros:
Cui confiſa fui teneris conſtanter ab annis,
Nunc Seruatoris pendeo ab ore mei.
Hic bona perpetuis indeficientia ſeclis,
Feſtaq́;, quæ demto gaudia fine manent.
Omne fugax terris: vix quæ diuturna putaris,
Dixeris ob paruas, eſſe diurna, moras.

Hen. Fabric. D.

Aliud.

HIc recubo ſata Kneupelio quæ patre Iacobo,
Pantaleone fui iuncta marita viro.
Septem pignoribus mecum vnà quinq́; quieſcunt,
Et patri eſt natus filiaq́; vna ſuper.
Iactabar varijs, dum manſit vita, procellis,
Optata his tandem functa quiete fruor.
Forma, pudor, morum integritas, miſeratio egentum,
Quamuis ampla: tamen parua fuêre bona.
Nam maiora meo luxêre in pectore dona,
Sancta fides, pietas, notitiesq́; DEI:

His accenſa animo præſtabam ſedula ſemper
Officia, ante homines, officia, ante DEVM.
Cara vale coniux, vos viſcera cara valete.
Quæ ſupereſt expers vita doloris, eat.

Iſaac. Cramerus.

Aliud.

MArgaris ante mihi fuerat cariſsima coniux,
Nec mihi tu fueras cara Sibylla minus.
Mors illam rapuit, te nunc eadem rapit: illa
Dimidium me habuit, tu quoq; dimidium.
Illa dimidium periit moriente, aliudq;
Dimidium periit, te moriente, mei.
Ergò mei reliquum nihil eſt, niſi ſomnus & vmbra,
Hæc quoq; ne pereat, fac DEVS, *vmbra mei.*

Aliud.

PAntaLeon pLangas qVonIaM, qVa præſtò erat Vxor,
OCCVbVIt Leto Cara SIbyLLa ſVo.

Aliud.

HEV Morbo LVXIt, CrVCe & eXCrVCIata SIbyLLa eſt.

Pan. Cand.

Chriſtinæ Mariæ Ioh. Tho. Filiæ.

QVa ſua de CHRISTO, *quæ de Maria ſua geſſit*
Nomina, dilecti, filia cara, patris.
De Nato vno, et de Matre vna, ea nomina geſſit
Qui ſunt inq; polo præcipui, inq; ſolo.
Illius exuuiæ hic: gremio mens abdita CHRISI
Cum Maria in cœlo gaudia vera capit.
Cui Mater Natusq; fauet cognominis ille,
Cur ſuus hanc adeo lugeat ipſe pater.

ANTIQVORVM EPITAPHIORVM.

Dijs Manibus. Romæ.

Sexti ſalue. Sexti vale.

D. M.

Liuilla æternum parentis infelicis cordolium & deſiderium.

N. N. Geneuæ.

VIXI VT VIVIS
MORIERIS VT SVM MORTVVS
SIC VITA TRVDITVR. VALE VIATOR.
ET ABI IN REM TVAM.

Inſcrip. Antiq. Lipſij.

Defunctus.

Viuite felices moneo, mors omnibus inſtat,
Exemplum à nobis diſcite, qui legitis.

Inſcrip. Antiq.

Bartolomæi Saliceti. Romæ.

Virtuti ſtudeas, bona nec differto, viator,
Sic tua poſt cineres gloria maior erit.

Vallenſis Bartolomæi.

Currenti medium callem fortuna diremit,
Sic hominum, ventis ocyor, aura perit.

Reſponſio ad querelas.

Parce precor, lacrymis, fatum, germane, quid vrges?
Omnibus hæc ſolido eſt ſcripta adamante dies.
Puluis & vmbra ſumus, tantum poſt funera virtus,
Nomen inextinctum ſola ſuperſtes habet.

Nil aurum.

Nil aurum, nil pompa iuuat, nil ſanguis auorum.
Excipe virtutem, cætera mortis erunt.

Guidonis Piſani. Romæ.

H*Vic ſine nocte diem, vitam ſine morte, quietem*
Det ſine fine, quies, vita, dieſq́;, DEVS.

Aliud. Romæ.

C*Erta dies nulli eſt, mors certa, incerta ſequentum*
Cura, locet tumulum qui ſapit ante, ſuum.

Callimachi Philippi. Cracoui.

A*Eneus eſt tumulus, mors ænea, & æneus ille eſt,*
Qui legit hæc ſiccis triſtia verba oculis.

Ex Monum.

D M

Paulinæ Valeriæ dulciſſimæ Parentes mœſtiſſimi.

D*Ecipimur votis, & tempore fallimur, & mors*
Deridet curas, anxia vita nihil.

Ex Mon.

Fictum pro antiquo.

A*Elia natorum maneſq́; ſecuta mariti,*
Vſa ſua iacet hic Septimiana manu.
Vir Turrinus erat: cum quo tria luſtra peregit,
Iurgiaq́; in ſancto nulla fuére toro.
Binaq́; de primo ſuſcepit pignora partu,
Dein natam matris ſpemq́; metumq́; ſuæ.

Quem ſimul ac flamma vidit lambente cremari,
Ergo ibis, tecum, nec tua, dixit, erit?
Eripies mihi tu nunquàm hoc Fortuna: licebit,
Hoc ſaltem, inuitâ te, potuiſſe mihi,
Dixerat: & ſtricto fixit ſua pectora ferro,
Sic moriens caro nunc quoq; iuncta viro eſt.

Pet. Bemb.

Lectori S.

QVi plura cupit: videat Tumulos vetuſtos, in libro Georgij Fabricij Monumentorum Antiquitatis.

VARIORVM CASVVM.

Hermaphroditi.

Diuina verba ſecum non pugnant.

Ἔγκυος οὖσα γύνη τέκεος περὶ Φοῖβον, Ἄρηα,
Ἥρη, τοὺς ἅμα τρεῖς ἐξερέεινε θεούς.
Ἄρσενα Φοῖβος, Ἄρης θυλω φάτο, κ, οὐδέτερον δὲ
Ἥρη. πάνθ' ὑγιῶς, Ἀνδρόγυνος γὰρ ἔφυ.
Εἰρομένης δὲ μόρου, μόρος οἱ ξίφος ἔχραεν Ἥρη,
Σταῦρος Ἄρης, Φοῖβος κύματα. πάντα ἀπέβη.
Δένδρῳ ἐφειστήκει. πέσε δ' οἱ ξίφος, αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ
Ἤλιπεν εἰς πόταμον, κύμβαχος ἐκ δὲ ποδοῖν.
Ἤρθη ἀπ', ἀκρεμόνων, θάνε γοῦν θηλύςτι, καὶ ἄρρην,
Κ'οὐδέτερον, σταύρῳ, κύμασι, καὶ ξιφέει.

Ex Police antiquo.

Hoc eſt.

CVm mea me genitrix grauida, geſtaret in aluo,
Quod pareret, fertur conſuluiſſe Deos.
Mas eſt Phœbus ait, Mars fœmina, Iunoq;, neutrum.
Cùmq; forem natus Hermaphroditus eram.
Quærenti letum: ſic Iuno ait, occidet armis
Mars: cruce, Phœbus: aquis. Sors rata quæq; fuit.

Arbor

Arbor obumbrat aquas, aſcendo, decidit enſis
Quem tuleram, caſu labor & ipſe, ſuper.
Pes hæſit ramis, caput incidit amne: tuliq;
Fœmina, vir, neutrum, flumina, tela, crucem.

Politianus.

Catelli.

NIl tibi non dominus tribuit Bembine, Catelle
A quo nomen habes & tumulum & lacrymas.

Pet. Bembus.

Pſittaci.

COlligor ex ipſo dominæ placuiſſe, ſepulchro,
Ora fuêre mihi plus Aue, docta loqui.

Ouid. Amo. 2.

Paſtoris ab arbore obruti.

TRiſtia diſce meo vitare pericula caſu,
Hoſpes, & alterius cautior eſſe malo.
Nox erat & gelidos emiſerat Aeolus Euros,
Quùm puer armentum paſcere iuſſus eram,
Excito formoſum radice ſub arboris ignem,
Inde ſoporatum me premit alta quies:
Dùm capio ſomnum violentis ignibus arbor,
Corruit exitio meq; ruina dedit.

Geor. Sabinus.

Trecentorum & Sexaginta infantum.

EN tibi monſtroſum nimis, & memorabile factum,
Quale nec à mundi conditione datum.

Margarita Hermanni Comitis Hennebergiæ vxor, Quarti

Am PP. D. Bonon. ad S. procul.

AElia, Lælia, Criſpis, nec vir, nec mulier,
Nec Androgyna, nec puella, nec iuuenis,
Nec anus, nec meretrix, nec pudica:
Sed omnia
Sublata nec fame, nec ferro, nec veneno:
Sed omnibus
Nec cælo, nec aquis, nec terris:
Sed vbiq́; iacet.

LVcius Agato Priſcus, nec maritus, nec amator,
Nec neceſſarius, neq́; mærens, neq́; gaudens,
Neq́; flens, hanc nec molem nec pyramidem
Nec ſepulcrum: ſed omnia,
Scit & neſcit quid poſuerit.

HOc eſt ſepulchrum intus cadauer non habens:
Hoc eſt cadauer ſepulcrum extrà non habens:
Sed cadauer idem eſt, & ſepulcrum ſibi.

FINIS.

Errata ſic corrige.

FOlio 4. 1. linea lege veſtras pro veſtris. fol. 9. verſu 16. tolle: inter puerum & ſed. f. 10. v. 5. lege ſua pro ſuo. f. 13. v. 13. lege mortua. f. 21. lin. 15. lege ſtatuam. f. 35. l. 15. lege lætaui pro litaui. ibid. l. 24. lege annis pro omnis. ibid. l. 7. lege tabo, pro tabe. f. 36. l. 20. lege humanas, pro humana. fol. 41. l. 15. pro Quis: lege Hiſce. fol. 43. l. 13. lege Quinq́; pro Quumq́;. f. 52. l. 13. vidiſti ne, dele: ne. folio 58. linea 15. COSMVS pro COSMV. folio 59. linea 16. lege Deum pro Deûm. fol. 63. Pacem precatus: pro precatus pacem. f. 66. l. 20. magna pro magno. f. 66. l. 29. lege rexit pro vexit. f. 67. l. 8. lege niſi dante pro inſidiante. f. 72. l. 2. triumphi pro Hiumphi. f. 73. l. 3. à fine lege Romulida. f. 76. l. 10. à fine lege Polotian... l. 6. à fine lege Tattaro. l. 4. à fine lege permouit pro permiſcuit.